

Türkiye'de **Cinsiyet Çalışmaları** International **Gender Studies**
Uluslararası Konferansı in Turkey Conference

9 Aralık Cumartesi

December 9, Saturday

Kayıt — 08.30-09.00 — Registration

Hoş Geldiniz Konuşmaları — 09.00-09.30 — Welcome Speeches

Açılış Konuşması / Feride Acar — 09.30-10.30 — Keynote Speech / Feride Acar

Eş Zamanlı Oturumlar — 10.45-16.45 — Parallel Sessions

Dicle Koğacıoğlu Makale Ödülü — 17.00-18.30 — Dicle Koğacıoğlu Article Awards

Panel ve Ödül Töreni

Panel & Ceremony

10 Aralık Pazar

December 10, Sunday

Eş Zamanlı Oturumlar — 09.00-16.45 — Parallel Sessions

Şirin Tekeli Araştırma Ödülü — 17.00-18.30 — Şirin Tekeli Research Awards

Panel ve Ödül Töreni

Panel & Ceremony

Kayıt / Registration: https://bit.ly/SUGenderConference23_Registration

2023

Minerva Han Bankalar Caddesi No:2, Karaköy, 34420 İstanbul

Sabancı
Universitesi

SU|GENDER
SABANCI UNIVERSITY
GENDER AND WOMEN'S STUDIES
CENTER OF EXCELLENCE

Konferans boyunca bazı oturumlarda simultane çeviri sağlanacaktır.
Simultaneous translation will be provided in some of the sessions.

Gendered Disinformation and Online Narratives in the LGBTQIA+ Community: Instances from Belgium, Greece, Latvia, Spain, and Türkiye on Youth Perspectives

Aslı Çelik

English Language Teacher, Independent Researcher

Abstract

Disinformation can be defined as false information deliberately created to harm a person, social group, organization, or country. Gendered disinformation then attacks or undermines people based on gender, or weaponizes gendered narratives for political, social, or economic objectives. Gendered disinformation comes in different forms, such as harmful social media posts and graphics, sexual fabrications, and other forms of conspiracy theories. It is used in different situations and at different places. This research discussed the instances of gendered disinformation and harmful online narratives in the LGBTQIA+ community that are recognizable and visible. It sheds light on the potential direct and indirect impact on youth experiences. In this study, the young participants (aged 18-30) focused on the instances of the existing online narratives of gendered discrimination in the LGBTQIA+ Community from Belgium, Greece, Latvia, Spain, and Türkiye. The research provided an initial analysis of what “gendered information and harmful online narratives in the LGBTQIA+ community” look like and some recommendations from youth perspectives on how to counter the issues. The study concluded that there is a need for more research, further harmonization of legal frameworks, and strengthened capacity to detect gendered disinformation, propaganda, and hate speech against the LGBTQIA+ Community.

Cinsiyetçi Dezenformasyon ve LGBTQIA+ Topluluğuna Yönelik Çevrimiçi Alıntılar: Belçika, Letonya, İspanya, Türkiye ve Yunanistan'daki Gençlerin Perspektifinden Örnekler

Aslı Çelik

İngilizce Öğretmeni, Bağımsız Araştırmacı

Özet

Dezenformasyon bir kişiye, sosyal gruba, kuruluşa veya ülkeye zarar vermek amacıyla kasıtlı olarak oluşturulan yanlış bilgi olarak tanımlanabilir. Cinsiyete dayalı dezenformasyon insanlara cinsiyetlerine dayalı olarak saldırır veya baltalar ya da siyasi, sosyal veya ekonomik amaçlar için cinsiyete dayalı anlatıları silah haline getirir. Cinsiyete dayalı dezenformasyon, zararlı sosyal medya gönderileri ve grafikleri, cinsel uydurmalar ve diğer komplo teorileri gibi farklı biçimlerde ortaya çıkmaktadır. Farklı durumlarda ve farklı yerlerde kullanılır. Bu araştırma, LGBTQIA+ topluluğundaki tanınabilir ve görünür olan cinsiyete dayalı dezenformasyon ve zararlı çevrimiçi anlatıların örneklerini tartışmaktadır. Araştırma, gençlik deneyimleri üzerindeki potansiyel doğrudan ve dolaylı etkiye de ışık tutmaktadır. Bu çalışmada genç katılımcılar (18-30 yaş arası) Belçika, Letonya, İspanya, Türkiye ve Yunanistan'daki LGBTQIA+ topluluğuna yönelik cinsiyet ayrımcılığına ilişkin mevcut çevrimiçi anlatıların örneklerine odaklandılar. Araştırma ilk olarak "LGBTQIA+ topluluğunda cinsiyetçi bilgiler ve zararlı çevrimiçi anlatıların" neye benzediğine bir analiz sunmakta ve gençlerin bakış açılarından bu sorunlarla nasıl mücadele edileceğine dair öneriler sunulmaktadır. Çalışma, LGBTQIA+ topluluğuna yönelik cinsiyete dayalı dezenformasyon, propaganda ve nefret söylemini tespit etmek için daha fazla araştırma yapılmasına, yasal çerçevelerin uyumlu hale getirilmesine ve güçlendirilmiş kapasiteye ihtiyaç duyulduğu sonucuna ulaşmıştır.

Manifestos in Feminist Digital Counterpublic Spheres: (Feminist) Women's Movements in Turkey and Websites

Aslı Polatdemir
Universität Bremen

Abstract

Both as a space and a tool for women+ and LGBTI+ activists, the internet plays an essential role in feminist agency, collective/individual mobilization, and the struggle for gender equality-based rights in an era where digital and analog communication are increasingly intertwined. In addition to other local contexts, as well as transnational examples, (feminist) women's movements in Turkey establish their own digital counter-public spheres, *creating spaces* for (self-)representation, feminist knowledge production, sharing of feminist knowledge/experiences, communication, and solidarity. In these spaces, they produce and circulate their own (counter) discourses against patriarchal, misogynist, anti-feminist, and anti-gender discourses. With the increasing visibility of feminisms in the public sphere in Turkey and following the institutionalization process, in parallel with the global trend, organizations and communities that are part of (feminist) women's movements have started to give importance to their online visibility and representation. Moreover, with the practices of digital feminist activism, the internet itself has become a field of action for activism. The websites of organizations and communities that struggle for gender equality both digitally_ and 'on the street' or only in digital spaces often appear as the primary place where feminist activism is carried out and sustained. As digital *vitrines*, websites contribute to the availability of self-descriptions and first-hand information about the groups that have come together, the possibility of introducing groups to audiences for support and solidarity, and the continuation of the digital visibility of the heterogeneity of political positions. How could it then be possible to interpret the "About Us" statements, which can be discussed as a digital *genre* in these vitrines, while they contain discourses of self-representation and self-identification? Recalling the use and relevance of the manifesto in feminist politics and activism, which (counter) discourses of empowerment and resistance, which attributions, historical contexts, and symbols are prominent in these texts? From a more critical perspective, it is also possible to raise the question: Which power relations are challenged in these textualities, and which are (re)produced?

Feminist Dijital Karşıt Kamusal Alanlarda Manifestolar: Türkiye'de (Feminist) Kadın Hareketleri ve Web Siteleri

Aslı Polatdemir
Bremen Üniversitesi

Özet

Kadın+ ve LGBTI+ aktivistler için hem alan hem araç olarak internet, feminist eylemlilik, kolektif/bireysel harekete geçiş ve toplumsal cinsiyet eşitliği temelli hak mücadelesi yolunda dijital ve analog iletişimin gitgide iç içe geçtiği bir dönemde önemli bir rol oynuyor. Ulusaşırı örneklerin yanında başka yerel bağlamlarda olduğu gibi Türkiye'de de (feminist) kadın hareketleri kendi dijital karşıt kamusal alanlarını oluşturarak (öz)temsil, feminist bilgi üretimi ve feminist bilgiyi/deneyimleri paylaşma, iletişim ve dayanışma için kendilerine bir alan açıyorlar. Bu alanlarda ataerkil, kadın düşmanı, feminizm ve toplumsal cinsiyet karşıtı söylemlere karşı kendi (karşıt) söylemlerini üretip dolaşıma sokuyorlar. Feminizmlerin Türkiye'de kamusal alanda gitgide görünürlük kazanması ve bunu takip eden kurumsallaşma süreci ile birlikte, küresel trende paralel olarak, (feminist) kadın hareketlerinin bir parçası olan örgütler ve topluluklar çevrimiçi görünürlüklerine ve temsillerine önem vermeye başladılar. Bunun ötesinde dijital feminist aktivizm pratikleri ile internetin kendisi aktivizm için bir eylem alanına dönüştü. Gerek hem dijitalde hem de 'sokakta' gerekse sadece dijital alanlarda toplumsal cinsiyet eşitliği için mücadele veren örgütlerin ve toplulukların websiteleri kimi

zaman feminist aktivizmin tam da yapıldığı ve sürdürüldüğü yerin kendisi olarak karşımıza çıkıyor. Dijital vitrinler olarak websiteleri bir araya gelmiş gruplar hakkında öztanımlamalar ile ilk elden bilgilerin bulunmasına, destek ve dayanışma için kitlelere grupların kendilerini tanıtmaya imkanı vermesine ve siyasi konumların heterojenliğinin dijital görünürlüğünün devamlılığına katkı sağlıyorlar. Peki bu vitrinlerde dijital bir genre olarak tartışılacak, öztansil ve öztanım söylemlerini içeren “Hakkımızda” metinleri nasıl okunabilir? Manifestonun feminist siyaset ve aktivizmde kullanımı ve önemini hatırlatarak bu metinlerde hangi güçlen(dir)me ve direniş (karşıt) söylemleri, hangi atıflar, tarihsel bağlamlar, semboller ön plana çıkıyor? Daha eleştirel bir perspektiften şu soruyu da yükseltmek mümkün: Bu metinselliklerde hangi tahakküm ilişkilerine karşı çıkılırken hangileri (yeniden) üretiliyor?

Digital Dating Fatigue: Mobile Dating Apps Investigation of Partner Seeking through the Concept of 'Burnout' and Its Effect on Gender Perception

Atakan Yorulmaz
Independent Researcher

Burcu Demirel
Istanbul Commerce University

Abstract

Changes in new communication technologies have also affected relationships and communication between people. Social media applications and mobile dating applications, which are in a large part of our lives, have enabled people to seek short or long lasting, romantic/emotional or sexual relationships. Especially today, mobile dating apps, which are frequently used to find friends, partners or lovers, have caused new experiences and new concepts to be included in our lives. One of these concepts is the concept of 'Digital Dating Fatigue'. This concept is used to describe the situations that are frequently experienced by users who are looking for a partner in mobile dating apps before or after a good or bad date, which makes the user feel exhausted. The concept includes interpersonal communication and interaction in mobile dating apps, as well as subjective emotions, thoughts, feelings and decisions. For example, after a bad date, the user's emotional and physical functioning, perception of partnership and transfer to the mobile dating app are also negatively affected. This study aims to investigate the dating experiences and thoughts of users of mobile dating apps in Turkey regarding dating experiences and digital dating fatigue. Within the scope of the study, semi-structured interviews were conducted with participants with different sexual identities and sexual orientations, and the dating experiences of users through different mobile dating applications, how they define 'digital dating fatigue' caused by these experiences, what behaviors cause dating fatigue, how the positive and negative situations they experience during the search for a partner are reflected in their daily lives, how they affect the process of finding a partner, and how they cope with the negative situations caused by dating fatigue were investigated and the results were revealed.

Dijital Flört Yorgunluğu: Mobil Flört Uygulamalarında Partner Arayışının 'Tükenmişlik' Kavramı Üzerinden İncelenmesi ve Toplumsal Cinsiyet Algısı Üzerindeki Etkisi

Atakan Yorulmaz
Bağımsız Araştırmacı

Burcu Demirel
İstanbul Ticaret Üniversitesi

Özet

Yeni iletişim teknolojilerinde yaşanan değişimler, insanlar arasındaki ilişkileri ve iletişimi de etkilemiştir. Hayatımızın büyük bir bölümünde yer alan sosyal medya uygulamaları ile mobil flört uygulamaları, insanların kendilerine kısa ya da uzun süren, romantik/duygusal ya da cinsel ilişkiler aramasına olanak sağlamıştır. Özellikle günümüzde arkadaş, partner ya da sevgili bulmak için sıkça kullanılan mobil flört uygulamaları, yeni deneyimlerin ve yeni kavramların hayatımıza dahil olmasına neden olmuştur. Bu kavramlardan birisi de 'Dijital Flört Yorgunluğu' kavramıdır. Bu kavram, mobil flört uygulamalarında partner arayan kullanıcılarda, iyi ya da kötü geçen bir buluşma öncesi veya sonrasında sıkça yaşanan, kullanıcıyı tükenmiş hissettiren durumları tanımlamak için kullanılmaktadır. Kavram, mobil flört uygulamalarında insanlar arası iletişim ve etkileşimi barındırmakla birlikte öznel duygu, düşünce, his ve kararları da kapsamaktadır. Örneğin kötü geçen bir buluşma sonrası kullanıcının duygusal ve fiziksel işleyişi, partnerlik algısı ile mobil flört uygulamasına yönelik aktarımı da olumsuz olarak etkilenmektedir. Bu çalışmada, Türkiye'de mobil

flört uygulaması kullanan kullanıcıların, partnerlik deneyimleri ve dijital flört yorgunluğuna ilişkin durumları ve düşüncelerin araştırılması amaçlanmıştır. Çalışma kapsamında, farklı cinsel kimlik ve cinsel yönelime sahip katılımcılar ile yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiş, kullanıcıların farklı mobil flört uygulamaları aracılığıyla yaşadıkları flörtleşme deneyimi, bu deneyimlerin ortaya çıkardığı 'dijital flört yorgunluğu'nu nasıl tanımladıkları, flört yorgunluğuna neden olan davranışların neler olduğu, partner arayışı sırasında deneyimledikleri olumlu ve olumsuz durumların gündelik hayatlarına nasıl yansıdığı, partner bulma süreçlerine nasıl etki ettiği ve flört yorgunluğunun getirdiği olumsuz durumlarla nasıl başa çıktıkları araştırılmış ve sonuçları ortaya konulmuştur.

Masculinity Construction of Women's Organization: The case of Hopa and Fındıklı

Aycihan Onuk
Kocaeli University

Abstract

This study set out with the argument of presenting a critical analysis of women's organizations in Hopa and Fındıklı districts. The main claim of the study is while women's organizations struggle against gender inequality and all kinds of hierarchy which feeds on masculinity, it has been observed that women cannot cooperate in places requiring solidarity. Our research aims to problematize this situation and reveal the communication and relations of women with each other in the women's movements in Hopa and Fındıklı districts, determine how the processes such as solidarity, cooperation and task distribution within the organization are carried out, and offer solutions to the problems they experience. The research includes women's organisations in Hopa and Fındıklı in the form of associations, foundations, cooperatives, networks, centers or groups. In the study, participant observation method was preferred. Being aware of the fact that women can rebuild the male-dominated system as much as men, it was thought that putting the relationship of solidarity to the forefront instead of power relations in organization would increase the togetherness of women.. In this context, it is important to reveal the problems experienced by the Hopa and Fındıklı women's movements and offer solutions to these problems in terms of contributing to the women's movement. It is thought that it will contribute to the literature since it is the first study on the women's movement in the region. As a result of the research, it can be said that the women's movement in both districts reconstructed masculinity.

Kadın Örgütlerinin Erkeklik İnşası: Hopa ve Fındıklı Örneği¹

Aycihan Onuk
Kocaeli Üniversitesi

Özet

Bu çalışma Hopa ve Fındıklı ilçelerinde bulunan kadın örgütlerine yönelik eleştirel bir analiz sunma amacıyla yola çıkmıştır. Çalışmanın temel iddiası, kadın örgütlerinin toplumsal cinsiyet eşitsizliğine ve erkeklikten beslenen her türlü hiyerarşiye karşı mücadele ettiği varsayılırken kadınların dayanışma gerektiren yerlerde dayanışmadığı görülmüştür. Araştırmamız bu durumu sorunsallaştırarak Hopa ve Fındıklı ilçelerindeki kadın hareketlerinde kadınların birbirleriyle olan iletişim ve ilişkilerini ortaya koymayı, örgüt içerisindeki dayanışma, yardımlaşma, görev dağılımı gibi işleyişlerin nasıl yürütüldüğünü tespit etmeyi ve varsa yaşadıkları sorunlara çözüm önerileri sunmayı amaçlamıştır. Araştırma Hopa ve Fındıklı'daki dernek, vakıf, kooperatif, merkez veya grup şeklinde oluşan kadın hareketlerini kapsamaktadır. Araştırmada katılımcı gözlem yöntemi tercih edilmiştir. Bu bağlamda, Hopa ve Fındıklı kadın hareketlerinin yaşadığı sorunları ortaya koymak ve bu sorunlara çözüm önerisi getirebilmek kadın hareketine katkı sağlamak açısından önem arz etmektedir. Bölgede kadın hareketine üzerine yapılan ilk çalışma olması nedeniyle de literatüre katkı sunacağı düşünülmektedir. Yapılan araştırma sonucunda ise iki ilçedeki kadın hareketinin de erkekliği yeniden inşa ettiği söylenebilir.

¹ Bu çalışmanın bildirisi Kocaeli Üniversitesi 11.Sosyal Bilimler Kongresi'nde sunulmuştur.

Gendering Time and Space: Women's Coffeehouses and Right to Leisure in Turkey

Ayşe Özçelik

Mimar Sinan Fine Arts University

Abstract

In the context of feminist leisure and feminist geography studies, this study examines women's coffeehouses as a different example of women's shared and normative leisure experiences in Turkey. The study is based on both archival research and fieldwork. In the research on gender and space, the relationship of women to the city and their experience of leisure are mainly concerned with obstacles and constraints. However, the city and leisure are not only spaces where women face oppression and obstacles, leaving them no space for action, freedom, or choice. Through women's coffeehouses, this study emphasizes the emancipatory aspects of the city and leisure for women and the possibilities of resistance and empowerment they contain. Women are seen as active agents and producers of space who claim public spaces through various strategies. In this sense, the women's coffeehouses are read, in light of archival and field data, as a demand for rights based on the concepts of "right to the city" and "right to leisure". With the women's coffeehouses, women have demanded the "right to leisure" to enjoy, relax, and socialize without having to work, either paid or unpaid. They have transformed the urban public space in accordance with these demands. Women's coffeehouses have become alternative public spaces where women challenge and resist spatial exclusion, traditional gender roles, and normative expectations of femininity through their conversations, discourses, and spatial practices by reversing the gender of a space gendered as "masculine" in everyday life.

Zamanı ve Mekanı Cinsiyetlendirmek: Türkiye’de Kadın Kahvehaneleri ve Boş Zaman Hakkı

Ayşe Özçelik

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Özet

Bu çalışmada feminist boş zaman ve feminist coğrafya literatürü ekseninde Türkiye’deki kadınların yaygın ve normatif boş zaman deneyimlerine ayrıksı bir örnek teşkil eden kadın kahveleri ele alınmıştır. Çalışma hem gazete ve dergi arşiv taramasına hem saha araştırmasına dayanmaktadır. Literatürde kadınların kentle ilişkileri ve boş zaman deneyimleri ağırlıklı olarak engellemeler ve kısıtlamalar etrafında ele alınır. Ancak ne kent ne de boş zaman kadınların yalnızca baskı ve engellerle karşılaştıkları; onlara hiçbir eylem, özgürlük ve seçim alanı bırakmayan alanlardır. Bu çalışmada kadın kahvehaneleri üzerinden kentin ve boş zamanın kadınlar için özgürleştirici yönlerine, içlerindeki barındırdıkları direnme ve güçlenme imkanlarına vurgu yapılmaktadır. Kadınlar mekanın üreticileri; kamusal mekanları çeşitli stratejilerle sahiplenerek talep eden aktif özneler olarak görülmektedir. Bu anlamda kadın kahvehaneleri “kent hakkı” ve “boş zaman hakkı” kavramlarından hareketle, arşivden ve sahadan elde edilen veriler ışığında bir hak talebi olarak okunmaktadır. Kadınlar, kadın kahvehaneleriyle hiçbir işe bulaşmadan keyifli vakit geçirme, rahatlama ve sosyalleşme isteğiyle “boş zaman hakkını” talep etmişler ve bu talepleri doğrultusunda kentsel kamusal alanı dönüştürmüşlerdir. Kadın kahvehaneleri kadınların gündelik hayatta “eril” olarak cinsiyetlendirilmiş bir mekanın cinsiyetini tersine çevirerek mekânsal dışlanmaya, geleneksel cinsiyet rollerine, normatif kadınlık beklentilerine sohbetleri, söylemleri ve mekânsal pratikleriyle meydan okudukları ve kendilerine dayatılan toplumsal cinsiyetle ilişkili kısıtlamalara karşı direnç oluşturdukları alternatif kamusal mekanlar olmuştur.

Strengthening Feminist Solidarity Locally: The Case of the Teachers' Chamber

Aysel Fidan

Middle East Technical University

Pınar Can

Diyarbakır Association for the Protection of Cultural and Natural Assets

Abstract

Economic independence, participation in production processes, public visibility and active participation in life are important issues in the feminist field. School as a public space is important in terms of promising these factors to women. The school, as the subject of this study, allows women from different backgrounds to meet. In addition to individual empowerment, it is a socialization space where women can build solidarity networks and strengthen their support mechanisms. This study examines teachers' chamber at school and the impact of female teachers' chamber on feminist solidarity. In a secondary school where 26 female teachers work, interviews were conducted with 14 female teachers who have been working in the same shift for an average of 5 years. Accordingly, it was found that the usage of the spaces within the school differed according to gender. Interaction/solidarity between women mostly takes place in the teachers' chamber during free periods and seminar times. In the teachers' room, women mostly talk about gender roles, marriage processes, raising children, economic problems, violence, fashion and women's issues in general. In these conversations, teachers realized that different women experience similar problems. These teachers, who touched upon different states of womanhood, said that the time they spent in the teachers' chamber and the conversations about themselves were both psychologically relaxing and that during these conversations they experienced forms of solidarity such as listening to each other or finding solutions to problems together. The literature generally focuses on strengthening gender equality in schools in the context of work with students. As a space of encounter, the school can be considered as a place of feminist solidarity among teachers. Based on this study, the school, a workplace should be considered as an important venue for the construction of feminist solidarity for women from different backgrounds. Considering the fact that women come to a place on a regular basis, one of the foci of local feminist empowerment should be schools.

Yerelde Feminist Dayanışmayı Güçlendirmek: Öğretmenler Odası Örneği

Aysel Fidan

Orta Doğu Teknik Üniversitesi

Pınar Can

Diyarbakır Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Derneği

Özet

Ekonomik bağımsızlık, üretim süreçlerine katılım, kamusal görünürlük ve yaşama etkin katılım feminist alandaki önemli konulardandır. Kamusal bir alan olan okul bahsedilen bu etmenleri kadınlara vaat etmesi açısından önemlidir. Okul bu çalışmaya da konu olduğu haliyle, farklı arka plandan gelen kadınların karşılaşmalarına olanak sağlar. Bireysel güçlenmenin yanında kadınların dayanışma ağları kurabilecekleri, destek mekanizmalarını güçlendirebilecekleri sosyalleşme alanıdır. Bu çalışmada öğretmenlerin okuldaki mēkan kullanımı ve kadın öğretmenlerin mēkan kullanımının feminist dayanışmaya etkisi incelenmiştir. 26 kadın öğretmenin çalıştığı bir ortaokulda aynı devrede ortalama 5 yıl çalışan 14 kadın öğretmenle görüşmeler yapılmıştır. Buna göre okul içi mēkan kullanımının cinsiyete göre farklılaştığı tespit edilmiştir. Kadınlar arasındaki etkileşim/dayanışma çoğunlukla öğretmenler odasında boş dersler ve seminer dönemlerinde gerçekleşmektedir.

Öğretmenler odasında kadınlar çoğunlukla ev içi roller, evlilik süreçleri, çocuklar, ekonomik sorunlar, şiddet, moda ve genel olarak kadın sorunları vb. konuşmaktadır. Bu sohbetlerde kadın öğretmenler farklı kadınların benzer sorunlar yaşadıklarını fark etmişlerdir. Farklı kadınlık hallerine temas eden bu öğretmenler, öğretmenler odasında geçirdikleri zaman ve kendilerine dair konuşmaların hem psikolojik olarak rahatlattığını hem de bu sohbetler esnasında birbirini dinlemek veya sorunlara beraber çözüm bulmak gibi dayanışma türlerini deneyimlediklerini söylemektedirler. Literatür okullarda toplumsal cinsiyet eşitliğinin güçlendirilmesini genellikle öğrencilerle yürütülen çalışmalar bağlamında ele almaktadır. Bir karşılaşma alanı olan okul öğretmenler arası bir feminist dayanışma mekânı olarak ele alınabilir. Bu çalışmadan hareketle bir iş yeri olan okul farklı arka planlardan gelen kadınlar için feminist bir dayanışmanın inşasında önemli bir mekân olarak düşünülmelidir. Kadınların sabit bir mekâna, düzenli bir şekilde gelme durumları göz önünde bulundurulduğunda, yerelden feminist güçlenmenin odaklarından biri de okullar ve okullardaki kadın öğretmenler olmalıdır.

Mediated Gender (In)visibility: Exploring Educated Young Women's Experiences of Online Sexual Harassment and Coping Strategies in Turkey

Aysima Kiriş

Middle East Technical University

Abstract

Although several studies have focused on cyberbullying, online hate speech and cybercrime, no research prior to this study has examined sexual harassment in the context of power relations, misogyny and gender invisibility in the digital space. Research suggests that young women are more likely to experience online harassment based on their gender, mostly on Instagram and Twitter, in Turkey (TBID, 2021). Therefore, the purpose of this study is to explore how young women perceive of and cope with their own sexual harassment experiences on social media in Turkey, and to identify the various forms of online sexual harassment that arise in this context. Using both quantitative and qualitative research methods, in depth semi structured interviews with a sample of educated young women aged 18-29 narrating their own experiences shed light on how digital accessibility serves as a catalyzer for sexual harassment, the impact of multiple experiences of sexual harassment on coping, how social norms in relation to shame shape experiences of sexual harassment and digital resistance against online sexual harassment. However, quantitative study is conducted as an exploratory research study which is integrated with qualitative findings by using Online Sexual Harassment Scale and asking for women's individual characteristics (age groups, sexual orientation, educational status and relationship status). The results will be discussed in terms of legal arrangements on digital space and responses to online sexual harassment, building resistance networks and further research recommendations.

Türkiye'de Eğitimli Genç Kadınların Çevrimiçi Cinsel Taciz Deneyimlerini ve Başa Çıkma Yöntemlerini Keşfetmek

Aysima Kiriş

Orta Doğu Teknik Üniversitesi

Özet

Her ne kadar çeşitli çalışmalar siber zorbalık, çevrimiçi nefret söylemi ve siber suçlara odaklanmış olsa da bu çalışmadan önce dijital alanda cinsel tacizi güç ilişkileri, kadın düşmanlığı ve toplumsal cinsiyete dayalı görünmezliği bağlamında inceleyen hiçbir araştırma yapılmamıştır. Araştırmalar, Türkiye'de genç kadınların toplumsal cinsiyetlerine bağlı olarak, çoğunlukla Instagram ve Twitter'da, çevrimiçi tacize uğrama olasılıklarının daha yüksek olduğunu gösteriyor (TBID, 2021). Dolayısıyla bu çalışmanın amacı, Türkiye'de genç kadınların sosyal medyadaki kendi cinsel taciz deneyimlerini nasıl anlamlandırdıklarını ve bunlarla nasıl başa çıktıklarını araştırmak ve bu bağlamda ortaya çıkan çeşitli çevrimiçi cinsel taciz türlerini tespit etmektir. Hem niceliksel hem de niteliksel araştırma yöntemlerini kullanarak, 18-29 yaş aralığındaki eğitimli genç kadınlardan oluşan bir örnekleme kendi deneyimlerini anlatan derinlemesine yarı yapılandırılmış görüşmeler, dijital erişilebilirliğin cinsel taciz için nasıl bir katalizör işlevi gördüğüne, çoklu cinsel ilişki deneyiminin tacizle başa çıkmaya dair etkisine, utanma duygusuyla ilgili olarak sosyal normların cinsel taciz deneyimlerini nasıl şekillendirdiğine ve taciz yanıt verme bağlamında dijital alandaki hem kolektif hem bireysel direnmenin çeşitliliğine ışık tutuyor. Ancak nicel çalışma, Çevrimiçi Cinsel Taciz Ölçeği kullanılarak nitel bulgularla bütünleştirilen ve kadınların bireysel özelliklerinin (yaş grupları, cinsel yönelim, eğitim durumu ve ilişki durumu) sorulduğu keşfedici bir araştırma çalışması olarak yürütülmektedir. Sonuçlar, dijital alana ilişkin yasal düzenlemeler ve çevrimiçi cinsel tacize yönelik hukuki aksiyonlar, direniş ağlarının kurulması ve ileri araştırma önerileri açısından tartışılacaktır.

Men become Turks, Women remain Muslims: Cypriot-Turkish-Muslim-Family Law between 1948 and 1954

Béatrice Hendrich
Universität zu Köln

Abstract

The presentation sheds a light on the nationalist body politics of the new family law for the Muslim community in Cyprus as it was discussed and implemented between the late 1920s and 1959, with the most decisive steps taken in 1948 and 1954. As a result of the colonial situation, religious family law, i.e. Sharia law for Muslims, was still applied in Cyprus until 1954. The Turkish Muslim community discussed the reform of the law, of course also in the light of the major changes in the Turkish Republic. However, the new Family Code, which was largely drafted by the (male) representatives of the Muslim community, bears little resemblance to the legal situation in Turkey. Turkish nationalism in Cyprus is directly linked to a Muslim identity, in a purposeful distinction from the Orthodox identity of the Greek-speaking nationalists. This is overtly evident in the new law. "Muslim women" are forbidden to marry "non-Muslim men". The Muslim father determines the religious upbringing of the children. A non-Muslim wife must also leave the religious education of the children to the husband's family. The law clearly demonstrates the equation of "women" with the "nation". In Cyprus, we can even speak of a hypertrophic development of gender images in nationalism. The law not only perpetuates the legal subordination of women, a definitely desired effect. At the same time, it represents an attempt to "protect" the "nation" (the community of Turkish-speaking Muslims in Cyprus) from subjection, humiliation and losing strength by protecting women from the "grasp" of the other, by preventing them from marrying the other. So, the burden of protecting the nation lies on women's bodies.

Erkekler Türkleşiyor, Kadınlar Müslüman Kalıyor: 1948-1954 yılları arasında Kıbrıslı-Türk-Müslüman-Aile Hukuku

Béatrice Hendrich
Köln Üniversitesi

Özet

Bu sunum, Kıbrıs'taki Müslüman toplumu için yeni aile yasasının 1920'lerin sonları ile 1959 yılları arasında tartışıldığı ve uygulandığı, en belirleyici adımların 1948 ve 1954 yıllarında atıldığı milliyetçi beden politikasına ışık tutmaktadır. Sömürge durumunun bir sonucu olarak, dini aile hukuku, yani Müslümanlar için şeriat hukuku, 1954 yılına kadar Kıbrıs'ta uygulanmaya devam etmiştir. Türk Müslüman toplumu, elbette Türkiye Cumhuriyeti'ndeki büyük değişiklikler ışığında, yasanın reformunu tartışmıştır. Ancak, büyük ölçüde Müslüman toplumun (erkek) temsilcileri tarafından hazırlanan yeni Aile Yasası, Türkiye'deki yasal durumla çok az benzerlik taşımaktadır. Kıbrıs'taki Türk milliyetçiliği, Rumca konuşan milliyetçilerin Ortodoks kimliğinden kasti bir ayrımla, doğrudan Müslüman kimliğiyle bağlantılıdır. Bu durum yeni yasada açıkça görülmektedir. "Müslüman kadınların" "gayrimüslim erkeklerle" evlenmesi yasaktır. Çocukların dini terbiyesini Müslüman baba belirlemektedir. Gayrimüslim bir kadın da çocuklarının dini eğitimini kocasının ailesine bırakmak zorundadır. Yasa, "kadın" ile "ulus"un eşitlendiğini açıkça ortaya koymaktadır. Buna bağlı olarak, Kıbrıs'ta, milliyetçilikte toplumsal cinsiyet imgelerinin hipertrofik bir gelişiminden bile söz edebiliriz. Yasa sadece kadınların yasal olarak ikincilleştirilmesini sürdürmekle kalmıyor, ki bu kesinlikle istenen bir etkidir. Aynı zamanda, kadınları ötekinin "pençesinden" koruyarak, ötekiyle evlenmelerini engelleyerek "ulusu" (Kıbrıs'taki Türkçe konuşan Müslüman topluluğu) boyun eğmekten, aşağılanmaktan ve güç kaybetmekten "koruma" girişimini temsil etmektedir. Yani ulusu koruma yükü kadınların bedenindedir.

Sisters, Comrades and Friends: The Historical Trajectory of Feminist Women's Friendships in Turkey

Begüm Selici
Sabancı University

Abstract

Friendship has been one of the powerful sources to build political solidarity and sustain social movements. Women+'s friendships especially have strengthened the feminist and LGBTIQ+ movements by creating safe communities and support systems. As a non-formal and non-institutionalized form of connection, friendship is critical for collective organizing and solidarity by building active trust relationships, creating accountability, and allowing moments of collective joy, pleasure, and vulnerability. Therefore, this research aims to understand the role of friendship for political organizing and solidarity and how feminist women from different social, political, and economic backgrounds establish friendships in Turkey. While concentrating on women+'s friendships, the study also plans to analyze how friendship operates among differences and conflicts as a part of collective organizing. Moreover, taking friendship as the focus, I revisit alternative kinship forms such as "sisterhood" and "chosen family" and aim to analyze more complex connections and intimacies among women to go beyond the imaginary of the family. The research includes both analysis of archival data on feminist women's writings about friendship and comradeship since the 1980s, and the interviews with politically active feminist women from diverse backgrounds and generations in Turkey. Eventually, the study aims to provide a historical trajectory of friendship in feminist movement and reflects on how feminists make sense of friendship today in relation to sisterhood and comradeship within feminist organized struggle.

Kızkardeşler, Yoldaşlar ve Arkadaşlar: Türkiye'de Feminist Arkadaşlıkların Tarihsel İzleğine Bakmak

Begüm Selici
Sabancı Üniversitesi

Özet

Arkadaşlık politik dayanışmayı inşa etmek ve sosyal hareketleri sürdürmek için etkili ve güçlü kaynaklardan biri olmuştur. Özellikle kadın+ arkadaşlıklar, feminist ve LGBTIQ+ hareketleri içinde güvenli topluluklar ve destek sistemleri yaratmış, ve bu hareketleri güçlendirmiştir. Gayri resmi ve kurumsallaşmamış bir ilişki biçimi olarak arkadaşlık, aktif güven ilişkilerini, hesap verilebilirliği, kolektif neşeyi güçlendirirken, kırılma anlarına da alan açması bakımından kolektif örgütlenme ve politik dayanışma için büyük bir öneme sahiptir. Bu nedenle, bu araştırma arkadaşlığın politik örgütlenme ve dayanışma için nasıl bir rol oynadığına ve Türkiye'de farklı sosyal, politik ve ekonomik geçmişlere sahip feminist kadınlar arasında nasıl arkadaşlıklar kurulduğuna ışık tutmayı hedeflemektedir. Çalışma, kadın+ arkadaşlıklarına odaklanırken aynı zamanda arkadaşlığın farklılıklar ve çatışmalar içerisinde nasıl var olduğunu ve bu çatışmaları kolektif örgütlenmenin bir parçası olarak nasıl şekillendirdiğini analiz etmeyi planlamaktadır. Dahası, bu çalışma arkadaşlığı odak noktası olarak, "kız kardeşlik" ve "seçilmiş aile" gibi alternatif akrabalık biçimlerine geri dönerek, aile tahayyülünün ötesine geçmek için kadınlar arasındaki daha karmaşık bağlantıları ve yakınlıkları analiz etmeyi hedeflemektedir. Araştırma, hem 1980'lerden bu yana feminist kadınların arkadaşlığa ve dostluğa dair yazılarını inceleyen bir arşiv araştırmasını hem de Türkiye'de farklı geçmişlerden ve kuşaklardan feminist hareketin içerisinde aktif olarak yer alan kadınlarla yapılan görüşmeleri içermektedir. Sonuç olarak, bu çalışma feminist hareket içerisinde arkadaşlığın tarihsel bir izleğini sunmayı ve feminist örgütlü mücadele içinde kızkardeşlik ve yoldaşlıkla ilişkili olarak feministlerin bugün arkadaşlığı nasıl anlamlandırdıklarını yansıtmayı amaçlamaktadır.

Reflections of the Phenomenon of Gender on Political Discourses in Turkey: An Exploration of Parliamentary Minutes

Bengi Bezirgan-Tanış
Istanbul Nisantasi University

Abstract

The policies of states are remarkable in this period when anti-gender discourses and movements have risen and become more visible in almost every country with different political/cultural structures and have gained a transnational character. Gender ideology is commonly defined as a shared adversary, perceived as a threat to national unity and security, leading various social and political actors to act almost in unison against this ideology. In this context, the “Council of Europe Convention on Preventing and Combating Violence Against Women and Domestic Violence”, especially known as the Istanbul Convention, has been at the center of public debates and has become the focal point of anti-gender policies. In the specific case of Turkey, political debates in which the concept of gender is seen as a threat to authority and its incompatibility with the Turkish family structure have gained momentum with Turkey's withdrawal from the Istanbul Convention in 2021. In connection with this, this study focuses on how political subjects in Turkey address the phenomenon of gender within the political sphere. Within the scope of this study, the minutes of the general assembly of the Turkish Grand National Assembly during the 27th legislative period between January 1, 2021, and December 31, 2022, were examined. A total of 53 minutes were identified in which the key term “Istanbul Convention” was mentioned and the statements of the members of the parliament on this issue were analyzed using the critical discourse analysis method. This analysis reveals the manifestations of tension between the mainstreaming of gender and the mainstreaming of the family in different ideological approaches. This study also provides important findings regarding the roles of the ruling and opposition parties in mainstreaming anti-gender sentiment and efforts to replace the emphasis on gender justice with a gender equality approach.

Toplumsal Cinsiyet Olgusunun Türkiye’deki Siyasi Söylemlere Yansımaları: Meclis Tutanaklarının İncelenmesi

Bengi Bezirgan-Tanış
İstanbul Nişantaşı Üniversitesi

Özet

Toplumsal cinsiyet karşıtı söylemler ile hareketlerin farklı siyasal/kültürel yapılarıdaki hemen her ülkede daha da yükselişe geçip görünür hale geldiği ve ulus-ötesi bir karakter kazandığı bu dönemde devletlerin politikaları dikkat çekicidir. Toplumsal cinsiyet ideolojisi, milli birlik ve güvenliği tehdit eden bir unsur olarak ortak bir düşman biçiminde tanımlanmakta ve farklı toplumsal ve politik aktörler bu ideolojiye karşı neredeyse müştereklik akdiyle hareket edebilmektedir. Bu bağlamda özellikle İstanbul Sözleşmesi olarak bilinen “Kadına Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi”, kamusal tartışmaların merkezine yerleşmiş ve toplumsal cinsiyet karşıtı politikaların odak noktasını oluşturmuştur. Türkiye özelinde, toplumsal cinsiyet kavramının otoriteye dönük bir tehdit olarak görülmesi ve Türk aile yapısıyla olan uyumsuzluğunun işaret edildiği siyasi tartışmalar, Türkiye’nin 2021 yılında İstanbul Sözleşmesi’nden çekilmesiyle ivme kazanmıştır. Bununla bağlantılı olarak bu çalışma, Türkiye’deki siyasi öznelerin toplumsal cinsiyet olgusunu siyaset alanı içinde nasıl ele aldığına odaklanmaktadır. Bu çalışma kapsamında 1 Ocak 2021 ile 31 Aralık 2022 tarihleri arasındaki 27. yasama döneminde Türkiye Büyük Millet Meclisi genel kurul tutanakları incelenmiştir. Anahtar kavram olarak seçilen ‘İstanbul Sözleşmesi’ ifadesinin geçtiği toplam 53 tutanak tespit edilmiş ve milletvekillerinin bu konuyla ilgili açıklamaları eleştirel söylem analizi yöntemi kullanılarak çözümlenmiştir. Bu analiz, toplumsal cinsiyetin anaakımlaştırılması ile ailenin anaakımlaştırılması arasındaki gerilimin farklı

ideolojik yaklaşımlardaki izdüşümlerini açığa çıkarmaktadır. Bu çalışma ayrıca iktidar ve muhalefet partilerinin toplumsal cinsiyet karşıtlığının anaakımlaştırılmasındaki rollerine ve toplumsal cinsiyet adaleti vurgusunun toplumsal cinsiyet eşitliği yaklaşımıyla yer değiştirmesine yönelik çabalara dair önemli bulgular sunmaktadır.

New Alliances to Disrupt Anti-Gender Narratives

Berfi Atlı, Oğulcan Yediveren

SPoD (Social Policy, Gender Identity and Sexual Orientation Studies Association)

Abstract

Gender is a concept that feminist movements have insistently emphasized and structured their historical debates. As a result of these debates and struggles, gender equality has become an international norm. Anti-gender movements, on the other hand, have found a way to reject the forms of discrimination problematized through the concept of gender and the achievements of gender equality by directly rejecting the concept itself, leading to mass protests in Europe and Latin America and even blocking funding for gender equality. In Turkey, anti-gender movements, which manifest themselves in different forms, tend to mobilize masses in their opposition to certain issues such as family, morality and abortion. The need arising from this framework has pushed us to look for creative and innovative ways to fight against the anti-gender bloc, and in this context, the project we carried out in this context was examined over a period of 8 months, during which the narrative dimension of anti-gender linguistic violence was deepened with examples from different fields, and finally discussed for 2 days in the workshop we organized with the participation of approximately 30 different civil society organizations, which can be considered the first of the alliance initiatives, and supported by 7 in-depth interviews. These findings include newspaper articles containing hate speech, presentations by CSOs including examples filtered from their field of work and discriminatory rhetoric they have observed, election period propaganda of political party representatives, widespread social media posts and the outputs of the 2-day workshop. Our presentation aims to build a bridge between the components of the alliance we are trying to build against anti-gender language and the academic field, and to share the contact and dialogue we have experienced among ourselves and the findings we have filtered. We will examine the issue of the ways in which anti-gender narratives return as violence in the lives of those in Turkey.

Toplumsal Cinsiyet Karşıtı Anlatıları Bozmak İçin Yeni İttifaklar

Berfi Atlı, Oğulcan Yediveren

SPoD (Sosyal Politika, Cinsiyet Kimliği ve Cinsel Yönelim Çalışmaları Derneği)

Özet

Toplumsal cinsiyet, feminist hareketlerin ısrarla üzerinde durduğu ve tarihsel tartışmalarını yapılandırdıkları bir kavramdır. Bu tartışmaların ve mücadelelerin sonucunda toplumsal cinsiyet eşitliği uluslararası bir norm haline gelebilmiştir. Toplumsal cinsiyet karşıtı (anti-gender) hareketler ise, toplumsal cinsiyet kavramı üzerinden sorunsallaştırılan ayrımcılık biçimlerini ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin kazanımlarını reddetmenin yolunu doğrudan kavramın kendisini reddetmekte bulmuş, Avrupa ve Latin Amerika'da kitlesel protestolara yol açmış, hatta toplumsal cinsiyet eşitliği alanındaki fonlamaları engelleyebilmiştir. Türkiye'de de kendisini farklı formlarda gösteren anti-gender hareketler, temelde aile, ahlak, kürtaj gibi kimi konular üzerinden karşı çıkışlarını yaparken kitleselleşme eğilimi sergilemektedir. Tüm bu çerçeveden doğan ihtiyaç, toplumsal cinsiyet karşıtı blok karşısında mücadele ederken bizleri yaratıcı ve yenilikçi yolları aramaya itmiş, bu kapsamda gerçekleştirdiğimiz projede 8 aya yayılan bir sürede incelenmiş, bu süre zarfında anti-gender dilsel şiddetin anlatısal boyutu farklı alanlardan getirilen örneklerle derinleştirilmiş, nihayetinde ittifak girişimlerinden ilki sayılabilecek yaklaşık 30 farklı sivil toplum kurumunun katılımı ile gerçekleştirdiğimiz çalıştayda 2 gün boyunca tartışılmış, derinlemesine görüşmeler ile desteklenmiştir. Bu bulgular; nefret söylemi içeren gazete haberleri, STK'ların çalışma sahalarından süzdükleri örnekleri ve gözlemledikleri ayrımcı retorikleri içeren sunumlar, siyasi parti temsilcilerinin seçim dönemi propagandaları, yaygın sosyal medya postları ve 2 gün süren çalıştayın

çıktılarını içermektedir. Sunumumuz toplumsal cinsiyet karşıtı dil karşısında yapılandırmaya çalıştığımız ittifakın bileşenleri ile akademik alan arasında köprü kurmayı amaçlamakta ve kendi aramızda deneyimlediğimiz temas ve diyalogu, süzdüğümüz bulguları paylaşmayı hedeflemektedir. Türkiye’de toplumsal cinsiyet karşıtı anlatıların kimlerin hayatına hangi şekillerde şiddet olarak döndüğü meselesini irdeleyeceğiz.

‘Mama’s Baby’, Queer’s Maybe: Producing Futurity In and Through Genocide

Berkant Çağlar
University of Minnesota

Abstract

Reproductivity emerges as a key dynamic in the aftermath of genocide, as issues pertaining to protection of the newborn, displaced children, and mothers become key focus of the immediate relief efforts. Nevertheless, as my presentation argues, these reproductive dynamics unintentionally establish heteronormativity as the primary factor shaping kinship structures in post-genocidal societies over the long term. Are newborns and child protection essential practices for the continuity of life? What happens to newborn and what makes their well-being so crucial? What are the alternative ways of forming relationships and kinship bonds besides biological reproduction? Bringing different post-genocidal societies into conversation with one another, my presentation investigates how genocidal violence is inherently heteronormative and enhances heteronormative futures as the unexpected outcome of the community work that focuses on family protection. Along with problematizing biological reproduction, my presentation will seek to answer how to create a dialogue between queer anti-futurity and reproductive futurity. While the former links the concept of the future as the ‘kid stuff’ and thus the affirmation of heteronormative social order, the latter draws attention to structural injustices and longstanding disparities in the domains such as childbirth, inheritance, and dispossession. Numerous anthropological insights emphasize that kinship is shaped by social practices, challenging the commonly accepted notions of nature as a natural order of things. Along with discussing two types of futurity, I hope to 1) redefine heteronormativity as the symptom of 1915 Armenian Genocide and the persistent denialism in Turkey; 2) critique the queer scholarship for its reluctance to understand how reproductivity also serves as an affective space that fosters vibrant relations in and through world-making in the aftermath of destruction.

‘Annesinin Kuzusunu’, Kuirler Üzmesin: Soykırım ve Geleceğin İnşası

Berkant Çağlar
Minnesota Üniversitesi

Özet

Biyolojik yeniden üretim- yeni doğanın korunması, annelik ve yerinden edilmiş çocuklar gibi konular aracılığıyla- soykırımın hemen sonrasında yardım çalışmalarının merkezinde önemli bir dinamik olarak ortaya çıkıyor. Fakat, benim sunumum da iddia ettiği gibi, bu üretim ilişkileri kastlı olmasa da ikili cinsiyet düzenini akrabalık ilişkilerinde temel faktör olarak ortaya çıkarıyor. Yeni doğanlar ve çocuklar hayatın devamlılığı için esas gereklilik mi? Yeni doğanlara ne oluyor ve onları bu kadar önemli kılan nedir? Biyolojik üreme dışındaki alternatif ilişki kurma ve akrabalık bağları neler? Sunumum, farklı soykırım sonrası toplulukları diyalog içinde bir araya getirip soykırım şiddetinin temelde nasıl heteronormatif olduğunu ve aileyi korumaya dönük yardım çalışmalarının da beklenmedik şekilde ikili cinsiyet düzenine dayanan gelecek tahayyülünü güçlendirip güçlendirmede sorguluyor. Sunumumda, biyolojik üremeyi sorunsallaştırıp gelecek karşıtı kuir okumalar ve üreme odaklı gelecek okumalarını bir diyalog içerisinde düşünüyorum. İlki geleceği çocuk meselesi dolayısıyla da heteronormatif sosyal düzenin doğrulanması ile ilişkilendirirken, bir sonraki yapısal adaletsizlikler, doğum, miras ve yerinden edilme gibi kavramlar aracılığıyla uzun suredir var olan eşitsizliklere dikkatimizi çekiyor. Farklı antropolojik okumalar, akrabalığın doğanın gelişigüzel nedenselliği olmasından ziyade sosyal pratiklerle şekillendiği konusunda ısrarcı. İki farklı gelecek tahayyülünü tartışarak; öncelikle heteronormativiteyi 1915 soykırımı ve sürekliliği olan inkâr siyaseti ile bağı üzerinden yeniden tanımlıyorum. İkinci olarak da kuir yazını yeniden üretimi hem biyolojiye indirgediği hem de yeniden üretimin yıkımın hemen ardından önemli bir duygulanım alanı olduğunu anlamadaki direnci konusunda eleştiriyorum.

Getting Equal at the Table: Leylâ Erbil's Gastrowriting

Bilge Tatar

Van Yüzüncü Yıl University

Abstract

In Leyla Erbil's literature, the table appears intertwined with carnivalesque eating and drinking, gluttony, healing prescriptions and poisons. Food served through a unifying table sometimes turns into a medicine or poison obtained from various plants. Both the representations of the female protagonists in Erbil's texts on the tables and the various drug recipes coming out of the kitchen as opposed to the laboratory of modern medicine call into question gender roles. In this context, writing in Erbil is open to turning into both a prescription and a recipe that reflects taste. The recipes collaged into the narrative provide an area where power relations, gender roles and national fantasies are opened for discussion. In particular, emphases that interrupt the nation-based view of food come to the fore. New layers of meaning are created in Erbil's texts framed by crowded eating and drinking scenes and plant names. In this study, I will try to show that the kitchen, table, food and medicine recipes in Erbil's texts produce multiple meanings and ambivalences in the focus of gender, otherness, identity and power, according to the strategy of the narrative. I will call this cuisine, which offers a joyful-chaotic table that unites people as well as a healing center that produces medicine and poison, as gastro-writing. I will try to look at the reflection in the author of the junction points where gastronomy comes into contact with national fantasies. This article; On the one hand, aims to investigate the connection points between literature and gastronomy through Erbil, and on the other hand, to present a critical perspective on the function of the eating and drinking culture in the narrative in the author's works.

Sofrada Eşitlenmek: Leylâ Erbil'in Gastroyazını

Bilge Tatar

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

Özet

Leyla Erbil edebiyatında sofra, karnavalesk yeme-içme, oburluk, şifa veren reçeteler ve zehirlerle iç içe bir görünüm arz eder. Birleştirici bir sofra aracılığıyla sunulan yiyecekler bazen de çeşitli bitkilerden elde edilen bir ilaç ya da zehre dönüşür. Erbil'in metinlerindeki kadın başkişilerin hem sofralardaki temsilleri hem de modern tıbbın laboratuvarına karşılık mutfakın içinden çıkan çeşitli ilaç tarifleri toplumsal cinsiyet rollerini sorgular. Bu bağlamda Erbil'de yazı hem reçeteye, hem de damak zevkini yansıtan bir tarife dönüşmeye açıktır. Anlatıya kolajlanan tarifler iktidar ilişkilerinin, cinsiyet rollerinin ve ulus fantezilerinin tartışmaya açıldığı bir alan sunar. Özellikle yemeğe biçilen ulus bazlı bakışı kesintiye uğratan vurgular öne çıkar. Erbil'in kalabalık yeme içme sahneleri ve bitki adlarıyla çerçevelenen metinleri yeni anlam katmanları oluşturulur. Bu çalışmada Erbil'in metinlerinde mutfak, sofra, yemek ve ilaç tariflerinin anlatının stratejisine göre cinsiyet, ötekilik, kimlik ve iktidar odağında çoklu anlamlar ve çift değerlilikler ürettiğini göstermeye çalışacağım. İlaç ve zehir üreten bir şifahanenin yanı sıra insanları birleştiren neşeli-kaotik bir sofra sunan bu mutfak gastro-yazın (mide-yazın) olarak adlandıracağım. Gastronominin ulus fantezileriyle temas ettiği birleşme noktalarının da yazardaki izdüşümüne bakmaya çalışacağım. Bu makale; bir yandan Erbil aracılığıyla edebiyat ve gastronomi arasındaki bağlantı noktalarını araştırmayı, diğer yandan yazarın eserlerindeki yeme içme kültürünün anlatıdaki işlevine eleştirel bir perspektif sunmayı amaç edinmektedir.

Libertating Women’s Writing From the Male-Dominated Literary Canon: Gender Criticism in Love Narratives

Bilge Ulusman
Kadir Has Üniversitesi

Abstract

In the context of modern Turkish literature, the genre of “love narratives”, which gained popularity and circulated during the founding period of the Turkish Republic, can be initiated with Güzide Sabri’s serialized text “Münevver” (1902-1903) published in the magazine Hanımlara Mahsus Gazete. These love novels, positioned outside the national narrative model presented by Mustafa Kemal Atatürk’s foundational text Nutuk in 1927, are perceived as a literary genre where both the author and the reader are imagined as “woman”. In literary historiographies, this genre is often included under terms such as “popular novel”, “novel of manners”, “cheap novel” or “sentimental novel”; they are excluded from the male-dominated canon and literary historiographies and accused of deviating from the “national ideal”. Feminist critiques of love narratives produced by women writers, which are especially generated after 1980, such as Janice Radway’s *Reading the Romance* (1984) and the feminist researchers like Jean Radford and Anne Clark with *The Progress of Romance: The Politics of Popular Fiction* (1986), have provided new perspectives for reading American and British literature’s women’s writing, but we do not have any similar example of such a feminist reading in the context of Turkish literature. However, reading love narratives with a gyno-critical perspective may open up discussions about common themes, narrative strategies, and functions of “love narrative” genre produced by women writers. In this regard, this study aims to evaluate the love narratives produced by women writers during the founding period of the Turkish Republic in a gyno-critical perspective and try to analyze literary works such as Belkıs Sami Boyar’s *Aşkımı Öldürdüm* (1926), Suat Derviş’s “Ben Bu Adamı Öpemem” (1931), Safiye Erol’s *Ülker Fırtınası* (1938), and Peride Celal’s *Dar Yol* (1949). Thus, the purpose of this study is to provoke some discussions on themes such as negotiations with state feminism, female agency abolishing marriage and family institutions, placing the desiring female subject at the center of the literary text, domestic labor, and sexual violence within marriage. In this way, the reasons behind the women writers of the early Turkish Republican period had been producing “popular novels” instead of aspiring to a “prestigious” authorial position within the national canon may become more visible.

Kadin Yazinini Eril Kanondan Kurtarmak: Aşk Anlatilarında Toplumsal Cinsiyet Eleştirisi²

Bilge Ulusman
Kadir Has University

Özet

Modern Türkçe edebiyat bağlamında, Güzide Sabri’nin Hanımlara Mahsus Gazete’de tefrika ettiği Münevver (1902-1903) başlıklı metniyle başlatılabileceğimiz ve Cumhuriyet’in kuruluş dönemi boyunca popülerleşerek dolaşımında kalan “aşk romanı” türü, edebiyat tarihi çalışmalarına daha ziyade “popüler roman”, “adab-ı muaşeret romanı”, “ucuz roman”, “hissi roman” atıflarıyla dahil edilir. 1927’de yayınlanan Nutuk’un bir kurucu metin olarak üreteceği milli söylemin sunduğu ulus anlatısı modelinin dışında konumlandırılan aşk romanları, hem yazarının hem de okurunun “kadın” tahayyül edildiği bir edebi tür olarak alınırlar; eril kanonun ve edebiyat tarihi yazımlarının dışında bırakılır; “milli mefkure”den uzaklaşmakla suçlanır. Zira kadın yazarların ürettiği aşk anlatılarının potansiyeli üzerine, özellikle 1980 sonrası üretilen feminist eleştirilerin, örneğin *Reading the Romance* (1984) metniyle Janice Radway’in; *The Progress of Romance: The Politics of Popular Fiction*’la (1986) Jean

² Bu çalışma, Boğaziçi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Doktora Programı’nda tamamlanan “Kadın Yazınının İmkanları: Türkçe Edebiyata Jino-Eleştirel Bir Okuma Denemesi (1895-1950)” başlıklı tezin bir bölümünün geliştirilmesiyle hazırlanmıştır

Radford ve Anne Clark gibi feminist eleştirmenlerin, Amerikan ve İngiliz edebiyatının kadın yazınına getirdiği yeni okuma imkanları, Türkçe edebiyat bağlamında hala değerlendirilmemiştir. Oysa son yıllarda toplumsal cinsiyet çalışmaları bağlamında edebiyat araştırmacılarının yeniden yöneldiği aşk anlatılarına jino-eleştirel bir perspektifle yaklaşmak, bu metinlerde kadın yazarların ürettiği ortak izleklerin, anlatım stratejilerinin ve türsel işlevlerin tartışmaya açılmasını sağlayabilir. Bu amaçla bu çalışma, kadın yazarların Cumhuriyet'in kuruluş döneminde ürettiği aşk anlatılarını; Belkıs Sami Boyar'ın *Aşkımı Öldürdüm* (1926), Suat Derviş'in "Ben Bu Adamı Öpemem" (1931), Safiye Erol'un *Ülker Fırtınası* (1938) ve Peride Celal'in *Dar Yol* (1949) metinlerini jino-eleştirel bir perspektifle değerlendirecektir. Böylece bu metinlerde devlet feminizmiyle girişilen müzakere, evlilik ve aile kurumlarını lağveden faillik, arzu duyan kadın özneyi metnin merkezine yerleştiren metin içi hakikat, ev içi emek ve evlilik içi cinsel şiddet anlatıları tartışmaya açılacaktır. Bu sayede Cumhuriyet'in kuruluş döneminde "aşk romanı" üreten kadın yazarların, milli anlatı kanonuna dahil olmak gibi "prestijli" bir yazarsal pozisyonu temellük etmek yerine, "popüler roman" üretmelerinin gerekçeleri de görünürleşebilir.

Dead Women's Living Wombs: Self-Sacrificing Mothers and Miracle Births at the Intersection of Death and Life

Burcu Mutlu
Özyeğin University

Abstract

In 2008, 26-year-old Yıldız Alçı, who was 24 weeks pregnant, suffered from meningitis, resulting in brain death. However, in order for her baby in the womb to survive, she needed to be kept "alive" on life support for a while longer. Three weeks later, what national media termed a "miracle birth" occurred as Alçı was disconnected from life support, and her organs were donated. This birth marked a first in Turkey and the 14th case worldwide. Then, in 2011, another biotechnological reproductive "success" occurred at the intersection of life and death. A womb taken from an anonymous brain-dead donor was transplanted to 23-year-old Derya Sert, who was born without a uterus, with the hope that it would be a good alternative for surrogacy. This case, the world's first attempt at a cadaveric uterus transplant, resulted in a live birth nearly a decade later. The transplanted uterus was removed immediately after childbirth. In both cases mentioned, the uterus fulfilled its "function" upon the occurrence of childbirth. In this presentation, I will attempt to answer two fundamental questions by analyzing the media representations of these two birth cases commonly referred to as "miracles": To what extent are women's bodies (whether living or deceased) open to new biotechnological interventions in the realm of fertility? How are these interventions legitimized through the discourse of maternal sacrifice, which sanctifies (mandatory, biological, and intensive) motherhood ideology? Focusing on these questions, I will discuss how women's bodies and fertility are instrumentalized for both ideological and biological reproduction of the sacred (heteronormative) family. Seeking answers to these questions is also part of my effort to expand the scope of reproductive technologies studies towards studies of death. Through the exploration of these two cases of "miracle births," this presentation intends to elucidate the new forms that the boundaries and potentials of women's reproductive capacities have taken in the 21st century, concurrently with the politicization and technologization of reproduction in Turkey and beyond.

Ölü Kadınların Yaşayan Rahimleri: Ölüm ve Yaşamın Kesişiminde Fedakar Anneler ve Mucize Doğumlar

Burcu Mutlu
Özyeğin Üniversitesi

Özet

2008 yılında 24 haftalık hamile olan 26 yaşındaki Yıldız Alçı'nın geçirdiği menenjit hastalığı sonucu beyin ölümü gerçekleşir ancak karnındaki bebeğinin yaşayabilmesi için bir süre daha makineye bağlı olarak "yaşatılması" gerekir. Üç hafta sonunda yerel basının tabiriyle "mucize doğum" gerçekleşir, makine desteğinden alınan Alçı'nın organları bağışlanır. Bu doğum Türkiye'de ilk, dünyada ise 14. vaka olarak kayıtlara geçer. 2011 yılında ise ölüm ile yaşamın kesişiminde başka bir biyoteknolojik üreme "başarısı" gerçekleşir. Doğuştan rahmi olmayan 23 yaşındaki Derya Sert'e beyin ölümü gerçekleşmiş anonim bir donörden alınan rahim (taşıyıcı anneliğe iyi bir alternatif olacağı umuduyla) nakledilir. Dünyanın ilk kadavradan rahim nakli denemesi olan bu vaka ancak yaklaşık on yıl sonra canlı doğumla sonuçlanır. Sert'e nakledilen rahim doğumun hemen sonrasında alınır. Bahsi geçen iki vakada da doğumun gerçekleşmesiyle rahim "görevini" tamamlamış olur. Bu sunumda "mucize" olarak anılan bu iki doğum vakasının medya temsillerini analiz ederek şu iki temel soruya cevap aramaya çalışacağım: Kadınların (ölü veya diri) bedenleri doğurganlık namına ne tür yeni biyo-teknolojik müdahalelere açılır? Bu müdahaleler fedakârlık söylemiyle kutsallaştırılan (zorunlu, biyolojik ve yoğun) annelik ideolojisi dolayısıyla nasıl meşrulaştırılır? Bu sorulara odaklanarak, kadın bedeni ve doğurganlığının kutsal (heteronormatif) ailenin ideolojik ve biyolojik yeniden üretimi için nasıl araçsallaştırıldığını tartışacağım. Bu sorulara cevap aramak aynı zamanda üreme

teknolojileri çalışmalarının kapsamını ölüm çalışmalarına doğru genişletme çabamın parçasıdır. Amacım, bu iki “fedakar anne” ve “mucize doğum” vakası üzerinden, Türkiye’de (ve dünyada) üremenin politikleşmesi ve teknolojikleşmesine paralel olarak, 21. yüzyılda kadınların üreme kapasitelerinin sınırlarının ve potansiyellerinin aldığı yeni biçimleri ortaya koymaktır.

Abortion in silence and out loud: feminist groups and clinical culture and policies in Turkey

Burcu Pehlivan
Rutgers University

Abstract

Through ethnographic fieldwork, this paper analyzes the institutional muting and censorship of conversations about abortion procedures in Turkish clinical settings. With the rise of anti-abortion policies beginning in 2010, clinical abortion became inaccessible in Turkey's state clinics. Consequently, many medical doctors refuse to provide abortion service, a legal medical procedure, unless there is a medical complication that threatens the woman's life. The problem arises when explicitly naming the abortion procedure shifts meaning in the clinical setting, and the clinical interpretations of abortion, which index termination of pregnancy by a woman's will, is reconstituted into abortion being read as a stigma for women. This paper analyzes my experience as a researcher managing conversations with state doctors as I meticulously self-censor myself to refrain naming the procedure as abortion, rather calling it "pregnancy loss" or "induced miscarriage". In contrast to such semantical restrictions in the clinic, feminist groups confidently and defiantly speaking out loud about abortion, as well as advocating for abortions to be considered part of a woman's reproductive rights. Based on my observations in the clinic, and in feminist NGOs in Istanbul, I argue that it is the clinical setting that marginalizes the experience, and produces silence around women's reproductive activities, specifically their experience of abortion. My ethnographic intervention is also an effort to discuss the question "How do we speak truth about reproductive rights and produce knowledge centralizing the experiences of women, when the state continues silencing and refusal by restricting the conversations in dialectic vocabulary of their health institutions?"

Sessizlikte Kürtaj Deneyimi: Sağlık Kuruluşlarında Siyaset ve Türkiye'de Feminist Örgütler

Burcu Pehlivan
Rutgers Üniversitesi

Özet

Bu makale, etnografik saha çalışmasıyla devlet hastanelerinde uygulanan kürtaj prosedürlerinin neden ve nasıl sessizleştirildiğini analiz eder. 2010 yılında siyasetçilerin kürtajı kadınların işlediği bir cinayet olarak adlandırmasıyla başlayan doğum-teşvik söylemleri, bugün devlet hastanelerinde kürtajı ulaşılamaz hale getirdi. Sonuç olarak, yasal ve tıbbi bir prosedür olan kürtaj hizmetini bugün birçok hekim, kadın yaşamını tehdit eden bir tıbbi komplikasyon olmadıkça sunmayı reddiyor. Sorun, kürtaj prosedürünü klinik ortamda açıkça adlandırmak isteyince daha belirgin hale geliyor. Bu bağlamda sağlık çalışanları çoğu zaman kadınların gebelik sonlandırma isteklerini cinayet olarak damgalama eğiliminde oluyor. Kadınlar sağlık kurumlarında kürtaj prosedürünü ya açıkça telaffuz edemiyor, ya da hizmeti talep ettiği anda kesin olarak reddediliyor. Bu makalede devlet hastanelerindeki görüşmelerimi, sağlık çalışanlarıyla gerçekleştirdiğim konuşmaları yönetme halimi, kürtaj prosedürünü adlandırmaktan kaçınmak için kendimi özenle sansürleme –"gebelik kaybı" veya "isteğe bağlı düşük" gibi ifadelerle – deneyimimi analiz ediyorum. Klinikteki semantik kısıtlamalara ve sessizliğe karşın, feminist örgütler kürtajı yüksek sesle savunmaya devam ediyorlar. Feminist örgütlerdeki edindiğim deneyimlerimi hastanedeki gözlemlerimle kıyaslayarak klinik ortamın kürtajı marjinalleştirdiğini ve kadınların üreme hakları üzerinde sessizlik yarattığını iddia ediyorum. Etnografik çalışmam aynı zamanda "Devlet, sağlık kurumlarındaki diyalektik konuşmaları sınırlarken kürtaj deneyimini nasıl konuşabiliriz? Kürtajı sessizleştirirken kadın deneyimine dayanarak nasıl bilgi üretebiliriz?" sorularını tartışma çabasıdır.

Varieties of Anti-gender Coalitions in Turkey

Büke Boşnak

İstanbul Bilgi University

Abstract

This paper explores the varieties of anti-gender politics in Turkey and its connection to the transnational anti-gender movement and dynamics. Recent studies have demonstrated the rise of anti-gender movements across many countries. Over the last decade, Turkey and pro-gender activists have experienced cycles of attacks and protests against gender equality. The paper maps these oppositional actors' issue areas, coalitions, strategies, and frames. Anti-gender actors consist of various sets of actors, institutionalized and non-institutionalized, who instrumentalize different tactics. Yet, these actors unite their opposition based on the claims of the disintegration of families, anti-feminism, and LGBTI rights and mobilize to attack the Istanbul Convention. Interestingly, these attacks also exemplify de-Europeanization and the regression of rights and democracy. Within this context, the study demonstrates that instrumentalizing antigender campaigns and discourses harms democracy. In particular, mapping anti-gender movements and networks will allow us to understand the contestation issues and the oppositional actors' role in shaping gender politics in contemporary Turkey and the distinctive national features and transnational aspects of such mobilizations. My methodology utilizes process tracing, critical frame analysis, and extensive fieldwork, particularly in-depth interviews. It carefully traces the policy field to understand anti-gender discussions, coalitions, and tactics. Critical frame analysis, a feminist methodology, will analyze the policy texts and interviews. In conclusion, this project contends that the Turkish offers a blueprint for anti-gender mobilizations and its connection to de-democratization.

Türkiye'de Toplumsal Cinsiyet Karşıtı Koalisyonların Çeşitleri

Büke Boşnak

İstanbul Bilgi Üniversitesi

Özet

Bu çalışma, Türkiye'deki toplumsal cinsiyet karşıtı siyasetin çeşitlerini ve bunun ulusötesi toplumsal cinsiyet karşıtı hareket ve dinamiklerle bağlantısını incelemektedir. Son dönemde yapılan çalışmalar, toplumsal cinsiyet karşıtı hareketlerin birçok ülkede yükselişte olduğunu göstermektedir. Son on yılda Türkiye ve toplumsal cinsiyet yanlısı aktivistler, toplumsal cinsiyet eşitliğine karşı saldırı ve protesto döngülerine maruz kalmıştır. Bu çalışma, bu aktörlerin konu alanlarını, koalisyonlarını, stratejilerini ve çerçevelerini haritalandırmaktadır. Toplumsal cinsiyet karşıtı aktörler, farklı taktikleri araçsallaştıran kurumsallaşmış ve kurumsallaşmamış çeşitli aktör gruplarından oluşmaktadır. Ancak bu aktörler, ailenin kutsallığı, feminizm karşıtlığı ve LGBTİ hakları iddiaları temelinde muhalefetlerini birleştirmekte ve İstanbul Sözleşmesi'ne saldırmak için harekete geçmektedir. İlginç bir şekilde, bu saldırılar aynı zamanda Avrupalılaşmadan uzaklaşma ve haklar ile demokrasinin gerilemesini de örneklendirmektedir. Bu bağlamda çalışma, toplumsal cinsiyet karşıtı kampanya ve söylemlerin araçsallaştırılmasının demokrasiye zarar verdiğini göstermektedir. Özellikle, toplumsal cinsiyet karşıtı hareketlerin ve ağların haritalandırılması, günümüz Türkiye'sinde toplumsal cinsiyet politikalarının şekillenmesindeki çekişme konularını ve muhalif aktörlerin rolünü ve bu tür hareketlenmelerin ayırt edici ulusal özelliklerini ve ulusötesi yönlerini anlamamızı sağlayacaktır. Metodolojim süreç takibi, eleştirel çerçeve analizi ve özellikle derinlemesine mülakatlar olmak üzere kapsamlı saha çalışmasını kullanmaktadır. Bu bağlamda, toplumsal cinsiyet karşıtı tartışmaları, koalisyonları ve taktikleri anlamak için politika alanını izlemektedir. Feminist bir metodoloji olan eleştirel çerçeve analizi ise politika metinlerini ve görüşmeleri analiz etmektedir. Sonuç olarak, bu proje, Türkiye'nin toplumsal cinsiyet karşıtı seferberlikler ve bunun demokratikleşmeyle bağlantısını kavramak için önemli bir vaka olduğunu iddia etmektedir.

An Analysis of Feminist University Student Organizations in The Context of Social Movements: The Case of University Women's Collective

Buşra Çelik, Tuba Kancı
Kocaeli University

Abstract

Feminist movements formed by young university women have developed methods that combine street and digital activism to make women's voices heard in national politics, to fight against gender inequalities and to create egalitarian policies. Especially in the years, the increasing dose of nationalist conservative authoritarianism and the accompanying neo-liberal policies have led to various transformations in the methods of struggle of feminist student movements. This study seeks to answer the question of how and in what direction this transformation has taken place. Within the framework of this question, the University Women's Collective, a feminist organization of university students, constitutes the sample of our research. Using qualitative research methodology, we conducted semi-structured in-depth interviews with ten women who came together as part of this organization at Kocaeli University. Based on the analysis of in-depth interviews, this study focuses on the, set of values, modes of action, ways of relating to previous feminist generations, and the effects of unequal, subordinating policies on the organizing culture of feminist university student movements in general and the University Women's Collective in particular. Within the scope of the study, it has been observed that against the ascending organizing of anti-gender equality policies and the increasing nationalist conservative authoritarianism, the feminist student organizations have tried to include both online activism and the method of forming new alliances with local organizations in their repertoire, determining gender equality as the least common ground in these alliances.

Toplumsal Hareketler Bağlamında Üniversiteli Feminist Hareketlerin İncelenmesi: Üniversiteli Kadın Kolektifi Örneği

Buşra Çelik, Tuba Kancı
Kocaeli Üniversitesi

Özet

Üniversiteli genç kadınların oluşturduğu feminist hareketler, kadınların ulusal siyasette seslerini duyurabilmek, toplumsal cinsiyet eşitsizliklerine karşı mücadele etmek ve eşitlikçi politikalar üretebilmek adına sokak ve dijital aktivizmi birlikte kullanabilen yöntemler geliştirmişlerdir. Özellikle son yıllarda milliyetçi muhafazakar otoriterleşmenin artan dozu ve ona eşlik eden neo-liberal politikalar üniversiteli feminist hareketlerin mücadele yöntemlerinde çeşitli dönüşümlere yol açmıştır. Bu çalışma, söz konusu dönüşümün nasıl ve ne yönde gerçekleştiği sorusuna yanıt aramaktadır. Bu bağlamda, üniversiteli bir feminist örgütlenme olan Üniversiteli Kadın Kolektifi, araştırmamızın bu soru çerçevesindeki örneklemini oluşturmaktadır. Çalışmamız yöntem olarak nitel araştırma metodunu kullanmış ve Kocaeli Üniversitesi'nde söz konusu örgütlenme kapsamında bir araya gelen kadınlardan on kişi ile yarı yapılandırılmış açık uçlu sorular eşliğinde derinlemesine mülakatlar gerçekleştirilmiştir. Derinlemesine mülakatların analizine dayanan bu çalışma, genelde üniversiteli feminist hareketlerin ve özelde de Üniversiteli Kadın Kolektifi'nin değerler kümesine, eylem tarzlarına, kendilerinden önceki feminist kuşaklarla ilişkilene biçimlerine ve eşitsiz, kadını ikincilleştiren politikalardan deneyimlediklerinin örgütlenme kültürü üzerindeki etkilerine odaklanmaktadır. Çalışma kapsamında, artan toplumsal cinsiyet eşitliği karşıtı politikaların örgütlülüğüne ve bu alandaki milliyetçi muhafazakar otoriterleşmeye karşı üniversiteli feminist örgütlenmelerin hem çevrimiçi aktivizmi, hem de toplumsal cinsiyet eşitliğini asgari müşterek olarak belirleyen yerel örgütlenmelerle yeni ittifaklar oluşturma yöntemini repertuarlarına dahil etmeye çalıştığı görülmüştür.

“I Do Not See Myself as an LGBT Individual”: Interactions of Muslim Transsexuals with the LGBTIQ+ Movement in Turkey

Büşra Karasakal
İbn Haldun University

Abstract

Transsexuality and LGBTIQ+ are among the most difficult areas to discuss and research in Turkey due to social and cultural beliefs that associate gender with morality and consider it a taboo. It is observed that most of the research on LGBTIQ+ people reflects a certain point of view, and therefore subjects and experiences with other certain beliefs and values are rendered invisible. In addition, it can be said that it is very difficult to discuss LGBTIQ+ and religion together due to Turkey's socio-cultural structure and the assumption that LGBTIQ+ people do not or should not have a belief. It is observed that current research is shaped by this assumption, and it is observed that Muslim LGBTIQ+ people and their experiences are mostly rendered invisible in the literature. For this reason, this study aims to make these invisible subjects and their experiences visible. Within the scope of the research, the position of Muslim transsexuals and their experiences within the current LGBTIQ+ formation, their relations with the political movement, and their perceptions about the movement were discussed through the participants' own discourses. Thus, an attempt was made to understand the participants' experiences, their approaches to movement and gender. The field work of the research was carried out using semi-structured in-depth interviews, focus group interviews and participant observation methods with individuals who define themselves or their experiences as transsexual. As a result of the research, it was found that Muslim transsexuals are rendered invisible by both the society and the political movement due to the current context of Turkey. In addition, it was found that the participants could not relate to the political movement and did not feel like they belonged to LGBTIQ+ due to their cultural and religious contexts and the activism styles of the LGBTIQ+ movement contradicting these contexts.

“Ben Kendimi LGBT Bireyi Olarak Görmüyorum”: Türkiye’deki Müslüman Transseksüellerin LGBTİQ+ Hareketi ile Etkileşimleri

Büşra Karasakal
İbn Haldun Üniversitesi

Transseksüellik ve LGBTİQ+ cinsiyeti ahlakla ilişkilendiren ve tabu olarak kabul eden toplumsal ve kültürel inanışlar sebebiyle Türkiye’de tartışılması ve araştırılması oldukça zor alanlardan biridir. LGBTİQ+’larla ilgili araştırmaların birçoğunun belli bir bakış açısını yansıttığı ve bu sebeple diğer belli inanışlara ve değerlere sahip özne ve deneyimlerin görünmez kılındığı gözlemlenmektedir. Ayrıca Türkiye’nin sosyo-kültürel yapısı ve LGBTİQ+’ların bir inancı olmadığı ya da olmaması gerektiği varsayımı sebebiyle LGBTİQ+ ve dinin bir arada tartışılmasının da oldukça zor olduğu söylenebilir. Mevcut araştırmaların da bu varsayım üzerinden şekillendiği görülmekte ve Müslüman LGBTİQ+’ların ve deneyimlerinin literatürde çoğunlukla görünmez kılındıkları gözlemlenmektedir. Bu sebeple bu çalışma görünmez kılınan bu özne ve deneyimlerinin görünür kılınmasını amaçlamaktadır. Araştırma kapsamında Müslüman transseksüellerin ve deneyimlerinin mevcut LGBTİQ+ oluşumu içerisindeki konumları, politik hareketle olan ilişkileri, hareketle ilgili algıları katılımcıların kendi söylemleri üzerinden tartışılmıştır. Böylece katılımcıların deneyimleri, harekete ve cinsiyete dair yaklaşımları anlaşılmasına çalışılmıştır. Araştırmanın saha çalışması kendisini ya da deneyimini transseksüel olarak tanımlayan bireyler ile yarı yapılandırılmış derinlemesine mülakat, odak grup görüşmeleri ve katılımcı gözlem yöntemleri kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonucunda Müslüman transseksüellerin Türkiye’nin mevcut bağlamı sebebiyle hem toplum tarafından ve hem de politik akım tarafından görünmez kılındıkları bulgusuna ulaşılmıştır. Bunun yanında katılımcıların kültürel ve dini bağlamları ve LGBTİQ+ hareketinin aktivizm biçimlerinin bu bağlamlara aykırı düşmesi sebebiyle politik akımla ilişkilenedikleri ve kendilerini LGBTİQ+’ya ait hissedemedikleri bulgusuna ulaşılmıştır.

Asylum, Resettlement, and Border Policies: Waiting Experiences of Iranian Refugee Women in Turkey

Cemile Gizem Dinçer
TED University

Abstract

Due to the violence they experience in Iran, each year, many women leave their home country and arrive in Turkey. Even though Turkey is a signatory to the 1951 United Nations Refugee Convention, it retains a “geographical limitation” in relation to the Convention. It applies restrictions on non-European asylum applicants’ right to seek protection and grants only “temporary asylum” to non-European refugees, which prevents their possibility to benefit from refugee status rights and their right to citizenship and only enables them to reside in Turkey until their resettlement. As refugee women have to deal with complex, ambiguous, and discretionary asylum processes with the Turkish asylum authorities during their waiting in Turkey, they also face an insecure and uncertain future because of the third countries’ restricting border and refugee resettlement policies. Based on ten months of ethnographic research with a feminist methodology, my research focuses on the experiences of Iranian refugee women in Turkey who await resettlement in Canada, the USA, and various European Countries. I critically examine Turkey's transnational asylum regime on the one hand, and how this regime and the border and resettlement policies of third countries shape the everyday practices of refugee women on the other and argue that these policies cause refugee women to continue to experience the violence they fled from - sometimes in similar ways (such as sexual harassment) and sometimes in different forms (such as legal violence). However, at the same time, even in the harsh conditions of gendered violence, refugee women also respond to these various forms of violence in numerous creative ways and continue cultivating solidarity practices, mutual care, and resistance strategies.

İltica, Yerleştirme ve Sınır Politikaları: İranlı Mülteci Kadınların Türkiye’de Bekleme Deneyimleri

Cemile Gizem Dinçer
TED Üniversitesi

Özet

Yaşadıkları farklı şiddet türleri sebebiyle, her yıl yüzlerce kadın İran’dan ayrılarak Türkiye’ye sığınma başvurusunda bulunmaktadır. Türkiye, 1951 Cenevre Sözleşmesi’ne koyduğu “coğrafi çekince” sebebiyle yalnızca Avrupa Konseyi üye ülkelerinden gelen sığınmacıları “mülteci” olarak tanımakta, bu ülkeler dışındaki ülkelere sığınma başvurusunda bulunanlara ise üçüncü ülkeye yerleştirilene kadar Türkiye’de geçici barınma imkânı sağlayan “şartlı mülteci statüsü” vermektedir. Şartlı mülteci statüsüyle üçüncü ülkeye yerleştirilmeyi bekleyen mülteci kadınlar, Türkiye’de buldukları süre boyunca bir yandan Türkiye’nin karmaşık, belirsiz ve inisiyatife dayalı iltica süreçleriyle baş etmeye çabalarlarken, diğer yandan, üçüncü ülkelerin kısıtlayıcı sınır ve mülteci yerleştirme politikaları nedeniyle güvensiz ve belirsiz bir gelecekle karşı karşıya kalmaktalar. Kesişimsel feminist perspektiften yürütülen bu etnografik araştırma, Kanada, ABD ve çeşitli Avrupa ülkelerine yerleştirilmeyi bekleyen Türkiye’deki İranlı mülteci kadınların bekleme deneyimlerine odaklanmaktadır. Çalışma, bir yandan Türkiye’nin ulusötesi iltica rejimini, öte yandan bu rejimin ve üçüncü ülkelerin sınır ve yerleştirme politikalarının mülteci kadınların gündelik pratiklerini nasıl şekillendirdiğini eleştirel bir şekilde incelemekte, bu politikaların, Türkiye’de üçüncü ülkeye yerleşmeyi bekleyen mülteci kadınları toplumsal cinsiyetlendirilmiş şiddetin farklı biçimlerine açık hale getirdiğini iddia etmektedir. Öte yandan, araştırmanın merkezine kadınların deneyimini alan bu çalışma, tüm bu şiddet sarmalına rağmen, kadınların “hayatlarına sahip çıkmak” için gerçekleştirdikleri dayanışma pratikleri, karşılıklı bakım ve direniş stratejilerini görünür kılmayı

hedeflemekte, bu dayanışma ve direniş pratiklerinin “mağdur” mülteci kadın anlatısını nasıl yapıbozuma uğrattığını tartışmaktadır.

A Study on Current Meanings of Motherhood

Çiğdem Yasemin Özkan
Çukurova University

Abstract

In this study, the biological and social ways of experiencing motherhood, which always has an important position in daily life, social media, politics, popular culture and theoretical discussions, will be examined in today's conditions. The ways in which motherhood is experienced have been examined theoretically in the areas of interest of sociology, political science and communication studies from a wide variety of perspectives, such as representations of motherhood in various contents in the media, mothers who are popular on social media, views/experiences of women who are or are not mothers on motherhood, and the meanings attributed to motherhood socially and politically. In this study, which draws on theories of gender and everyday life, examining how motherhood is constructed by evaluating social media together with the daily life of the subject from a sociological perspective will make a unique/genuine contribution to studies on motherhood. In this regard semi-structured in-depth interviews will be conducted with mothers who have children between the ages of 0-7, using the phenomenological method. What the interviewed women think about the meanings socially attributed to motherhood, the way they personally experience motherhood, the books they read about motherhood, the social media accounts they follow, and various media contents about motherhood will be examined. Thus, how the interviewed women relate to motherhood in the media, social media and daily life will be discovered and revealed. Additionally, the ways in which the interviewed participants present their motherhood on social media and in their daily lives will also be included in the analysis of the research. The participants in the study will be determined using the snowball sampling technique, and the various media/social media contents that the participants are associated with and the channels and accounts in which they present their own motherhood will also be examined. As a result of the research, the processes of constructing motherhood will be tried to be understood and interpreted with an interdisciplinary perspective at the intersection of sociology and communication studies, by associating it with media/social media and daily life, starting from the experiencing subjects themselves.

Anneliğin Güncel Anlamları Üzerine Bir Çalışma

Çiğdem Yasemin Özkan
Çukurova Üniversitesi

Özet

Bu çalışmada, biyolojik ve toplumsal olarak deneyimlenen, gündelik hayatta, sosyal medyada, siyasette, popüler kültürde ve teorik tartışmalarda her zaman önemli bir konum işgal eden anneliğin, günümüz koşullarında deneyimlenme biçimleri irdelenecektir. Anneliğin deneyimlenme biçimleri sosyolojinin, siyaset biliminin ve iletişim çalışmalarının ilgi alanlarında, anneliğin medyada çeşitli içeriklerdeki temsilleri, sosyal medyada popüler olan anneler, anne olan-olmayan kadınların anneliğe bakışları/deneyimleri, toplumsal ve siyasal olarak anneliğe yüklenen anlamlar gibi çok çeşitli açılardan teorik olarak incelenmiştir. Toplumsal cinsiyet ve gündelik hayat kuramlarından yararlanan bu çalışmada, sosyal medyanın sosyolojik bir perspektifle öznenin gündelik hayatıyla birlikte değerlendirilerek anneliğin nasıl inşa edildiğinin irdelenmesi annelik ile ilgili yapılan çalışmalara özgün bir katkı sağlayacaktır. Bu bakımdan, çalışmada fenomenolojik yöntemden yararlanarak 0-7 yaş arası çocuğu olan annelerle yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşme yapılacak, görüşme yapılan kadınların toplumsal olarak anneliğe yüklenen anlamlar, kişisel olarak anneliği yaşama biçimleri, annelik ile ilgili okudukları kitaplar, takip ettikleri sosyal medya hesapları, annelik ile ilgili çeşitli medya içerikleri hakkında neler düşündükleri; dolayısıyla medya, sosyal medya ve gündelik hayatta annelik ile nasıl ilişkilendikleri keşfedilmeye ve açığa çıkarılmaya çalışılacaktır. Ayrıca

görüşme yapılan katılımcıların sosyal medya ve gündelik hayatlarında kendi anneliklerini sunma biçimleri de araştırmanın analizine dahil edilecektir. Çalışmada yer alacak katılımcılar kartopu örnekleme tekniğiyle belirlenecek, katılımcıların ilişkilendikleri çeşitli medya/sosyal medya içerikleri ve kendi anneliklerini sunma mecraları ve hesapları da incelenecektir. Böylelikle araştırmanın sonucunda anneliğin inşa edilme süreçleri, deneyimleyen öznelerin kendisinden yola çıkılarak medya/sosyal medya ve gündelik hayatla ilişkilendirilerek, sosyoloji ve iletişim çalışmalarının kesişimselliğinde disiplinlerarası bir perspektifle anlaşılmaya ve yorumlanmaya çalışılacaktır.

Women from the forests against the destruction of their territories in Brazil and Turkey: the potential for dialogue and knowledge exchange

Clarice Rangel Schreiner
İstanbul University

Abstract

As the climate crisis expands in irreversible ways, rural women from the forests, fields, and waters lead the resistance to protect their territories and biodiversity.³ Around the world, women are seen on the frontline of resistances against deforestation and the destruction of other natural habitats. However, hand-in-hand with authoritarian regimes, greedy corporations forcefully attack their lands for the immediate sake of a higher surplus and individual interests. While these women echo similar perseverance and courage from faraway places, corporations and governments adopt parallel violent measures to repress locally. This paper, thus, will analyze what can be learned from the comparable voices of rural women who resist deforestation in their territories by identifying common attributes that have the potential for dialogue and knowledge exchange. This will be written out of conversations with communities that fight to protect their land in Brazil, and İkizköy's resistance to Akbelen Forest, Turkey. Since the similarities of these struggles reinforce the repetition of capitalist patriarchal violence, the experiences shared will be part of an alternative that brings nature to the center and reinforces diversity and indigenous practices, as well as a way to demonstrate solidarity in akin circumstances. For this, an ecofeminist methodology will be utilized, especially considering Vandana Shiva and Maria Mies' work.

Brezilya ve Türkiye'de topraklarının yok edilmesine karşı ormanlardan kadınlar: Diyalog ve bilgi alışverişi için potansiyeller

Clarice Rangel Schreiner
İstanbul Üniversitesi

Özet

İklim krizi geri dönülemez bir şekilde genişlerken, ormanlardan, tarlalardan ve sulardan gelen kırsal kesimde yaşayan kadınlar topraklarını ve biyolojik çeşitliliği korumak için direnişe öncülük ediyor. Dünyanın dört bir yanında kadınlar, ormansızlaşmaya ve diğer doğal yaşam alanlarının yok edilmesine karşı direnişin ön saflarında yer alıyor. Ancak, otoriter rejimlerle el ele veren ağgözlü şirketler, daha fazla rant ve bireysel çıkarlar uğruna kadınların topraklarına zorla saldırmaya devam etmekte. Bu kadınlar birbirinden farklı coğrafyalarda benzer azim ve cesaretleri yaşatırken, şirketler ve hükümetler yerel düzeyde baskı uygulamak için paralel şiddet önlemleri alıyor. Dolayısıyla bu makale, diyalog ve bilgi alışverişi için potansiyel taşıyan ortak özellikleri belirleyerek, kendi bölgelerinde ormansızlaşmaya direnen kırsalda yaşayan kadınların benzer seslerinden neler öğrenilebileceğini analiz edecektir. Bu analiz, Brezilya'da topraklarını korumak için mücadele eden topluluklarla ve Türkiye'de İkizköy'deki Akbelen Ormanı'nın yok edilmesine karşı direnişçilerle yapılan konuşmalardan yola çıkılarak kaleme alınmıştır. Bu mücadelelerin benzerlikleri kapitalist ataerkil şiddetin tekrarını pekiştirdiğinden, paylaşılan deneyimler doğayı merkeze alan, çeşitliliği ve yerli pratikleri güçlendiren bir alternatifin parçası olmanın yanı sıra benzer koşullarda dayanışma

³ Women from the "forests, fields and waters" are specific to each context. In the case of Brazil, they are from the working class, from rural lands, urban periphery, family farmers, peasant women, indigenous, quilombolas, land-less women, those in settlements and camps, rural salaried women, extractivists, coconut breakers, mangaba collectors, from riverside communities, fisherwomen, shellfish gatherers, caiçaras, faxinalenses, sertanejas, vazanteiras, geraizeiras, caatingueiras, women in community grazing, different types of healers such as raizeiras and benzedeiros, and many others, the vast majority of whom are Black women. Among other similarities, they are exploited and marginalized throughout history. This term is used in the March of Margaridas, the largest movement of rural women in Latin America, which happens every four years (CONTAG, 2019).

göstermenin bir yolu olacaktır. Bunun için özellikle Vandana Shiva ve Maria Mies'in çalışmaları göz önünde bulundurularak ekofeminist bir metodoloji kullanılacaktır.

Affective Labor, Precarization, Commoning: Three Cases from Turkey

Derya Özkan

İzmir University of Economics

Güldem Baykal Büyüksaraç

İstanbul University

Abstract

This paper focuses on the accounts of three worker subjects from urban Turkey, a domestic worker, a sex worker, and a freelance culture worker, to understand the role of affect in the complex interplay between precarization and commoning. We look at this interplay from a feminist perspective, register the “feminine” qualities of affective labor and analyze how capitalism makes worker subjects vulnerable by instrumentalizing affect. A feminist rethinking of the origins of capitalism demonstrates that women’s everyday unpaid and invisible labor, including providing care, love and affection to their partners, lovers, elderly and children, is “the rock upon which society is built” (Federici 2010). Similarly, in care-related forms of paid work, the worker mobilizes their body’s affective capacity to produce exchange value in the capitalist marketplace. We discuss the post-industrial conditions of precarization through affective exploitation, as well as the emergent networks of commoning that challenge these conditions. We observe how our three study participants activate the affirmative potential of affective labor, transform how they perceive themselves and their relationship to others, and become political subjects. To explore the possibilities of living labor that exceeds dead labor, and that capital fails to capture and domesticate, we draw on the work of Marx, Cvetkovich, Hardt & Negri, Linebaugh, Federici, Butler, Lorey, among others, and argue that we can overcome isolation and individualization imposed by neoliberal capitalism if we discover the “common notions” that make us simultaneously vulnerable and powerful. We argue that a domestic worker, a sex worker and a freelance culture worker, who look very different at first sight, have a lot in common -- not just problems, troubles, but also desires and a shared will to create another world. The latter engenders a non-capitalist ethic and common forms of solidarity, creating alternatives to capitalism’s models of the family, corporation, nation –social institutions that embody the corrupt forms of the common.

Duygulanım Emegi, Güvencesizleşme, Müşterekleşme: Türkiye’den Üç Vaka

Derya Özkan

İzmir Ekonomi Üniversitesi

Güldem Baykal Büyüksaraç

İstanbul Üniversitesi

Özet

Bu sunumda güvencesizleşme ile müşterekleşme arasındaki karmaşık etkileşimde duygulanımın oynadığı rolü anlamaya çalışıyoruz. Bunun için Türkiye’den bir ev içi emekçisi, bir seks işçisi ve serbest çalışan bir kültür emekçisinin, yani üç emekçi öznenin emek süreçlerine dair anlatılarına odaklanıyoruz. Bu etkileşime feminist bir perspektiften bakarak duygulanım emeğinin dışıl niteliklerine vurgu yapıyor ve kapitalizmin duygulanımı araçsallaştırarak emekçi özneleri nasıl kırılanlaştırdığını inceliyoruz. Kapitalizmin kökenleri feminist bir analize tabi tutulduğunda görüyoruz ki, eşlerinin, sevgililerinin, çocuklarının, büyüklerinin bakım, sevgi ve şefkat ihtiyaçlarını karşılamak dahil olmak üzere, kadınların gündelik ücretsiz ve görünmez emeği, toplum için “binanın üzerine inşa edildiği temel” gibidir (Federici 2010). Benzer bir biçimde, bakım ile ilişkili ücretli işlerde de, kapitalist pazar yerinde değişim değeri üretmek için işçi bedeninin duygulanım kabiliyetini harekete geçiriyor. Post-endüstriyel döneme özgü duygulanım sömürüsü yoluyla güvencesizleşme halini, bu güvencesizliğe meydan okuyan müşterekleşme ağları ile birlikte

tartışıyoruz. Araştırmamızın üç katılımcısının duygulanım emeğinin olumlu potansiyelini etkinleştirdiklerini, kendilerine ve başkalarıyla ilişkilerine dair algılarını dönüştürdüklerini, ve politik özneler haline geldiklerini gözlemliyoruz. Ölü emeğın ötesinde var olan, sermayenin zaptedip ehlileştiremediğı canlı emeğın imkanlarını araştırmak için Marx, Cvetkovich, Hardt & Negri, Linebaugh, Federici, Butler, Lorey, ve diğeri düşünürlerin çalışmalarından yararlanıyoruz. Temel motivasyonumuz, bizi aynı anda hem kırılğan hem kudretli kılan “müşterek mefhumlar”ı keşfederek neoliberal kapitalizmin dayattığı yalnızlaşma ve bireyselleşmenin üstesinden gelme çabası. Araştırmamız, ilk bakışta emek biçimleri birbirinden çok farklı görünen ev içi emekçisi, seks işçisi ve serbest çalışan kültür emekçisinin, sadece sorunları, dertleri açısından değıl aynı zamanda arzuları ve başka bir dünya yaratmaya dair paylaştıkları irade bakımından da çok fazla ortak noktalarının olduğunu gösteriyor. Bu irade, müşterek dayanışmaya dair gayri-kapitalist bir etik ve müşterek dayanışma biçimleri ortaya çıkarıyor; aile, şirket, ulus gibi müştereklerin yozlaşmış biçimlerinin vücut bulduğu kapitalist toplumsal kurum ve modellere alternatifler yaratıyor.

Unblurring The Relationship Between Islamic Piety and Sexuality Through Pre-marital sex(t)

Didem Şalgam Poyraz
Central European University

Abstract

Islam and sexuality have been perceived and depicted as incompatible due to the view of Islam a sex negative especially in the Western-based academia. However, more critical theoretical and empirical works have refuted this view and have shown that unmarried Muslims may open spaces for themselves to explore their sexual desires (Adamczyk & Hayes, 2012; Yip, 2009). In this regard, Yip argues that considering Islam and sexuality as incompatible fails to grasp how agency and desire work (Yip, 2009). Following this line of argument, I have inquired the ways in which a group of unmarried devoted Muslim heterosexual young adults who practice sexting, a chat-based form of sexual activity, perceive and experience their sexual desires. In my presentation, I discuss the following questions: what kind of practices do their pre-marital sex(t)ual relationships include and exclude? What does this inclusion and exclusion may mean for the relationship between Islamic piety and sexuality My discussion is empirically informed by online and offline fieldwork conducted between 2019 and 2021 in Ankara, Turkey, as part of my PhD research project. I interviewed 21 unmarried heterosexual young adult and significant number of them were Muslim believers. As part of my online field research, I examined an online Turkish community, namely Kızlar Soruyor (Girls are Asking) where sexuality related topics are among the most widely discussed issues.

Evlilik Öncesi Cinsel İlişki ve Seksting Üzerinden İslami Dindarlık ve Cinsellik Arasındaki İlişkiyi Berraklaştırmak

Didem Şalgam Poyraz
Orta Avrupa Üniversitesi

Özet

Batı akademisinde yaygın olarak yer alan İslamın seks olumlu (sex negative) olmadığı görüşü nedeniyle İslam ve cinsellik çok uzun süredir birbiriyle uyuşmayan ikili olarak algılanmış ve bu şekilde resmedilmiştir. Ancak, daha eleştirel teorik ve sahaya dayalı çalışmalar bu görüşü çürütmüş ve evli olmayan Müslümanların cinsel arzularını yaşamak için kendilerine çeşitli alanlar açtıklarını göstermiştir (Adamczyk & Hayes, 2012; Yip, 2009). Bu bağlamda, Yip İslamı ve cinselliği uyuşmayan ikili olarak ele almanın failliğin ve arzunun nasıl çalıştığını görmemizi engellediği görüşünü savunmaktadır. Bu görüşü takip ederek, yazılı sohbete dayalı bir cinsel aktivite olan sekstingi (sexting) pratik eden bir grup inançlı yetişkin heteroseksüel Müslüman kadın ve erkeklerin kendi cinsel arzularını nasıl algıladıklarını sorguluyorum. Sunumumda şu soruları tartışmaya açıyorum: bahsi geçen bu inançlı kişilerin evlilik öncesi cinsel ve seksting ilişkileri neleri içeriyor ve neleri dışlıyor? Ve bu içerme ve dışlama bize İslami dindarlık ve cinsellik hakkında ne söylüyor? Bu sunumdaki tartışmalar 2019-2021 yılları arasında Ankara’da doktora araştırmamın bir parçası olarak çevrimiçi ve çevrimdışı alanlarda yürüttüğüm saha çalışmasından elde ettiğim verilere dayanıyor. Evli olmayan heteroseksüel 21 yetişkinle derinlemesine görüşme yaptım. Görüşmecilerimin önemli bir kısmı kendilerini inançlı Müslüman olarak tanımlıyorlardı. Çevrimiçi saha araştırmamın bir parçası olarak cinsellikle ilgili konuların sıklıkla tartışmaya açıldığı Kızlar Soruyor adlı internet sayfasını inceledim.

Gender Roles and Cultural Expectations in Mobile Dating: A Comparison of Turkey and Italy

Duygu Altınoluk
Kilis 7 Aralık University

Canan Avent
Università di Padova

Abstract

The concept of intimacy has evolved, from emotional support within romantic relationships to a contemporary understanding where individuals experience various forms of intimacy with multiple people. This research delves into the impact of mobile dating technologies on the dating practices and romantic relationships of young adults in Turkey and Italy. Qualitative research was conducted, involving 20 participants, divided by gender. Grounded theory and thematic analysis were employed to extract insights. The theoretical framework posits that global shifts have influenced the values and beliefs of young individuals, creating a paradox where they seek independence but often encounter alienation. Giddens, Beck, Illouz, and Bauman - have explored various aspects of modern love, relationships, and intimacy. Mobile dating apps introduce flexibility and unpredictability in relationships, challenging traditional norms and presenting new challenges linked to the global economy and socio-cultural expectations. In Turkey, safety concerns and societal pressures, particularly on women, dissuade some from openly using dating apps. At the same time, deeply ingrained gender roles and cultural expectations persist, with men traditionally initiating communication and sexual activities. In Italy, influenced by globalization, young individuals experience delayed transitions into adulthood with greater personal freedom. In summary, mobile technologies and dating apps are reshaping intimate relationships and extending their influence beyond romance to encompass non-romantic and non-sexual connections. The differences between these two cultures are rooted in deeply entrenched gender roles and religious norms, which impact interpersonal practices and expectations. Turkish youth contend with more societal pressure and surveillance compared to their Italian counterparts.

Mobil Arkadaşlıkta Cinsiyet Rollerini ve Kültürel Beklentiler: Türkiye ve İtalya Karşılaştırması

Duygu Altınoluk
Kilis 7 Aralık Üniversitesi

Canan Avent
Università di Padova

Özet

Yakınlık, romantik ilişkilerdeki duygusal destekten, bireylerin birden fazla kişiyle çeşitli yakınlık biçimleri deneyimlediği çağdaş bir anlayışa doğru evrilmiştir. Bu araştırma, mobil flört teknolojilerinin Türkiye ve İtalya'daki genç yetişkinlerin flört uygulamaları üzerindeki etkisini incelemektedir. Cinsiyete göre bölünmüş 20 katılımcıyı kapsayan nitel bir araştırma yürütüldü. Verilerin analizinde gömülü teori ve tematik analiz kullanılmıştır. Anthony Giddens, Ulrich Beck, Eva Illouz ve Zygmunt Bauman'dan oluşan teorik çerçeve, modern aşkın, ilişkilerin ve yakınlığın çeşitli yönlerini araştırmıştır. Bulgular, geleneksel cinsiyet normlarının her iki ülkede de çok da popüler olmadığını ve özellikle iletişimi ve cinsel aktiviteyi kimin başlattığı konusuna yönelim değişim arzusunu ortaya koyuyor. Kendi benzersiz niteliklerini sosyal kimliklerinden veya cinsiyetlerinden daha fazla önemseyen katılımcılarda bireyciliğe doğru bir eğilim gözlenmiştir. Türkiye'de özel olarak güvenlik endişeleri ve özellikle kadınlar üzerindeki toplumsal baskılar, bazılarının flört uygulamalarını açıkça kullanmaktan caydırmaktadır. İletişimi ve cinsel aktiviteyi başlatan erkeklerin yerleşmiş cinsiyet rolleri ve kültürel normları devam eder görünmektedir. Türk

toplumu ağırlıklı olarak kadınların bakım vermesini beklemekte ve onlara evlenme yönünde baskı yapmaktadır. İtalya'daki modernite eğilimi, genç bireylerin yetişkinliğe geçişte gecikme yaşaması yönünde etkileyerek onlara daha fazla kişisel özgürlük sağlar görünmektedir. İtalyan gençleri arasında geleneksel dini uygulamalara katılımın azalmasına rağmen, örtülü dini etkiler cinsiyet rolleri ve beklentilerine ilişkin açık konuşmaları kısıtlamaya devam eder görünmektedir. Bu iki kültür arasındaki farklar, kişilerarası uygulamaları ve beklentileri etkileyen cinsiyet rolleri ve dini normlardan kaynaklanmaktadır. Türk gençleri İtalyan gençlere göre daha fazla toplumsal baskı ve gözetimle karşı karşıya kaldığı gözlemlenmiştir. Özetle, mobil teknolojiler yakın ilişkileri yeniden şekillendirmekte ve etkilerini romantik olmayan ve cinsel olmayan bağlantıları kapsayacak şekilde romantizmin ötesine taşımaktadır.

In the Context of Women's Mobility, the Analysis of bianet's "Men's Violence Report"

Duygu Onay Çöker
TED University

Hanife Aliefendioğlu
Eastern Mediterranean University

Abstract

In this study, we examine the "Male Violence Report" of the alternative news platform bianet, which we think has gender awareness, in terms of women's mobility. In order to reveal how bianet's tally makes visible the violence to which women on mobility are subjected, we focus on the attacks that violate women's right to mobility in these narratives taken from the mainstream media. We problematize the attacks in prominent mobility situations from the murder of Özgecan Arslan on February 11, 2015, to February 11, 2023, by subjecting them to content analysis. Then, we examine the news narratives with the feminist text analysis method. Based on the contents of the meetings where we came together with the creators and authors of the "Male Violence Reporting", we state what kind of change we foresee in this regard and aim to witness the positive change in the "Male Violence Scoreboard".

Bianet Erkek Şiddeti Çetelelerinin Kadınların Mobilitesi Bağlamında Analizi

Duygu Onay Çöker
TED Üniversitesi

Hanife Aliefendioğlu
Doğu Akdeniz Üniversitesi

Özet

Bu çalışmada, toplumsal cinsiyet farkındalığına sahip olduğunu düşündüğümüz alternatif haber platformu bianet'in "Erkek Şiddeti Çetelesi"ni kadınların mobilitesi açısından irdeliyoruz. bianet'in çetelesinin mobilite halindeki kadınların maruz bırakıldıkları şiddeti nasıl görünür kıldığını ortaya koymak amacıyla ananakım medyadan aldığı bu anlatılarda kadınların mobilite hakkının ihlaline neden olan saldırılara odaklanıyoruz. Özgecan Arslan'ın 11 Şubat 2015'de katledilmesinden 11 Şubat 2023 tarihine kadar olan süreçte öne çıkan mobilite durumlarındaki saldırıları içerik analizine tabi tutarak sorunsallaştırıyoruz. Ardından haber anlatılarını feminist metin analizi metodu ile irdeliyoruz. "Erkek Şiddeti Çetelesi"nin yaratıcı ve yazarları ile biraraya geldiğimiz toplantıların içeriklerinden hareketle bu konuda nasıl bir değişiklik öngördüğümüzü belirtiyor ve "Erkek Şiddeti Çetelesi"nin olumlu yönde değişimine tanıklık etmeyi amaçlıyoruz.

N.Ç. v. Turkey: Assessing Trials and the Role of Women in Judicial Mechanisms

Ekin Baltaş
İstanbul University

Abstract

It is stated that gender inequality is severe in Turkey. Judicial sentences exacerbate this inequality every day. In regions where women are complainants/victims of crime, the practices of local courts and women's access to justice create obstacles and foster impunity, contravening international and national legislation.

N.Ç., who suffered sexual victimization by multiple individuals, an important case influenced by the prevailing policies of recent years, has received significant attention. The ruling issued by the European Court of Human Rights regarding this case holds immense significance. The court determined that the procedures, lasting seven years and six months, initiated after the complaint of N.Ç., violated Article 3 of the European Convention on Human Rights, specifically 'the prohibition of inhuman and degrading treatment'. This matter necessitates an expansion beyond the limited scope of what is conventionally regarded as permanent and dignified treatment, urging a reevaluation of judicial processes where women stand. Highlighting the state's biased perspective and discriminatory approach towards women seeking justice in subsequent sections emphasizes the need for change. This presents an opportunity to formulate a policy that obligates judicial entities to adhere to various international legislations, notably the European Convention on Human Rights. In the study, after outlining a general framework of the trial process in the case of N.Ç. and the resulting verdict, a concise analysis was conducted regarding the breaches of Article 3 charged against Turkey. The objective is to examine which public officials were implicated in the violations of the 'prohibition of inhuman and degrading treatment' and to elucidate the significance of the European Court of Human Rights' decision. Subsequently, the study delves into the foundational aspects of the ruling concerning the status of women, highlighting practices deemed 'inhumane and dishonorable,' followed by a brief analysis of the impact of these changes on women's access to justice in Turkey.

N.Ç. / Türkiye Kararı Bağlamında Yargılama Mekanizmalarında Kadınlar

Ekin Baltaş
İstanbul Üniversitesi

Özet

Toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin yoğun yaşandığı Türkiye’de, yargı kararları da bu eşitsizliği gündene derinleştirilmektedir. Şikayetçi / suçtan zarar gören yanın kadınlar olduğu yargılama süreçlerinde, yerel mahkemelerin uygulamaları ve dili kadınların adalete erişimini uluslararası ve ulusal mevzuata aykırı biçimde zorlaştırmakta, cezasızlığın önünü açmaktadır. Bu yıldırıcı yargılama politikasının görüldüğü davalardan önemli bir tanesi olan N.Ç. davası hakkında Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi tarafından verilen karar oldukça önemlidir. Mahkeme, birden fazla kişi tarafından cinsel saldırıya uğrayan N.Ç.’nin şikayetçi olmasıyla başlayan yedi yıl altı ay süren yargılamanın yöntemlerinin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin 3. maddesi olan “insanlık dışı ve onur kırıcı muamele yasağına” aykırılık teşkil ettiğini tespit etmiştir. Bu husus hem ülkemizde insanlık dışı ve onur kırıcı muamele olarak kabul gören dar çerçeveyi genişletmekte hem de kadınların taraf olduğu yargı süreçlerini tekrar ele almayı gerektirmektedir. Devletin erkek yanlı bakış açısının ve hak arayışını yargıya taşıyan kadınlara yönelik ayrımcı yaklaşımının tespiti, sonraki yargılama süreçleri için önem taşımakta, yargı süjelerini Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi başta olmak üzere diğer uluslararası mevzuata bağlı kılacak bir politikayı inşa edebilme imkânını sağlamaktadır. Çalışmada N.Ç. davasındaki yargılama süreci ve sonucunda verilen hükme dair genel bir çerçeve çizildikten sonra Türkiye aleyhine verilen 3. madde ihlallerinin kısa bir analizi yapılmıştır. Amaç “insanlık dışı ve onur kırıcı muamele yasağının” hangi kamu görevlilerine karşı ileri sürüldüğünü gözden geçirmek, bununla birlikte Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin verdiği kararın neden önem arz ettiğini berraklaştırmaktır. Ardından N.Ç. davası hakkında verilen karardaki

temel kriterler anlatılmış, “insanlık dışı ve onur kırıcı” bulunan uygulamalara değinilmiş ve Türkiye’de kadınların adalete erişiminin bu kriterlere uygunluğuna ilişkin kısa bir analize yer verilmiştir.

Transnational Solidarity and Agency: Insights from the Lubunya Movement's Experience in Turkey

Elif Balcı

London School of Economics and Political Science

Abstract

This research explores the intricate dynamics surrounding LGBTI+ people from Turkey who are estranged from their equal citizenship rights, carve out a space in the transnational context and who and what is left out in this process. To achieve this, the study adopts a conceptual framework rooted in post-development and subaltern theories, integrating them to analyse interviews conducted with representatives from LGBTI+ associations in Turkey. Initially, the work delves into how queer people have been deprived of their equal citizenship by the state, outlining the mechanisms through which this denial takes place. Subsequently, the focus shifts towards the experiences of LGBTI+ organizations in building solidarity and establishing relationships with donors, aiming to comprehend how the agency of queer people has been undermined by the international community. Throughout these processes, a recurring observation emerges: regardless of the extent of their resistance, the authorities, both domestic and international, who occupy higher positions within the power dynamics, consistently disregard the agency of them. Consequently, queer people find themselves caught between the Turkish state, which seeks to portray them as "the other," and the - international community, which aims to "empower" them within established frameworks. Finally, the study highlights the practices of resistance undertaken by queer people and examines the strategies they employ to reclaim their agency. By focusing on these practices, the research aims to shed light on the resilience and resourcefulness of queer people as they navigate the complex landscape of societal and political constraints as well as to understand how transnational solidarity can be made more equal.

Uluslararası Dayanışma ve Temsiliyet: Lubunya Hareketi'nin Deneyimlerinden Çıkarımlar

Elif Balcı

Londra Ekonomi ve Siyaset Bilimi Okulu

Özet

Bu araştırma, eşit vatandaşlık haklarından mahrum bırakılan Türkiyeli LGBTİ+'ları ulusötesi bağlamda bir alan açma pratiklerini ve bu süreçte kimin ve nelerin dışarıda bırakıldığını incelemektedir. Çalışma, Türkiye'deki LGBTİ+ derneklerinden temsilcilerle yapılan görüşmeleri post-kalkınma ve madun (subaltern) teorilerine dayanan kavramsal bir çerçeveye analiz etmektedir. Çalışma ilk olarak, lubunyanın devlet tarafından eşit vatandaşlıklarından nasıl mahrum bırakıldıklarını incelemekte ve bu inkârın hangi mekanizmalar aracılığıyla gerçekleştiğini ana hatlarıyla ortaya koymaktadır. Daha sonra, LGBTİ+ örgütlerinin yabancı kuruluşlarla dayanışma ve donörlerle ilişki kurma deneyimlerine odaklanılmaktadır. Bu süreçler sonucunda tekrar eden bir gözlem ortaya çıkmaktadır: Güç dinamikleri içinde daha yüksek pozisyonları işgal eden hem yerel hem de uluslararası yetkililer, sürekli olarak lubunyanın kendi anlatılarını kurmalarına engel olmaktadır. Sonuç olarak, lubunyanlar kendilerini, lubunyanları "öteki" olarak göstermeye çalışan devlet ile onları yerleşikleşmiş 'evrensel' değerler kapsamında "güçlendirmeyi" amaçlayan uluslararası toplum arasında sıkışmış bulmaktadır. Son olarak, çalışma lubunyanlar tarafından üstlenilen direniş pratiklerinin altını çizmektedir. Bu pratiklere odaklanarak araştırma, lubunyanların toplumsal ve siyasi kısıtlamaların karmaşık ortamında yol alırken gösterdikleri direniş ve becerikliliğe ışık tutmayı ve ulusötesi dayanışmanın nasıl daha eşit hale getirilebileceğini anlamayı amaçlamaktadır.

Gender as a Crosscutting Theme in the Prosthetic Experience: Prosthetic Masculinities and Femininities

Elif Nur Aybaş
Bogazici University

Abstract

Within the scope of my research I carry out under the Boğaziçi University sociology master program, I study on the access of the disabled to assistive technologies in general and prosthesis and orthoses in particular. Drawing on the literatures of Disability Studies and Science, Technology and Society Studies, I argue that our experience related to the technology is not a mere technical one but has social, economic and political dimensions. Keeping that in mind, my research is conducted under the themes of institutional regulations on prosthetics and orthotics such as social security, prescribing and R.D. investments(1), comparative historical formation of the prosthetics and orthotics market and how it is related to the industrialization and modernization processes of those countries considering the cases of Britain, Ottomans and United States(2), and the relation between prosthesis usage and disability identity formations and subjectivities of disabled people(3). In that regard, throughout my research, I found gender to be a cross-cutting theme, including the processes of production and design of prosthetics and orthotics, government policies regarding disabled access to them, and factors that influence individual experiences of prosthetics and orthotics such as body perception or identity formation. In this regard, I argue that it is a methodological necessity to employ a feminist approach for a comprehensive interpretation of prosthetic and orthotic experiences. It can be stated that the use of prosthetics and orthotics in some cases overthrows the given gender roles, while in some cases it persists and reinforces the prevailing ones and inequalities. According to the in-depth interviews I conducted within the scope of my study, for instance, participation in the public sphere and the labor force, which is an important input for social security regulations regarding prosthesis and orthosis, in most of the cases reinforces economic gender inequalities. On the other hand, amputation is perceived as an experience that cripple's masculinity and therefore disturbs the given gender roles as voiced by some of my respondents.

Protez Deneyimini Baştan Sona Kesen Bir Tema Olarak Cinsiyet: Protez Femininlikler ve Maskülenlikler

Elif Nur Aybaş
Boğaziçi Üniversitesi

Özet

Boğaziçi Üniversitesi sosyoloji yüksek lisans programı kapsamında yürüttüğüm araştırmamda, engellilerin genelde destekleyici teknolojilere özelde ise protez ve ortezlere erişimi üzerine çalışıyorum. Engellilik Çalışmaları ve Bilim, Teknoloji ve Toplum Çalışmaları literatürlerinden faydalanarak, teknoloji ile ilgili deneyimimizin sadece teknik bir deneyim olmadığını, aynı zamanda sosyal, ekonomik ve politik boyutları olduğunu savunuyorum. Bu çerçevede, protez ve ortezlere yönelik sosyal güvenlik, reçetelendirme ve Ar-Ge yatırımları gibi kurumsal düzenlemelere(1); Osmanlı, Britanya ve birleşik Devletler odağında protez ve ortez piyasasının oluşumu, gelişimi ve bu ülkelerin endüstrileşme ve modernleşme süreçleri ile etkileşimine(2); protez kullanımı ile engelli kimliğinin edinilmesi gibi özneleşme tecrübeleri arasındaki ilişkiye odaklanıyorum. Bu bağlamda, araştırmam boyunca cinsiyetin, protez ve ortezlerin üretim ve tasarım süreçleri, engellilerin bunlara erişimine ilişkin hükümet politikaları ve protez ve ortezle ilgili beden algısı veya kimlik edinimi gibi bireysel deneyimler dahil olmak üzere tüm protez deneyimini kesen bir tema olduğunu gördüm. Bu bağlamda, protez ve ortezle ilişkin deneyimlerin kapsamlı bir yorumu için feminist yaklaşımın metodolojik bir zorunluluk olduğunu öne sürüyorum. Protez ve ortezlerin bazı durumlarda verilen cinsiyet rollerini altüst ettiğini bazı durumlarda ise mevcut rolleri sürdürdüğünü ve eşitsizlikleri güçlendirdiğini iddia ediyorum. Örneğin, çalışma kapsamında gerçekleştirdiğim derinlemesine görüşmeler, protez ve ortezle dair sosyal güvenlik düzenlemeleri için kamusal alana ve iş gücüne

katılımın çok önemli bir girdi olduğunu ve çoğu durumda protez kullanımının bu alanlarda cinsiyete bağlı eşitsizlikleri sürdürdüğünü gösterdi. Öte yandan, kimi katılımcılarımın ifadeleri, amputasyonun erkekliği sakatlayan ve bu nedenle mevcut cinsiyet rollerine zarar veren bir deneyim olarak algılandığını ortaya koydu.

Gender Studies at and Beyond the Academy-Civil Society Intersection: The “Aramızda” Experience

Emine Sevim, Nalan Mumcu
Aramızda Association

Abstract

For years, feminists in Turkey have struggled in the civil sphere while creating spaces in universities that enable feminist knowledge production and experience sharing. As a manifestation of increasing authoritarianism, the decree laws of the OHAL (State of Emergency) period, which began in 2016, increased the pressure on both civil society and academic knowledge production. During the SoE period, in which academics who signed the declaration "We will not be a part of this crime" and specialized in feminist and/or gender and women's studies were also purged, gender research and support units against sexual harassment were rendered dysfunctional, graduate programs were closed in some universities, theses were left without advisors, and feminist academics who remained in academia were isolated. Feminists who were expelled from universities continued to open new paths and spaces. One example of this was the Association for Gender Research *Aramızda*, which was formed by dismissed feminist academics, students whose right to education was disrupted, and activists who objected to this situation. The association started its work in 2017 with a reference to Arendt's concept of *in-between*, saying that “action, plurality and performance do not occur within us or in something, but 'between us'.” In this presentation, “the experience of working and producing knowledge in the field of gender” in Turkey will be discussed through the *Aramızda* Association, which stands at the intersection of academia and civil society but questions both fields. Solidarity against emergency decrees and oppression will be discussed in terms of the continuities and specificities of the practices of struggle against the attack on gender studies that are intertwined with the feminist movement.

Akademi-Sivil Toplum Kesişiminde ve Ötesinde Toplumsal Cinsiyet Çalışmaları: “Aramızda” Deneyimi

Emine Sevim, Nalan Mumcu
Aramızda Derneği

Özet

Türkiye’de feministler yıllardır bir yandan sivil alanda mücadele ederken bir yandan üniversitelerde feminist bilgi üretimine ve deneyim paylaşımına imkân tanıyan alanlar yarattılar. Giderek artan otoriterleşmenin bir görünümü olarak 2016’da başlayan OHAL döneminin kanun hükmünde kararlarıyla hem sivil toplum alanına hem de akademik bilgi üretimine karşı baskılar arttırıldı. “Bu Suça Ortak Olmayacağız” bildirisine imza atan, feminist ve/veya toplumsal cinsiyet ve kadın çalışmaları alanında uzmanlaşmış akademisyenlerin de tasfiye edildiği OHAL sürecinde, toplumsal cinsiyet araştırmaları ve cinsel tacize karşı destek birimleri işlevsizleştirildi, bazı üniversitelerde lisansüstü programlar kapatıldı, tezler danışmansız kaldı, akademi kalan feminist akademisyenler yalnızlaştırıldı. Üniversitelerden uzaklaştırılan feministler yeni yollar ve alanlar açmaya devam ettiler. Bunun bir örneği de çoğunluğunu ihraç edilen feminist akademisyenlerin, öğrenim hakları sekteye uğratılmış öğrencilerin ve bu duruma itiraz eden aktivistlerin oluşturduğu *Aramızda* Toplumsal Cinsiyet Araştırmaları Derneği oldu. Dernek, Arendt’in *in-between* kavramına referansla “eylem, çoğulluk, performans içimizde ya da bir şeyde değil ‘aramızda’ oluşur” diyerek 2017 yılında çalışmalarına başladı. Bu sunumda Türkiye’de “toplumsal cinsiyet alanında çalışma ve bilgi üretme deneyimi”, akademi ve sivil toplum kesişiminde duran ancak iki alanı da sorgulayan *Aramızda* Derneği üzerinden ele alınacaktır. KHK’lara, baskılara karşı dayanışma; toplumsal cinsiyet çalışmalarına yönelik saldırıya karşı mücadele pratiklerinin feminist hareketle iç içe geçen süreklilikleri ve özgünlükleri bakımından tartışılacaktır.

From Absolute to Ambiguous: Entangled Agencies, Selfdoms and Cosmos in Latife Tekin's Novels

Esra Nur Akbulak
Bogazici University

Abstract

Many critics agree that in Latife Tekin's novels, the subalterns, especially women and the poor, are represented with a new language and grammar. On the other hand, Latife Tekin does not do this only with the language she invented. She creates a brand new social network and worldliness in his novels by introducing non-human elements, metaphysical layers, dreams and the superstition through female characters. This agent network that women establish with non-human elements not only helps them escape from the male-dominated system but also serves the establishment of a new world that is difficult to penetrate and does not fit into the Cartesian mind and logic. The author's novel *Sevgili Arsız Ölüm* is the most concrete example of this effort. Dirmit, the female character of the novel who tries to escape from home and the male-dominated system, to be herself, to become a writer, and thus to create a partnership with women like herself, establishes a completely different worldliness that goes beyond the existing physical world, thanks to the social network she creates with non-human elements. While trying to escape from the male-dominated world and regime, she talks to nature, the pump, and the radio, and establishes a new language and world that goes beyond the linguistic order. Likewise, the novel's character Zekiye, whose existence is disrupted by male dominance and whose limited connection with the current reality is invaded, develops a new worldliness that cannot be grasped by reason and law through dreams, superstitions, and a new language and grammar appropriate to that worldliness. This study aims to discuss how female subjectivity is related to human and non-human elements in Latife Tekin's literature, and the elusive and complex nature of female subjectivity, which is associated with things instead of universal and stable subjectivity. It will be focused on the literary representation of the agent network established by female characters with non-human elements in Latife Tekin's literature, through Bruno Latour's actor-network and Deleuze and Guattari's subjectivity theories.

Mutlaktan Müphemme: Latife Tekin Romanlarında Dolaşık Faillikler, Kendilikler ve Kozmoslar

Esra Nur Akbulak
Boğaziçi Üniversitesi

Özet

Latife Tekin romanlarında madunun, bilhassa kadınlar ve yoksulların yeni bir dil ve gramerle temsil edildiğine dair birçok eleştirmen hemfikirdir. Öte yandan Latife Tekin bunu sadece icat ettiği dille yapmaz; kadın karakterler aracılığıyla insan dışı unsurları, metafizik katmanları, rüya ve batılı devreye koyarak romanlarında yepyeni bir sosyal ağ ve dünyevilik yaratır. Kadınların insan dışı unsurlarla kurduğu bu fail ağı, erkek egemen dizgeden kaçmanın yanı sıra nüfuz edilmesi güç, Kartezyen akla ve mantığa sığmayan yepyeni bir dünyanın kurulmasına da hizmet eder. Yazarın *Sevgili Arsız Ölüm* romanı, bu çabanın en somut örneğidir. Romanın evden, eril egemen dizgeden kaçıp kendi olmaya, yazar olmaya ve bu sayede kendi gibi kadınlarla bir ortaklık yaratmaya çalışan kadın karakteri Dirmit, insan dışı unsurlarla yarattığı sosyal ağ sayesinde mevcut fiziksel dünyanın dışına çıkan bambaşka bir dünyevilik tesis eder. Eril-egemen dünyadan, bedensel rejimden kaçmaya çalışırken doğayla, tulumbayla, radyosuyla konuşur, dilsel düzenin dışına çıkan yeni bir dil ve dünya kurar. Aynı şekilde romanın eril tahakkümle var oluşu sekteye uğratılmış, mevcut gerçeklikle kurduğu sınırlı bağ işgal altına alınmış Zekiye karakteri de rüyalar, hurafeler ve batıl aracılığıyla akılla, yasayla kavranamayacak yeni bir dünyevilik ve o dünyeviliğe uygun yeni bir dil, gramer geliştirir. Bu çalışma Latife Tekin yazınında kadın öznelliğinin insan ve insan dışı unsurlarla ilişkisinin nasıl kurulduğunu, evrensel ve istikrarlı öznellik yerine şeylerle ilişkilenen kadın öznelliğinin ele geçirilemez ve karmaşık niteliğini tartışmayı hedeflemektedir. Bu odakta Bruno

Latour'un aktör-ağ, Deleuze ve Guattari'nin öznellik teorileri üzerinden Latife Tekin yazınında kadın karakterlerin insan dışı unsurlarla kurduğu fail ağının edebî temsiline odaklanılacaktır.

Everyday Manifestations of Religious Conservatism: Gendered and Class-Cultural Subjectivities in the Context of the Mahalle(s)

Esra Can-Mollaer
Independent Researcher

Abstract

Based on an ethnographic study, this paper examines the diverse constructions and performances of gendered subjectivities within the scope of the mahalle- neighborhood as a socio-spatial scale. Drawing on the analytical approaches of feminist geography that emphasize the intersection of socio-spatial processes with gender, this paper discusses how everyday practices of women in neighborhoods with varying class-cultural characteristics are not only embedded in broader ideological realms but also are in constant negotiation with them. From a relational framework underscoring the class-cultural aspect, this paper investigates the impacts of Islamic conservative and nationalist codes on women's subjectivities and social relations. Based on ethnographic research conducted in Keçiören, a district to be known as nationalist and Islamic-conservative stronghold, this paper explores the intricate relationship between configurations of gendered subjectivities and class-cultural formations, shedding light on their translation into political subjectivities aligned with the AKP's Islamist conservative politics. It explores the ways in which women in Keçiören negotiate and appropriate the nationalist Islamic discourses by making use of the class-cultural and gendered means at their disposal. This study contributes to a deeper understanding of the interplay between locality, gender, class, culture, and political subjectivities within the context of contemporary Turkish society.

Dini Muhafazakârlığın Gündelik Tezahürleri: Mahalle(ler) Bağlamında Cinsiyetlendirilmiş ve Sınıfsal-Kültürel Öznellikler

Esra Can-Mollaer
Bağımsız Araştırmacı

Özet

Etnografik bir çalışmaya dayanan bu makale, toplumsal cinsiyete dayalı öznelliklerin farklı inşa ve performanslarını sosyo-mekânsal bir ölçek olarak mahalle bağlamında incelemektedir. Feminist coğrafyanın sosyo-mekânsal süreçlerin toplumsal cinsiyetle kesişimini vurgulayan analitik yaklaşımlarından faydalanan bu makale, farklı sınıfsal-kültürel özelliklere sahip mahallelerdeki kadınların gündelik pratiklerinin sadece daha geniş ideolojik alanlara gömülü olmakla kalmayıp, aynı zamanda bu alanlarla nasıl sürekli müzakere halinde olduğunu tartışmaktadır. Sınıfsal-kültürel boyutun altını çizen ilişkisel bir çerçeveden hareket eden bu makale, İslami muhafazakâr ve milliyetçi kodların kadınların öznellikleri ve toplumsal ilişkileri üzerindeki etkilerini incelemektedir. Son otuz yılda hızla dönüşen, milliyetçi ve İslami muhafazakâr sosyo-demografik nüfus kompozisyonuyla öne çıkan Ankara'ya bağlı Keçiören ilçesinde yürütülen etnografik araştırmaya dayanan bu makale, toplumsal cinsiyete dayalı öznellik konfigürasyonları ile sınıfsal-kültürel oluşumlar arasındaki karmaşık ilişkiyi incelemekte ve bunların nasıl AKP'nin İslamcı muhafazakâr politikalarıyla uyumlu siyasi öznelliklere dönüştüğüne ışık tutmaya çalışmaktadır. Keçiören'deki kadınların sahip oldukları sınıfsal-kültürel ve toplumsal cinsiyete dayalı araçları kullanarak milliyetçi İslami söylemleri nasıl müzakere ettiklerini ve sahiplendiklerini araştırmaktadır. Bu çalışma, Türkiye'de yerellik, toplumsal cinsiyet, sınıf, kültür ve siyasi öznellikler arasındaki etkileşimin daha derinlemesine anlaşılmasına katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

Intersex Embodiment During the Early Republican Period: Spectacularisation, Medicalisation and Self-Expression

Ezgi Sarıtaş
Ankara University

Abstract

In the 1930s, popular daily papers occasionally reported intersex surgeries conducted in Istanbul hospitals. These reports featured sensational headlines designed to capture the interest of the readers. These stories not only invited the readers to marvel at the modern surgical techniques, but also aimed to turn the intersex body into a spectacle for the educated readership. Many of the stories revolved around individuals from rural regions, who were implied to be in possession of an untamed, malleable sexuality associated with their rural origins. These new stories, along with literary texts, contributed to the popularisation of the idea of sex reassignment surgery. Given the absence of a specific terminology for transgender identity, the term *hünsa*, derived from Arabic and originally referring to hermaphroditism, served as both a language and a point of reference for intersex and transgender people. This was true for both the general public and medical professionals. Simultaneously, medical professionals also wrote about intersex surgeries in publications intended for an educated lay readership. Through an intertextual reading, the presentation explores how the emerging medical discourse on normative gender and sexuality was reflected in various texts. This medical language, meanwhile, also provided a site for the expression of gender nonconformity, although the opportunities for such expression were influenced by factors such as class, geography, ethnicity, and societal norms regarding sexual dimorphism.

Erken Cumhuriyet Döneminde İnterseks Bedenlenme: Tıbbileştirme, Gösterileştirme ve Kendini İfade

Ezgi Sarıtaş
Ankara Üniversitesi

Özet

1930'lu yıllarda günlük gazeteler zaman zaman, İstanbul hastanelerinde yapılan interseks ameliyatlarını haberleştiriyordu. Okurların ilgisini çekecek sansasyonel başlıklar atılan bu haberler, bir yandan okurları modern cerrahi tekniklere hayran kalmaya davet ederken, diğer yandan interseks bedeni eğitilmiş okur kitlesi için gösteriye dönüştürmeyi amaçlıyordu. Çoğu kırsal bölgelerden gelen bireyler hakkındaki haberler, bu bireylerin kırsal kökenleri nedeniyle, ehlileştirilmemiş ve şekillendirmeye açık bir cinselliğe ve toplumsal cinsiyet kimliğine sahip olduklarını ima ediyordu. Öte yandan gazeteler, edebi metinlerle birlikte, yeniden cinsiyet atama ameliyatlarına ilişkin bilginin popülerleşmesine katkıda bulunuyordu. Hem haberlerde, hem de edebi anlatılarda kullanılan, Arapça'dan türetilen ve aslen hermafroditizm anlamına gelen *hünsa* terimi, transgender kimlikler için özel bir terminolojinin yokluğunda, hem interseks ve transgender bireyler için hem bir dil sağlıyor hem de bir referans noktası işlevi görebiliyordu. Aynı biçimde hem genel kamuoyu hem de tıp uzmanları *hünsa* kavramına başvurabiliyordu. Tıp uzmanları eğitilmiş okur kitlesine yönelik yayınlarda, interseks ameliyatları hakkında yazıyorlardı. Bu sunumda, metinlerarası bir okuma yoluyla, normatif cinsiyet ve cinsellik üzerine gelişmekte olan tıbbi söylemin çeşitli metinlere nasıl yansıdığını tartışacağım. Tıbbi dil aynı zamanda ikili cinsiyet normlarına uymayan toplumsal cinsiyet kimliklerinin kendilerini ifade edilebilmelerine olanak sağlıyordu. Ancak kendini ifade etme olanakları sınıf, coğrafya, etnik köken ve cinsel dimorfizmle ilgili toplumsal normlar gibi faktörlerle şekilleniyordu.

Multiple Marks: An Examination of Menstrual Attitudes and Refugee Stigma

Fatema Almeamari
Koç University

Abstract

Stigmatizing attitudes towards menstruation exist in many cultures, including among Syrian and other Arab migrants and refugees. Based on Hennegan's integrated model, menstrual stigma affects individuals who menstruate in many aspects, including their degree of social engagement and access to social and professional life (2019). In addition, refugees are at greater risk of experiencing mental distress and disorders due to various factors including stigma. However, there is limited quantitative research on the intersection of menstrual stigma and the stigma of being a refugee. This cross-sectional study will assess the above factors to better understand how the intersection of different stigmatizing experiences and identities relates to social participation and, ultimately, to mental health outcomes (depression, anxiety, somatization). It is hypothesized that negative menstrual attitudes will be associated with higher rates of depression, anxiety, and somatization. This relationship will be mediated through the degree of social participation, whereby less participation is associated with worse mental health outcomes. The additional internalization of stigma associated with being a refugee is expected to strengthen the relationship between menstrual attitudes and social participation.

Çoklu İşaretlenmeler: Menstrüel Tutumlar ve Mülteci Damgası Üzerine Bir İnceleme

Fatema Almeamari
Koç Üniversitesi

Özet

Menstrüasyona yönelik damgalayıcı tutumlar, Suriyeli ve diğer Arap göçmenler ve mülteciler de dahil olmak üzere birçok kültürde mevcuttur. Hennegan'ın entegre modeline göre, menstrüel damgalama, menstruasyon yaşayan bireyleri, sosyal katılım dereceleri ve sosyal ve profesyonel hayata erişimleri de dahil olmak üzere birçok açıdan etkilemektedir (2019). Buna ek olarak, mültecilerin, damgalanma da dahil olmak üzere çeşitli faktörler nedeniyle ruhsal sıkıntı ve bozukluk yaşama riski daha yüksektir. Bununla birlikte, menstrüel damgalama ve mülteci olma damgasının kesişimselliği üzerine sınırlı sayıda nicel araştırma bulunmaktadır. Bu çalışma, farklı damgalayıcı deneyimlerin ve kimliklerin kesişiminin sosyal katılımı ve nihayetinde ruh sağlığı sonuçlarıyla (depresyon, anksiyete, somatizasyon) nasıl ilişkili olduğunu daha iyi anlamak için yukarıdaki faktörleri değerlendirecektir. Olumsuz menstrüel tutumların daha yüksek depresyon, anksiyete ve somatizasyon oranları ile ilişkili olacağı varsayılmaktadır. Bu ilişki, daha az katılım göstermenin, daha şiddetli ruh hastalıkları sonuçlarıyla ilişkilendirildiğini, sosyal katılım derecesi aracılığıyla açıklayacaktır. Mülteci olmakla ilişkili damgalanmanın daha fazla içselleştirilmesinin, menstrüel tutumlar ile sosyal katılım arasındaki ilişkiyi güçlendirmesi beklenmektedir.

A Feminist Political Ecological Perspective on Women's Migration Experiences Caused by Ecological Destruction

Gamze Çiçek

Dokuz Eylül University

Abstract

The production and transfer of collective ecological knowledge as a common and its relationship with women have been studied in various contexts in the literature. Ecological destruction projects such as mines and power plants increase with neoliberal policies. On the other hand, military operations, evacuation of village, and loss of subsistence economies also cause ecological destruction. In migrations made for these reasons, women are among those most affected by ecological destruction. Women are exposed to various situations of dispossession during rural-to-urban migration processes. For example, having the psychological and economical concerns of breaking away from space and the relationship with nature, joining the industrial reserve army in the city, long-term unemployment, joining employment in informal sectors, breaking away from their socio-nature. We can observe all these processes in their life stories. In other words, these women's life stories contain testimony regarding to political ecological processes intertwined with their individual dynamics. These life stories contain the perspective through the eyes of women at environmental history. This study aims to examine the life stories of women who were separated from their socio-nature by various ecological destructions through the perspective of feminist political ecology. It is to obtain women's memories and testimonies about these migration processes. In this qualitative study, in-depth interviews were conducted with 5 women who had migrated from rural to urban areas. Women's life stories were collected from these interviews. Through these life stories, ecological elements in women's memories and changes in the collective ecological knowledge production and transfer processes were investigated. A contextual and intersectional reading of women's experiences was made from a feminist political ecological perspective using qualitative data analysis.

Kadınların Ekolojik Yıkım Nedenli Göç Deneyimlerine Feminist Politik Ekolojik Açıdan Bir Bakış

Gamze Çiçek

Dokuz Eylül Üniversitesi

Özet

Bir müşterek olarak kolektif ekolojik bilginin kendisi, doğaya, tohuma, ekolojik müştereklere dair deneyimlerin üretimi ve aktarımı; özellikle kadınların bu hususta geliştirdikleri ilişki ağları literatürde çeşitli bağlamlarla ele alınan çalışmalara konu olmuştur. Neoliberal politikalarla giderek hız kazanan ekolojik yıkım projeleriyle maden ocakları, enerji santrallerinin açılmasından, askeri operasyon, köy boşaltmalara, geçimlik ekonomilerin yitirilmesine kadar uzanan sebeplerle yapılan çeşitli göçler içerisinde kadınlar; ekolojik yıkım süreçlerinden en çok etkilenen kesimlerin başında gelmektedirler. Kırdan kente göç süreçlerinde kadınlar; mekândan ve doğayla kurulan ilişkiden kopuşun manevi ve maddi kaygılarını taşıma, kentteki yedek işgücü ordusuna katılma, uzun süre işsizlik, enformel sektörlerde istihdama eklenme, sosyo-doğalarından koparıma gibi süreçlerle çeşitli mülksüzleştirme hallerine maruz kalmakta, bu halleri yaşam hikayelerinde barındırmaktadırlar. Yani bu kadınların yaşam hikayeleri; kendi bireysel dinamikleriyle iç içe geçmiş politik ekolojik süreçlere dair tanıklıkları içermekte, çevre tarihimize kadınlar gözünden bir bakışı içerisinde barındırmaktadır. Çalışmayla hedeflenen; çeşitli ekolojik yıkımlarla sosyo-doğalarından kopartılan kadınların yaşam hikâyelerinde, hafıza bagajlarında bu göç hallerindeki süreçlerin izdüşümlerini feminist politik ekoloji merceğiyle inceleyerek tanıklıkları ortaya koymaktır. Bu amaçla kırdan kente göç etmiş etmiş olan beş kadın görüşmeci ile derinlemesine mülakat yoluyla görüşmeler yapılarak yaşam hikayeleri elde edilmiştir. Bu yaşam

hikayelerinin tanıdığı imkanlar dahilinde kadınların hafızasında ekolojik unsurların ve imgelemlerin, kolektif ekolojik bilgi üretim ve aktarım süreçlerindeki değişimlerinin peşine düşülerek nitel veri analiziyle feminist politik ekolojik merceklerle kadınların deneyimlerinin bağlamsal ve kesişimsel bir okuması yapılmıştır.

Gendered Actions with a Genderless Robot: Gender Attribution to Humanoid Robots in Action

Gaye Aşkın
Bilkent University

Abstract

An individual's gender schema shapes their perception of the world and their response to gendered information. Gender schemas can lead to gender stereotypes, which act as mental shortcuts for quick decision-making and social interaction. It is important to consider whether these stereotypes apply to social robots. This study aims to investigate how gender stereotypes linked to gender schemas affect people's attribution of gender to social robots. The study consists of three phases. In the first phase, masculine and feminine actions were identified through a survey of 54 participants. In the second stage, a neutral-gendered robot (i.e., not explicitly direct masculine and feminine) was selected based on 76 participants' ratings of the masculine and feminine level of various robots. In the third stage, short, animated videos were created in which the neutral-gendered robot performed the previously identified masculine and feminine actions. We then asked 102 participants to rate the gender of the robot in the videos, taking into account their own perspective and the societal perspective. We used the Socialization of Gender Norms Scale (SGNS) to measure individual differences. Regarding self-view answers, we found that people rated feminine and masculine actions differently, with no significant effect of gender. Similarly, for society-view answers, there was a significant effect of action type and no significant effect of gender. Society-view responses indicated that masculine actions were perceived as more masculine, and feminine actions were perceived as more feminine compared to participants' self-view. Additionally, the SGNS predicted society-level responses for feminine actions, but not self-view responses. Overall, our study suggests that people can attribute gender to social robots based on the actions they perform.

Cinsiyetsiz Bir Robotla Cinsiyetlendirilmiş Eylemler: Eylem Halindeki İnsansı Robotlara Toplumsal Cinsiyet Atfedilmesi

Gaye Aşkın
Bilkent Üniversitesi

Bireyin toplumsal cinsiyet şeması, dünyayı algılayışını ve cinsiyete dayalı bilgilere verdiği tepkiyi şekillendirir. Cinsiyet şemaları, hızlı karar verme ve sosyal etkileşim için zihinsel kısayollar olarak işlev gören cinsiyet stereotiplerine yol açabilir. Bu stereotiplerin sosyal robotlar için geçerli olup olmadığını düşünmek önemlidir. Bu çalışma, toplumsal cinsiyet şemalarıyla bağlantılı toplumsal cinsiyet kalıp yargılarının, insanların sosyal robotlara toplumsal cinsiyet atfetmelerini nasıl etkilediğini araştırmayı amaçlamaktadır. Çalışma üç aşamadan oluşmaktadır. İlk aşamada, 54 katılımcıyla yapılan bir anket aracılığıyla erkeksi ve kadınsı eylemler belirlendi. İkinci aşamada, 76 katılımcının çeşitli robotları erkeksi ve kadınsı düzeyine ilişkin puanlamalarına dayanarak nötr cinsiyetli (açık bir şekilde direkt erkeksi ve kadınsı olmayan) bir robot seçildi. Üçüncü aşamada, nötr cinsiyetli robotun daha önce belirlenen erkeksi ve kadınsı eylemleri gerçekleştirdiği kısa animasyon videoları oluşturuldu. Daha sonra 102 katılımcıdan videolardaki robotun cinsiyetini kendi bakış açılarını ve toplumsal bakış açısını göz önünde bulundurarak değerlendirmelerini istedik. Bireysel farklılıkları ölçmek için Toplumsal Cinsiyet Oluşumu Ölçeğini (TCOÖ) kullandık. Kendi bakış açısıyla ilgili cevaplarda, insanların kadınsı ve erkeksi eylemleri farklı değerlendirdiğini ve cinsiyetin önemli bir etkisi olmadığını gördük. Benzer şekilde, toplum görüşü cevapları için, eylem türünün anlamlı bir etkisi varken ve cinsiyetin anlamlı bir etkisinin olmadığı görülmüştür. Toplum görüşü yanıtları, katılımcıların kendi görüşlerine kıyasla erkeksi eylemlerin daha erkeksi, kadınsı eylemlerin ise daha kadınsı olarak algılandığını göstermiştir. Ek olarak, SGNS kadınsı eylemler için toplum düzeyindeki değerlendirmelerini öngörmüş, ancak kendi görüşlerindeki değerlendirmelerini öngörmemiştir. Genel olarak, çalışmamız insanların gerçekleştirdikleri eylemlere dayanarak sosyal robotlara toplumsal cinsiyet atfedebildiklerini göstermektedir.

Staying Alive Despite the Pain: Müslüm, Dilberay and Bergen

Gül Yaşartürk
Akdeniz University

Abstract

In recent Turkish cinema, it has become possible to talk about a genre that can be called the autobiography of an arabesque singer after the film Müslüm (2017) was watched by 6 million 480 thousand viewers. Dilberay (2020) reached 686 thousand and Bergen (2022) reached 5 million 484 thousand viewers. The fact that the lives of characters who are traumatised by a history of domestic violence attract intense interest is related to the fact that in Turkey, violence against family members from husbands and fathers occurs in almost every household and in every period. The films listed construct a moral / consolation story by presenting characters who "rise from the ashes", "stand up" and become "famous" despite their traumatic life story, thus creating a myth. Especially Müslüm and Dilberay make violence unquestionable with their unique narrative strategies. While Müslüm Gürses does not remember the violence he inflicted on his wife, the film does not show anything about the moment of violence by demanding us to identify with the memory of its protagonist and wants us to see Müslüm Gürses as an unconscious child. Gürses is comforted by his wife, a victim of violence. Dilberay present violence in a pornographic/excessive form, producing the discourse that poverty inevitably produces violence. By distancing the audience from violence, Bergen enables the audience to witness the violence. In addition to establishing a direct relationship between poverty and fatherlessness and the east and arabesque, the film also produces a discourse that Bergen's inability to get out of a relationship involving gaslighting and manipulation is due to the fact that she grew up without a father and suffered from a lack of a father figure. All three films build the mood of their characters on the condition of "being an orphan child without a fair father" with reference to Nurdan Gürbilek's text Child of Agony. Müslüm, Dilberay and Bergen will be analysed in the context of Meral Özbek's arabesque analysis, the representation of lack of father, violence and John Fiske's definition of myth.

Acıya Rağmen Ayakta Kalmak: Müslüm, Dilberay ve Bergen

Gül Yaşartürk
Akdeniz Üniversitesi

Özet

Son dönem Türk sinemasında arabesk şarkıcı otobiyografisi olarak adlandırılabilir bir türden, Müslüm (2017) filminin 6 milyon 480 bin izleyici tarafından izlenmesiyle söz etmek mümkün hale geldi. Dilberay (2020) 686 bin, Bergen (2022) ise 5 milyon 484 bin küsur izleyiciye ulaştı. Aile içi şiddet geçmişi nedeniyle travma sahibi olan karakterlerin hayatlarının yoğun ilgi çekmesi, Türkiye’de eş ve babadan aile üyelerine yönelik şiddetin hemen her hanede ve her dönemde karşımıza çıkmasıyla ilişkilidir. Sıralanan filmler, travmatik yaşam hikayesine rağmen “küllerinden doğan” “ayakta duran” ve “ünlü” olan karakterler sunarak moral /teselli öyküsü inşa etmekte dolayısıyla mit oluşturmaktadır. Özellikle Müslüm ve Dilberay kendisine has anlatı stratejileriyle şiddeti sorgulanamaz kılmaktadır. Müslüm Gürses eşine uyguladığı şiddeti hatırlamazken film de baş karakterinin belleği ile özdeşleşmemizi talep ederek şiddet anına dair hiçbir şey göstermez, film Müslüm Gürses’i bilinci yerinde olmayan bir çocuk gibi görmemizi ister. Gürses, şiddet mağduru eş tarafından teselli edilir. Dilberay şiddeti pornografik /aşırı biçimde sergiler, yoksulluğun kaçınılmaz biçimde şiddeti ürettiği söylemini üretir. Bergen izleyicinin şiddetle arasında mesafe yerleştirir ve şiddete tanıklık etmesini sağlar. Film, yoksulluk ve babasızlık ile doğu ve arabesk arasında doğrudan bir ilişki kurmasının yanında Bergen’in gaslighting ve manipülasyon içeren bir ilişkiden çıkamayışının nedeninin babasız büyümesi, baba figürü eksikliği çekmesi olduğuna dair de bir söylem üretir. Üç film de karakterlerinin ruh halini Nurdan Gürbilek’in Acıların Çocuğu metnine

referansla, “adil bir babadan yoksun yetim çocuk olma” durumu üzerine kurmaktadır. Müslüm, Dilberay ve Bergen; Meral Özbek’in arabesk analizi, baba eksikliği şiddetin temsili ve John Fiske’in mit tanımı bağlamında ele alınacaktır.

Experiences of Countrywomen in Modern City: A Strangeness In My Mind

Güler Uğur Melikoğlu
İstanbul Kültür University

Abstract

This study aims to focus on the city experiences of the countrywomen in Orhan Pamuk's 'A Strangeness in My Mind', how patriarchy is reproduced within migrant groups moved to the big city, and how countrywomen cope with this reproduction. It focuses on the adjustment process of the female characters of the novel Safiye, Vediha, Rayiha, and Samiha to the city, all of whom migrated through marriage, and their great wonder to explore the city. What 'tactics' the migrant women invent to violate the boundaries of the patriarchal system in order to establish a connection with the city will be analyzed from the viewpoint of Michel de Certeau. Migrant women's experiences in the big city and their changing standpoints will be explained with the transformation of their everyday lives. How the ghettos of the city, which are designed like a panoptic setting, serve patriarchy in the scope of keeping migrant women under control and cutting their ties with the city will be discussed. It will also show that the migrant neighborhoods are not uniform and how the novel reflects this diversity via the ethnic sub-groups. How the city center and slum areas are transformed mainly through the actions of the politicians seeking migrants' votes and how this transformation affects the migrant women of the novel will be argued. It will examine the sex-based reasons why migrant men forge a 'fear-based' bond with the city while migrant women feel wonder and admiration for it. What kind of changes the class society of city life brings to migrant women's lives, and why economic hardship traumatically affects women rather than men will be discussed in the context of the novel's figuration. In addition, it will point out how much place Pamuk, as a male author, gives to womanhood experiences, and how he approaches such experiences. In particular, it will discuss whether the author's deliberate or unconscious connection with the patriarchal codes may have a part in that the women, who deny the rules of the patriarchal system, are dragged into unhappiness, loneliness, or death.

Çağdaş Kentte Taşralı Kadın Deneyimleri: Kafamda Bir Tuhaflik

Güler Uğur Melikoğlu
İstanbul Kültür Üniversitesi

Özet

Bu çalışmanın amacı Orhan Pamuk'un 2014 yılında yayınlanan Kafamda Bir Tuhaflik adlı romanındaki göçmen kadın karakterlerin şehir deneyimlerine, ataerkinin büyükşehire yerleşmiş küçük göçmen gruplarda nasıl yeniden üretildiğine ve kadınların bu üretimlerle nasıl başa çıktığına odaklanmaktır. Romanın Anadolu'dan İstanbul'a evlilik yoluyla göç etmiş/eden kadın karakterleri Safiye, Vediha, Rayiha ve Samiha'nın küçük bir köyden çıkıp büyükşehire uyum süreçlerine, şehir karşısındaki büyülenmelerine ve şehri keşfetmek için duydukları büyük meraka odaklanılacaktır. Göçmen kadınların şehirle bir bağ kurabilmek arzusuyla ataerkil sistemin sınırlarını ihlal etmek için hangi "taktikleri" icat ettikleri, Certeau'cu bakış açısıyla incelenecektir. Romandaki göçmen kadın karakterlerin büyükşehirdeki deneyimlerine ve değişen bakış açılarına yönelik iddialar, karakterlerin gündelik hayatlarındaki dönüşümler üzerinden açıklanacaktır. Romanda panoptik bir ortam gibi tasarlanan şehrin kenarındaki gecekondu mahallelerinin göçmen kadınların kontrol altında tutulma ve şehirle bağlantılarını azaltma noktasında ataerkiye nasıl hizmet ettiği tartışılacaktır. Ayrıca göçmen mahallelerinin tek tip olmadığı ve romanın bu çeşitliliği etnik gruplar üzerinden nasıl yansıttığı incelenecektir. Şehir merkezi ve gecekondu mahalleri arasındaki zıtlık/ikiliğin karşılıklı etkileşim yoluyla ve iktidar odaklarının çıkarları dolayısıyla zaman içinde nasıl dönüştüğüne ve bu dönüşümün göçmen kadınların şehirlileşme süreçlerine nasıl yansıdığına yer verilecektir. Romandaki göçmen erkek karakterlerin şehirle kurdukları korku temelli bağa karşılık göçmen kadın karakterlerin merak ve büyülenme temelli bağın cinsiyete dayalı nedenleri araştırılacaktır. Ayrıca büyükşehirdeki

sınıfsal yapının göçmen kadınların hayatında ne gibi değişiklikleri beraberinde getirdiği ve ekonomik zorlukların erkeklerden ziyade kadınların hayatında neden daha sarsıcı etkileri olduğu romanın temsilleri bağlamında tartışılacaktır. Tüm bunlara ek olarak Pamuk'un erkek bir yazar olarak kadınlık deneyimlerine ne kadar yer verdiği ve bu deneyimleri nasıl bir perspektiften ele aldığına dikkat çekilecektir. Romanda özellikle ataerkil sistemin kurallarını reddeden kadınların hayatlarının mutsuzluk, yalnızlık veya ölümlle sonuçlanmasında yazarın ataerkil kodlarla kurduğu bilinçli/bilindışı bağın yeri olup olmadığı tartışmaya açılacaktır.

Analysis of the Relationship Between Female Unemployment and Labor Force Participation in Turkey

Gülten Dursun
Kocaeli University

Abstract

The relationship between unemployment and labor force participation has two significant implications, both theoretically and in terms of labor economics and macroeconomic policies. First, it is the ability of labor force participation to change over time during the business cycle due to the discouraged worker effect. An increase in unemployment may discourage individuals from actively seeking employment due to the rising cost and diminishing benefits of job search. Second, there is the unemployment invariance hypothesis, which suggests that the long-term unemployment rate is independent of labor force, capital stock, and productivity. Despite changes in the composition of the labor force in Turkey that have mitigated gender-based unemployment disparities, there are still significant gaps in terms of labor force participation. International evidence suggests that countries with lower gender gaps in labor force participation tend to exhibit lower unemployment disparities. Thus, countries that can address participation gaps can also address unemployment gaps. In Turkey, the high labor force participation gap is consistent with the evidence that, like in other developing countries, women lag significantly behind men in non-agricultural sectors. This study examines the long-run relationship between unemployment rate and labor force participation rate in Turkey for the period 1991-2022. The study employs the Fourier-Shin cointegration test based on Fourier functions recently proposed by Tsong et al. (2016) to address potential low power issues in the univariate cointegration approach. The analysis is centered for total and gender-specific time series within different age groups (15+ and 15-24). Empirical results indicate no evidence of a long-term relationship between unemployment and labor force participation rates for each of the three categories within the 15+ group. This findings demonstrates that the long-term unemployment rate in Turkey is independent of the labor force participation rate. The unemployment invariance hypothesis is valid for the 15+group. The results of Dynamic Ordinary least Squares (DOLS) estimations are statistically significant only for women. A 1% increase in the labor force participation rate for women leads to a 2.99% decrease in the unemployment rate. This results suggest the existence of a discouraged worker effect for women aged 15 and older. The main finding for the 15-24 age group is that there is no support for a long-term relationship between the two variables, but only for women. This result serves as evidence that the unemployment invariance hypothesis is valid only for women in the 15-24 age group. Moreover, the existence of a relationship between the two variables for the total and males is associated with the discouraged worker effect that arises with the business cycle. However, while DOLS estimation results indicate the existence of a discouraged worker effect for women aged 15-24, no statistically significant relationship is found for the total and males. Increases in the labor force participation rates of women in both the 15+ and 15-24 ages groups do not lead to higher unemployment. The high unemployment rates lead young women to lose hope of findings employment and voluntarily withdraw from the labor markets. All in all, the findings reveal that the factors contributing to Turkey's deep gender inequality are more complex and multifaceted than just wage differentials and discouraging features of labor demand such as unemployment. These factors should be sought in reasons such as cultural attitudes containing social norms, policies that are friendly to women and childcare, and the absence of technological changes encouraging women-intensive industries.

Türkiye'de Kadın İşsizliği ve İşgücüne Katılım Arasındaki İlişkinin Analizi

Gülten Dursun
Kocaeli Üniversitesi

Özet

İşsizlik ve işgücüne katılım arasındaki ilişkinin hem teorik hem de çalışma ekonomisi ve makroekonomik politikalar açısından iki önemli sonucu vardır. İlki işgücüne katılımın cesareti kırılmış işgücü etkisi nedeniyle iş çevrimi boyunca zamanla değişebilmesidir. İşsizlikteki bir artış aktif iş aramanın maliyetinin artması ve faydalarının azalması nedeniyle bireyleri aktif olarak iş aramaktan vazgeçirebilmektedir. İkincisi ise uzun dönem işsizlik oranının işgücü, sermaye stoku ve üretkenlikten bağımsız olduğunu ileri süren işsizlik değişmezliği hipotezidir. Türkiye’de işgücünün bileşimindeki değişikliklerin cinsiyetler arası işsizlik açığını gidermesine rağmen, işgücüne katılım açısından önemli açıklar bulunmaktadır. Oysa uluslararası kanıtlar katılım farkının daha düşük olduğu ülkelerde daha düşük işsizlik açığı sergiledikleri yönündedir. Böylece katılım açığını kapatabilen ülkeler işsizlik açığını da kapatabilmektedir. Diğer yandan Türkiye’de işgücüne katılım açığının yüksek olması gelişmekte olan ülkelerde olduğu gibi kadınların tarım dışı sektörlerde erkeklerin oldukça altında kaldığı kanıtlarıyla tutarlıdır. Bu çalışma Türkiye’de işsizlik oranı ile işgücüne katılım oranı arasındaki uzun dönem ilişkisini 1991-2022 dönemi için incelemektedir. Çalışmada, tek değişkenli eşbütünleşme yaklaşımında olası düşük güç sorunu nedeniyle Tsong vd. (2016) tarafından yakın zamanda önerilen Fourier fonksiyonlarına dayanan Fourier-Shin eşbütünleşme testi kullanılmıştır. Analiz, farklı yaş gruplarındaki (15+ ve 15-24) toplam ve cinsiyete özgü zaman serilerine odaklanmıştır. Ampirik sonuçlar 15+ grupta yer alan her üç kategori için işsizlik ile işgücüne katılım oranları arasında uzun vadeli bir ilişkinin olduğuna dair hiçbir kanıt bulunmadığını göstermektedir. Bu bulgu Türkiye’de uzun vadeli işsizlik oranının işgücüne katılım oranından bağımsız olduğunu kanıtlamaktadır. İşsizlik değişmezliği hipotezi 15+ grup için geçerlidir. Dinamik En Küçük Kareler (DOLS) tahmin sonuçları sadece kadınlar için istatistiksel olarak anlamlıdır. Kadınların işgücüne katılım oranındaki %1’lik artış, işsizlik oranını %2.99 oranında azaltmaktadır. Bu sonuç 15+ kadınlar için cesareti kırılmış işgücü etkisinin olabileceğini göstermektedir. 15-24 yaş grubu için elde edilen temel bulgu sadece kadınlar için iki değişken arasında uzun vadeli bir ilişkiyi desteklemediği yönündedir. Bu sonuç işsizlik değişmezliği hipotezinin 15-24 yaş aralığında sadece kadınlar için geçerli olduğunun kanıtıdır. Diğer yandan toplam ve erkekler için iki değişken arasındaki ilişkinin varlığı, iş döngüsüyle birlikte ortaya çıkan cesareti kırılmış işçi etkisiyle ilişkilidir. Ancak DOLS tahmin sonuçları 15-24 yaş arası kadınlar için cesareti kırılmış işgücünün varlığına işaret ederken; toplam ve erkekler için istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkiye rastlanmamıştır. Gerek 15+ gerekse 15-24 yaş arasındaki kadınların işgücüne katılım oranlarındaki artışlar daha fazla işsizliğe yol açmamaktadır. İşsizlik oranlarının yüksek olması genç kadınların iş bulma umutlarını yitirmelerine ve işgücü piyasalarını gönüllü olarak terk etmelerine neden olmaktadır. Sonuç olarak elde edilen tüm bulgular Türkiye’yi bu derin cinsiyet eşitsizliği durumuna getiren faktörlerin ücret farkları ve işsizlik gibi işgücü talebinin cesaret kırıcı özellikleri yanı sıra çok daha karmaşık ve çok yönlü olduğunu açığa çıkarmıştır. Bu faktörler sosyal normları içeren kültürel tutumlar, kadın ve çocuk bakımı dostu politikalar ve kadın yoğun sektörleri teşvik eden teknolojik değişikliklerin olmaması gibi nedenlerde aranmalıdır.

Twitter Debates on Alimony and the Digital Storytelling of “Anti-Gender Movements”

Haktan Ural

Ankara University

Abstract

This research examines how social media is instrumentalized in the discursive formation of "anti-gender ideology" in Turkey. Particularly on Twitter, the focus of the study is on the criticisms and demands against the implementation of permanent alimony, and how they are produced and circulated. In this context, I problematize how networked publics on Twitter play a foundational role in the emergence and development of "anti-gender" movements. It can be argued that the emergence of these movements in Turkey coincides with various legal reforms and projects aimed at achieving gender equality. In addition to issues such as the dominant role of poverty alimony, debates are opened on topics such as abortion rights, protective measures against violence against women, and legal regulations like Law No. 6284 or the Istanbul Convention. The use of social media play a central role in this process, and ultimately serve for the construction and reinforcement of cultural and political identities of anti-gender movements in Turkey. Against this backdrop, the research explores how accounts created under the names "Divorced People and Family Platform" and "Permanent Alimony Victims Platform" aim to organize campaigns against the implementation of permanent alimony. It investigates how these accounts construct an image of "(victim) man" and "(threatened) family life," and examines how Twitter users interact with these campaigns. The dataset for the research consists of posts from these accounts from 2018 to the present, and the analysis focuses on a randomly selected sample of 2,000 tweets out of a total of 141,322 tweets. Adopting a qualitative research approach, the study examines these posts within the frameworks of digital storytelling and affective publics, revealing how "anti-gender" subjectivities are constructed and enacted. Furthermore, the study argues that online discourses strengthen anti-feminist, misogynistic, homophobic, and transphobic hate speech through gendered stereotypes.

Twitter’da Nafaka Tartışmaları ve “Toplumsal Cinsiyet Karşısı” Dijital Hikaye Anlatıcılığı

Haktan Ural

Ankara Üniversitesi

Özet

Bu araştırma Türkiye’de “toplumsal cinsiyet ideolojisi karşıtlığı”nın (anti-gender ideology) söylemsel oluşumunda sosyal medyanın nasıl araçsallaştırıldığını mercek altına alıyor. Özellikle Twitter’da, süresiz nafaka uygulamasına karşı eleştirilerin ve taleplerin üretildiği ve dolaşıma sokulduğu paylaşımlar araştırmanın odak noktasını oluşturuyor. Bu bağlamda, “toplumsal cinsiyet karşıtı” hareketlerin ortaya çıkışı ve gelişiminde Twitter’daki ağ tabanlı kamuların (networked publics) nasıl kurucu bir rol oynadığını sorunsallaştırıyorum. Türkiye’de toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlamayı amaçlayan çeşitli yasal reformlar ve projelerin hayata geçirilmesine paralel olarak “toplumsal cinsiyet karşıtı” hareketlerin ortaya çıktığından söz edilebilir. Yoksulluk nafakası uygulaması gibi başat rol oynayan konuların yanı sıra, kürtaj hakkı, kadına yönelik şiddete karşı koruyucu tedbirler ve bu hususa ilişkin 6284 sayılı kanun ya da İstanbul Sözleşmesi gibi hukuki düzenlemeler de tartışmaya açılmaktadır. Bu hareketlerin Türkiye’deki örgütlenmesi, topluluk aidyetlerinin üretilmesi ve güçlendirilmesi, seslerinin yaygınlaştırılmasında sosyal medya kullanımı merkezi bir rol oynar. Özellikle Twitter gibi kamusal tartışmalara yön veren bir etkinliğe ulaşan iletişim mecraları bu hareketlerin gelişiminde kurucudur. Buradan hareketle, araştırmada süresiz nafaka uygulamasına karşı kampanyaların örgütlenmesi amacıyla “Boşanmış İnsanlar ve Aile Platformu” ve “Süresiz Nafaka Mağdurları Platformu” adıyla kurulan hesapların nasıl bir “(mağdur) erkek” ve “(tehdit altındaki) aile yaşamı” imgesi yarattığı ve Twitter kullanıcılarının bu kampanyalarla nasıl bir etkileşime girdiğini inceliyorum. Araştırmanın veri seti söz konusu

hesapların 2018 yılından bugüne kadarki paylaşımları ve bu hesaplara yanıt veren diğer paylaşımlardır. Veri setini oluşturan tweet'lerden (toplam 141.322) rastlantısal olarak seçtiğim 2000 tweet'i analiz ettiğim bu çalışmada nitel araştırma yaklaşımını benimsiyorum. Söz konusu paylaşımları dijital hikaye anlatıcılığı ve duygulanımsal kamular (affective publics) kavramları çerçevesinde yakın okumaya tabi tutan bu araştırma, "toplumsal cinsiyet karşıtı" öznelliklerin nasıl kurulduğu ve icra edildiğini ortaya koyuyor. Çalışma, buradan hareketle, çevrimiçi söylemlerin cinsiyetli stereotipler aracılığıyla anti-feminist, mizojinist, homofobik ve transfobik nefret dilini güçlendirdiğini savunuyor.

Digital Feminist Movements: The Example Of The #MeToo Movement

Hatice Būşra Can
Hacettepe University

Abstract

One of the areas that are becoming digital due to the development of digital technologies is activist movements. The social effects of digital feminist activism, one of the types of digital activism, and the #MeToo movement, which is the most important component of these movements, constitute the subject of this research. In this context, the research aims to reveal the impact of digital feminist movements and the #MeToo movement on the feminist movement and the impact on preventing violence based on gender inequality. The data obtained from qualitative, semi-structured in-depth interviews conducted with 20 participants who conduct gender studies on theoretical and practical basis in Turkey were analyzed by content analysis. As a result of the research, it has been concluded that the use of digital technologies on the basis of feminist activism, facilitates organization and creates awareness based on features such as fast, cost-free and easy access to information, but is insufficient to ensure social and political changes. It has been found that the #MeToo movement emerged as a result of violence based on gender inequality being widespread globally, as well as the inadequacy of masculine legal mechanisms in solving the problem in question. In addition, it has been found that the #MeToo movement has raised awareness about the global prevalence of the social problem in question by ensuring that the problem of violence based on gender inequality, which is tabooed in the masculine social structure, is discussed in public spaces. On the other hand, it has been revealed that although the disclosure mechanism, which forms the basis of the #MeToo movement and is used as an alternative tool in accessing justice as a result of the inadequacy of the legal justice mechanism, has a preventive effect on violence based on gender inequality, it cannot sufficiently achieve the goal of social change due to the discontinuous and irregular structure of the movement. In this context, an activist organization that integrates digital activism and traditional street movement is recommended in order to eliminate the negative features of digital feminist movements and the #MeToo movement, which have both positive and negative features.

Dijital Feminist Hareketler: #Metoo Hareketi Örneği

Hatice Būşra Can
Hacettepe Üniversitesi

Özet

Dijital teknolojilerin gelişimine bağlı olarak dijitalleşen alanlardan biri de aktivist hareketlerdir. Dijital aktivizm çeşitlerinden biri olan dijital feminist aktivizm ve söz konusu hareketlerin en önemli bileşenini oluşturan #MeToo hareketinin, toplumsal etkileri ise bu araştırmanın konusunu oluşturmaktadır. Bu bağlamda araştırmada dijital feminist aktivizm ve #MeToo hareketinin, feminist harekete etkisi ile toplumsal cinsiyet eşitsizliğine dayalı şiddetin önlenmesine yönelik etkisinin ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Türkiye’de teorik ve uygulama temelinde toplumsal cinsiyet çalışmaları yapan 20 katılımcı ile yürütülen nitel, yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmelerde elde edilen veriler, içerik analizi ile çözümlenmiştir. Araştırma sonucunda dijital teknolojilerin feminist aktivizm temelinde kullanımının; bilgiye hızlı, masrafsız ve kolay erişim gibi özellikleri temelinde örgütlenmeyi kolaylaştırdığı ve farkındalık yarattığı ancak sosyal ve politik değişimlerin sağlanması konusunda yetersiz olduğu sonucuna ulaşılmıştır. #MeToo hareketinin ise toplumsal cinsiyet eşitsizliğine dayalı şiddetin, küresel alanda yaygın olmasının yanı sıra söz konusu sorunun çözümünde eril yapıdaki hukuki mekanizmaların yetersiz kalması sonucunda ortaya çıktığı bulgulanmıştır. Ayrıca #MeToo hareketinin, eril toplumsal yapıda tabulaştırılan toplumsal cinsiyet eşitsizliğine dayalı şiddet sorununun, kamusal alanlarda tartışılmasını sağlayarak, söz konusu toplumsal sorunun küreseldeki yaygınlığı konusunda farkındalık yarattığı bulgulanmıştır. Öte yandan #MeToo hareketinin temelini oluşturan ve hukuki adalet mekanizmasının yetersizliği sonucu adaletle

erişimde alternatif araç olarak kullanılan ifşa mekanizmasının, toplumsal cinsiyet eşitsizliğine dayalı şiddet konusunda önleyici bir etkisi olsa da hareketin süreksiz ve düzensiz yapısı nedeniyle toplumsal değişim hedefini yeterli düzeyde sağlayamadığı ortaya çıkarılmıştır. Bu bağlamda olumlu olduğu kadar olumsuz özellikleri de bulunan dijital feminist hareketlerin ve #MeToo hareketinin olumsuz özelliklerinin bertaraf edilmesi için dijital eylemlilik ile geleneksel sokak hareketinin birbirine eklemlendiği bir aktivist örgütlenme önerilmektedir.

Muslim ‘Feminist’ Women in Modern-Day Turkey: The Changing Conceptualization of Body, Intimacy and Sexuality

Hatice Sıla Öztürk
İbn Haldun University

Abstract

The subject of this study is the Muslim Feminist Movement in Turkey which became apparent in the public sphere in 1987 for the first time, following many ups and downs, this movement nowadays takes an important space among women's movements in Turkey. This study aims to reveal the movement's historical process and where it stands today, by comparing the first generation in 1987 and the new Muslim Feminist generation of today. It can be suggested that patriarchy adapts itself to new conditions in new ways. Therefore, struggling against this phenomenon is always a formidable mission for women. In today's world women advanced and diversified their ways of struggling with patriarchy. The Muslim Feminist movement is crucial to analyze since this movement tries to struggle against both the traditionally accepted patriarchy and the modern patriarchy at the same time. In this study, I focused on these women's perceptions of their sexualities and bodies, since the patriarchal public reduces women into their sexualities, bodies as well as the private sphere. Accordingly, for the methodology, I examined these women's writings, and then I made in-depth interviews considering that these texts might not be enough. Their struggle against the patriarchal construction of women's bodies is discussed through their belonging to their religious identity. It's been understood that the first generation started a movement bravely; however, the generation of today appreciates this but takes the level in higher ways of struggling and discussing.

Günümüz Türkiye'sinde Müslüman Feminist Kadınlar: Cinsellik, Beden ve Mahremiyet Kavramlarının Değişimi

Hatice Sıla Öztürk
İbn Haldun Üniversitesi

Özet

Bu çalışma kendisine konu olarak Türkiye'deki Müslüman Feminist hareketi seçmiştir. İlk kez 1987 de kamuda görünürlük kazanan hareket, zaman zaman kesintiye uğrasa da güçlenerek ve büyüyerek bugüne kadar gelmiştir. Bu çalışma 1987 de hareketi başlatan ilk kuşak kadınlarla, günümüz Müslüman feministlerinin bir karşılaştırmasını yaparak, hareketin bu otuz yılda geçirdiği dönüşümleri ortaya koymayı amaçlamıştır. Ataerkillik, bilinen tarihleri boyunca ve bugün de hemen her toplumun ortak özelliğidir. Türkiye'de bir yandan geleneksel ataerkil biçimler devam ederken, bir yandan da modernleşmeye bağlı yeni ataerkil ilişki biçimleri ortaya çıkmaktadır. Müslüman Feminist Hareket, hem İslam'ın ataerkil yorumlarıyla pekişmiş geleneksel ataerkiyle, hem modern ataerkiyle mücadele imkanlarına sahip olmak bakımından önemlidir. Ataerkil kamuda kadının ikincil konumu; onun özel alana, bedene ve cinselliğe indirgenmesiyle gerçekleştiği için, bu çalışma daha çok, Müslüman feminist kadınlar üzerinde bu söylemin etkisine ve onların kendi beden ve cinsellik algılarına odaklandı. Yazdıkları kamuya açık metinler incelendi, bunlarda kendilerini sınırlamış olabileceklerinden, doğrudan odaklanılan konulara yönelik sorularla yüz yüze mülakatlar da gerçekleştirildi. Sonuçta ilk kuşağın oldukça cesur çıkışlarına rağmen, egemen ataerkilliğin kadın bedeni ve cinselliğine dair söylemlerinin etkisi altında oldukları; günümüz kuşağının ise onların açtıkları bu yolda daha bilinçli bir beden ve cinsellik algısına sahip oldukları ve kendilerini daha çekincesiz bir şekilde 'feminist' olarak adlandırdıkları anlaşıldı.

Women's Self-Objectification Experiences and Resistance Strategies within the Context of the Body

İpek Cavlak
Hacettepe University

Abstract

This study aimed to investigate the contexts in which cisgender (cisgender), heterosexual, young adult and gender-conscious women are exposed to sexual objectification of their bodies, their experiences of self-objectification and their resistance strategies regarding these experiences. Objectification Theory (Fredrickson and Roberts, 1997) is focused on this study, covering the day-to-day experiences of the sample group mentioned above. It is determined to utilize qualitative research methods in line with the teachings of feminist methodology. In-depth interviews with participants are conducted with a phenomenological approach. Data analysis is done by thematic analysis method. Findings that were obtained from the field are gathered within three main titles: Contexts of Sexual Objectification, Experience of Self-Objectification, and Resistance Strategies. The main themes tied to the Contexts of Sexual Objectification are Interpersonal Context/Media, Space, and Form of Sexual Objectification. Themes of Experience of Self-Objectification are; Continuous Self-Surveillance - Habitual Body Monitoring, Divided Attention, Emotional and Psychological Outputs, Body Appearance Interventions, and Body Dysmorphia. On the other hand, Resistance Strategies are handled with two main themes, Awareness and Practices. Research methodology limitations, advice regarding further studies, practices that have well-being potential both socially and individually on women's experiences connected with sexual objectification, and specific outputs of experiencing sexual objectification in Turkey context are handled in the conclusion. In light of findings, it is concluded that women do internalize sexual objectification to a certain extent, yet develop resistance strategies against this experience thanks to feminist conscience and awareness areas.

Kadınların Beden Bağlamında Kendini Nesneleştirme Deneyimleri ve Karşı Duruş Stratejileri

İpek Cavlak
Hacettepe Üniversitesi

Özet

Bu çalışmada, cisgender (natrans), heteroseksüel, genç yetişkin ve toplumsal cinsiyet bilincine sahip kadınların, bedenlerine yönelik cinsel nesneleştirmeye maruz kaldıkları bağlamları, kendini nesneleştirme deneyimlerini ve bu deneyimlerle ilgili karşı duruş stratejilerini araştırmak amaçlanmıştır. Nesneleştirme Kuramı'nı (Fredrickson ve Roberts, 1997) odağına alan bu çalışma, belirtilen örneklem grubundaki kadınların gündelik deneyimlerini kapsamaktadır. Araştırmanın yöntemi, feminist metodolojilerin öğretileri doğrultusunda nitel araştırma yöntemi olarak belirlenmiştir. Katılımcılarla yapılan derinlemesine görüşmeler, fenomenolojik yaklaşımla ele alınmıştır. Verilerin analizi, tematik analiz yöntemiyle yapılmıştır. Sahadan elde edilen bulgular üç ana başlık altında toplanmıştır: Nesneleştirmeye Maruz Kalınan Bağlamlar, Kendini Nesneleştirme Deneyimleri ve Karşı Duruş Stratejileri. Nesneleştirmeye Maruz Kalınan Bağlamlar başlığındaki ana temalar şöyledir: Kişilerarası Bağlam/Medya, Mekan ve Cinsel Nesneleştirme'nin Biçimi. Kendini Nesneleştirme Deneyimi başlığına ait temalar Kendini Sürekli İzleme – Alışılmış Beden Gözetimi, Bölünmüş Dikkat, Duygusal ve Psikolojik Çıktılar, Beden Görünümüne Yönelik Müdahaleler ve Beden Algısında Bozulma'dır. Karşı Duruş Stratejileri ise, Farkındalık ve Pratikler olarak iki ana tema ile ele alınmıştır. Araştırmanın yöntem bakımından kısıtlılıkları, ileriki çalışmalara yönelik öneriler, kadınların cinsel nesneleştirme ile ilişkili deneyimlerini hem toplumsal hem de bireysel açıdan sağaltıcı olabilecek pratikler, cinsel nesneleştirmenin Türkiye bağlamında deneyimlenmesinin özgül çıktıları sonuç kısmında ele alınmıştır. Bulgular doğrultusunda kadınların cinsel nesneleştirmeyi belirli derecelerde içselleştirdikleri fakat feminist bilinç ve farkındalık alanları ışığında bu deneyime yönelik baş etme ve karşı duruş stratejileri geliştirdikleri sonucuna varılmıştır.

Common Theme of Female Identity in Poems of Gülten Akın and Moon Jeong-hee

Jiseon Kang
Boğaziçi University

Abstract

Turkish canonic poet Gülten Akın and Korean feminist poet Moon Jeong-hee have written poetry about women's identity for approximately 50 years. These two female poets are worth analyzing and comparing because they wrote poems while living in patriarchal, modernized, and industrialized societies in the recent past. Moreover, their childhood, education, and marriage life share many similarities. Akın's early poems and Moon'un poems could be compared thematically for this comparative study. The poems selected as research material depict unbalanced roles and responsibilities given to women in both societies. The notions that make women passive, which are organized by the male-dominated system, are described as the foundation that creates gender inequality in both societies. Under these circumstances, Akın, who said that art determines the conditions of the society where the artist lives, and Moon, who said that she exists because she writes, seek a way to exit this society by calling out with their poems. The search for salvation is reflected in their poems as the "desire to leave." This desire is the common theme of the female identity established by poets. The critical thing understood in the poems is an effort to remind herself that she is a master of her own life, not to forget 'herself,' and to be herself. On the other hand, different sides of female identity are also shown. In later years, Akın emphasizes the identity of a mother among female identities, while Moon still expresses the identity of a passionate woman who is married and/or looking for love. Türkiye and South Korea are culturally unique countries. Therefore, this study has academic value in facilitating an exchange of ideas between Turkish and Korean literature. In addition, this thematic comparison of the female identity of the prominent female poets of the two countries will contribute to a profound understanding of the individuals and societies.

Gülten Akın ve Moon Jeong-hee Şiirinde Kadın Kimliğinin Ortak Teması

Jiseon Kang
Boğaziçi Üniversitesi

Özet

Türkiye Cumhuriyeti'nin kanonik kadın şairi Gülten Akın ve Güney Kore'nin feminist kadın şairi Moon Jeong-hee, kadın kimliği üzerinde aşağı yukarı elli yıl boyunca şiir yazmışlardır. Yakın geçmişte modernleşme ve sanayileşme süreçlerindeki ataerkil toplumlarda yaşayarak şiir yazan kadın şair olmalarından ötürü, karşılaştırmaya değerlerdir. Aynı zamanda Akın ve Moon'un çocukluğu, eğitimi ve evlilik hayatları da benzerdir. Bu karşılaştırma için Gülten Akın'ın ilk dönem şiirleri ve Moon Jeong-hee'nin şiirlerinde tematik karşılaştırma yapılabilecek şiirleri ele alınacaktır. Araştırma malzemesi olarak seçilen şiirlerde, iki toplumda da görülen, kadınlara yüklenen dengesiz rol ve sorumluluklar vardır. Toplumsal cinsiyet eşitsizliği yaratan bu toplumların temelinde ise erkek egemen sistem tarafından düzenlenmiş kadının edilgen kılınması gerçeği vardır. Sanatın, sanatçının yaşadığı toplumun koşullarını saptayan bir şey olduğunu düşünen Akın ile şair olarak yazdığı için var olduğunu söyleyen Moon, şiirleriyle seslenerek bu toplumda kurtuluş yolu aramaktadır ve bu kurtuluş arayışı "gitme arzusu" olarak şiirlerine yansır. Bu arzu, şairlerin kurduğu kadın kimliğinin ortak temasıdır. Önemli olan, bu ataerkil toplumlarda edilgenlikten kurtulup kendi hayatında özne olduğunu hatırlamak, kendini unutmama çabası içinde yaşamak, sonuç olarak kendisi olmaktır. Öte yandan, iki kadın şairin kadın kimliğine bakışlarında farklı noktalar da vardır. Akın son dönemlerinde anne kimliğine, Moon ise evli ve/veya aşk arayan tutkulu kadın kimliğine yönelmiştir. Türkiye ve Güney Kore, kültürel açıdan özgün ülkelerdir. Bu bildiri ile, bu iki ülkenin edebiyatını birlikte düşünmek için akademik alan açılacaktır. Aynı zamanda iki ülkenin öne çıkan kadın şairleri üzerine yapılacak bu tematik karşılaştırma, ülkelerin toplumlarını, bu toplumdaki bireylerini derinlikli anlamaya katkı sağlayacaktır.

Lubunya Feminist Documentary Filmmaking in Turkey

Lalu (Esra) Özban

University of California Santa Cruz

Abstract

Since the late 2000s, queer/trans/lubunya feminist activists from Turkey have engaged in documentary filmmaking to represent themselves, self-historicize their existence, and document their resistance. This paper argues *Prince Charming Don't Come in Vain* (2009), *Voltrans* (2013), and *#resistayol* (*#direnayol*, 2016) establishes the foundations for lubunya feminist documentaries in Turkey that is deeply rooted in grassroots kuir/trans/lubunya feminist organizing. They emphasize the vital role of documenting, historicizing, and archiving queer/trans/lubunya feminist communities and their struggles. In 2009, Lambda Istanbul activists, along with scholars and filmmakers, collaboratively produced "*Prince Charming Don't Come in Vain*" (*Beyaz Atlı Prens Boşuna Gelme*). This groundbreaking documentary marked Turkey's inaugural exploration of lesbian and bisexual representation in film and media. It was followed by Turkey's first trans men documentary *Voltrans* (2013), where feminist trans men and gender-nonconforming activists explored trans manhood and shared their experiences of living in a cis-hetero patriarchal society. *Voltrans* catalyzed discussions on the fluidity of gender identity and fostered a dialogue on transfeminism within the feminist movement in Turkey. In 2016, Kanka Productions, a self-identified transfeminist production company, emerged as a pivotal force in this evolving documentary landscape. Their first film *#resistayol* (*#direnayol*, 2016), accompanied pioneering lubunya feminist activist Şevval Kılıç during 2013 Istanbul Pride, capturing the reflections of carnivalesque Gezi Park Uprising. *#resistayol* demonstrated the importance of documenting these extraordinary moments in lubunya feminist history while challenging conventional modes of production, distribution, and exhibition.

Türkiye'de Lubunya Feminist Belgeselcilik

Lalu (Esra) Özban

California Santa Cruz Üniversitesi

Özet

2000lerin sonundan itibaren Türkiye'de kuir/trans/lubunya feministlerin kendi tarihlerini kayıt altına aldıklarını, öz temsillerini yarattıklarını ve direnişlerini belgesel sinema aracılığıyla aktardıklarını görüyoruz. 2009 yılında Lambdaİstanbullu aktivistlerin biraraya gelerek kolektif bir şekilde ürettikleri Türkiye mediasındaki lezbiyen ve biseksüel temsillerine odaklanan *Beyaz Atlı Prens Boşuna Gelme* lubunya feminist belgeselciliğin ilk örneklerinden sayılabilir. Bunu Türkiye'nin ilk trans erkek ve naikili kuirlerden oluşan feminist örgütlenmesi *Voltrans*'ın kendi süreçlerini belgeledikleri ve cisheteropatriyarkal bir toplumda trans erkekliğe ve akışkan cinsiyetlerin deneyimlerine odaklanan *Voltrans* (2013) belgeseli takip eder. *Voltrans* aynı zamanda Türkiye'de transfeminizm tartışmalarına da önemli katkıda bulunmuştur. 2016'da transfeminist yapım şirketi Kanka Prodüksiyon tarafından üretilen *Rüzgar Buşki*'nin yönettiği *#direnayol* ise Gezi Direnişi'nin ardından gerçekleşen şanlı onur yürüyüşünde lubunya feminist Şevval Kılıç'ı takip eder ve lubunya feminist direnişin sokakla bütünleştiği önemli bir dönemi kayda alır. Bu sunum normatif yapım, dağıtım ve gösterim modlarını dönüştüren ve Türkiye'de kuir/trans/lubunya feminist örgütlenme pratiklerinden gelen bu belgesellerin direniş ve mücadelenin kaydının, öz tarihselleştirme ve arşivlemenin önemini ortaya koyan lubunya feminist belgeselciliğin öncüleri olduğunu savunmaktadır.

Considering Ecosocial Crises and Resisting Women and Men in Muğla through the Concept of “Manthropocene”

Mehmet Bozok
Maltepe University

Abstract

This presentation discusses gender relations in the ongoing ecosocial crises in Muğla, located in the Mediterranean basin, through the concept of “manthropocene”. Muğla is home to a warm and rainy Mediterranean climate, fertile soils, rich biodiversity, rivers, lakes, mountains, natural forests and sandy beaches. As the effects of the climate crisis deepen, there are multifaceted ecological and social devastations where human impact is strongly felt. Critical masculinity studies theorists Hultman and Pulé (2018; 2019; 2021) have opened a theoretical window in Anthropocene debates by proposing to discuss multifaceted and profound environmental destruction and ecosocial crises through the concept of the “manthropocene”, which underlines the agency of men and masculinities. This new literature centralizes the idea of distributed responsibility and suggests that we turn our gaze towards men in power as those responsible for ecological destruction and climate change. Drawing on this theoretical perspective, here we discuss the four main areas of ecosocial crises in Muğla, namely (1) forest fires, (2) aggressive mining projects, (3) large-scale construction projects, and (4) energy projects, in local (micro) resistance and its counterpart (macro) planning stages. The data for the research is based on three UNDP supported qualitative research, and media research conducted in the region between 2021 and 2023. In these four areas, the dominant position of male actors and masculinities that plan, implement and benefit from them is first discussed. It then discusses, from an ecofeminist perspective, the women and the men who have come together to resist environmental destruction that deepens existing gender inequalities since the 1980s, including the construction of the Gökova Thermal Power Plant, the hotel project in Iztuzu Beach, construction projects in the sweetgum forests of Köyceğiz, mining projects in Sandras Mountain, the Akköprü HEPP project, and finally mining in İkizköy Akbelen Forest.

Muğla’da Ekososyal Krizler ve Ona Direnen Kadınlar ve Erkekleri “Mantroposen” Kavramıyla Düşünmek

Mehmet Bozok
Maltepe Üniversitesi

Özet

Bu sunum, Akdeniz çanağında yer alan Muğla’da günümüzde devam eden ekososyal krizlerde toplumsal cinsiyet ilişkilerini “mantroposen” kavramıyla tartışmaktadır. Sıcak ve yağışlı Akdeniz iklimine verimli topraklara, zengin bir biyoçeşitliliğe, akarsulara, göllere, dağlara, doğal ormanlara ve kumsallara ev sahipliği, yapan bir şehirdir. İklim krizinin etkileri, derinleşirken, insan etkisinin güçlü hissedildiği çok yönlü ekolojik ve toplumsal yıkımlar yaşanmaktadır. Eleştirel erkeklik çalışmaları kuramcıları Hultman ve Pulé (2018; 2019; 2021), Antroposen tartışmalarında çok yönlü ve derin çevresel yıkımı ve ekososyal krizleri, erkekler ve erkeklerin failliğinin altını çizen “mantroposen” kavramıyla tartışmayı öneren bir kuramsal pencere açmışlardır. Bu yeni literatür, dağınık sorumluluk fikrini merkezileştirir ve ekolojik yıkımlar ve iklim değişikliğinden sorumlu olanlara bakışımızı iktidardaki erkekler yöneltmemizi önermektedir. Bu kuramsal perspektiften hareketle, burada Muğla’da yaşanan ekososyal krizlerin başlıca dört alanı olan (1) orman yangınları, (2) saldırgan madencilik projeleri, (3) büyük inşaat projeleri ve (4) enerji projelerini, yerelde (mikro) direnişlerde ve onun karşıtı olan (makro) planlama aşamalarında tartışılmaktadır. Araştırmanın verisi, 2021-2023 arasında bölgede yürütülen ve UNDP tarafından desteklenen üç niteliksel araştırmaya ve medya araştırmasına dayanmaktadır. Bu dört alanda ilkin bunları planlayan, hayata geçiren ve çıkar sağlayan erkek aktörler ve erkekliklerin hakim konumu ele alınmaktadır. Ardından da bir araya gelerek 1980’lerden ber, Gökova Termik Santrali inşaatı, İztuzu Kumsalı’nda otel projesi, Köyceğiz

sığla ormanlarında inşaat projeleri, Sandras Dağı maden projeleri, Akköprü HES projesi ve son olarak da İkizköy Akbelen Ormanı'nda madencilik başta olmak üzere mevcut toplumsal cinsiyet eşitsizliklerini derinleştiren çevresel yıkımlara direnen kadınları ve onları destekleyen erkekleri ekofeminist bir perspektifle tartışılmaktadır.

“Madam Spread This Craft To Trabzon”: Gendered Craft And Craft-Based Memory

Mehtap Tosun
Ruhr-Universität Bochum

Abstract

It is possible to depict the craft world as a cultural and economic sphere where a strict gender-based division of labour exists, where women are excluded from production and employment, and which is constructed through patriarchal control. The existence of rigid gendered boundaries within this craft-based patriarchal construction, which has survived for centuries, helps to explore both its gendered characteristics and the gendered division of labour within it. This exploration clearly shows us that the exclusion of women from guilds, which are first of all gendered and masculinised professional associations, is a result of centuries of patriarchal construction. This is because craft-based production is defined as either a "male-dominated" or "masculinised" field of activity. The position of women in craft production is determined by traditional norms based on the assumption that "women belong to the home". However, contrary to this patriarchal construction in craft-based production, women have been excluded from the status of craftspeople, even though they have played a very important role in the field of crafts for centuries. By focusing on the gendered relationship in the field of craft, this research aims to make a historical reading of the excluded, blurred and invisible role of women in craft production and to think and discuss whether the gendered division of labour in today's craft world has been broken. The data that will guide the research will be obtained primarily from the interviews conducted on the craft of gold-silver smithing in Trabzon. In addition, Ottoman and Republican state archives will be utilised in order to contribute to the main arguments of the research. While this Trabzon-specific research will reveal the gender-based roles in the field of craftsmanship from the past to the present, at the same time guiding a socio-historical discussion on the intersection of the words Armenian, woman and craft.

“Bu Zanaati Trabzon’a Madam Yaydı”: Zanaatin ve Zanaata Dayalı Hafızanın Cinsiyetlendirilmesi

Mehtap Tosun
Bochum Ruhr Üniversitesi

Özet

Zanaat dünyasını cinsiyete dayalı katı işbölümünün var olduğu, kadınların üretim ve istihdam alanından dışlandığı ve patriyarkal kontrol üzerinden inşa edilen kültürel ve ekonomik bir alan olarak tasvir etmek mümkün. Yüzyıllar ötesinden bugüne değin varlığını sürdürebilen zanaata dayalı bu patriyarkal inşa içerisindeki toplumsal cinsiyete dayalı katı sınırların varlığı, hem onun cinsiyetlendirilmiş özelliklerini hem de içindeki cinsiyete dayalı iş bölümünü keşfetmeye yardımcı olur. Bu keşif bize ilk olarak birer cinsiyetlendirilmiş ve erkekleştirilmiş meslek birliği olan loncalardan kadınların dışlanmış olmasının yüzyıllara dayanan patriyarkal inşanın bir sonucu olduğunu açıkça gösterir. Çünkü zanaata dayalı üretim ya "erkek egemen" ya da "erkekleştirilmiş" bir uğraş alanı olarak tanımlanmaktadır. Kadınların zanaat üretimindeki konumu ise "kadın eve aittir" varsayımına bağlı olarak geleneksel normlar tarafından belirlenmiştir. Ancak zanaata dayalı üretimdeki bu patriyarkal inşanın tam aksine kadınlar yüzyıllar boyunca zanaat alanında oldukça önemli bir rol oynamış olmalarına rağmen zanaatkar statüsünden dışlanmışlardır. Bu araştırma zanaat alanındaki cinsiyetçi ilişkiyi odağına alarak, kadınların zanaat üretimindeki dışlanmış, bulanık ve görünmez rolüne ilişkin tarihsel bir okuma yapmayı ve bugünün zanaat dünyasında cinsiyete dayalı iş bölümünün kırılıp kırılmadığı üzerine düşünebilmeyi, tartışabilmeyi amaçlamaktadır. Araştırmaya rehberlik edecek veriler öncelikle Trabzon’daki altın-gümüş işlemeciliği zanaatı üzerine gerçekleştirilmiş olan görüşmelerden elde edilecektir. Buna ek olarak araştırmanın temel argümanlarına katkı sunabilmesi açısından Osmanlı ve Cumhuriyet dönemi devlet arşivlerinden de faydalanılacaktır. Trabzon özelindeki bu araştırma zanaat alanında bugünden geçmişe kadar uzanan

cinsiyete dayalı rolleri ortaya çıkarırken aynı zamanda Ermeni, kadın ve zanaat kelimelerinin kesiştiği alana dair bir sosyo-tarihsel tartışmaya da rehberlik edecektir.

The Impact of Femicide on Women: An Experimental Study on Trauma, Sexism and Affect

Melike Avcı
Istanbul University

Abstract

The aim of the study is to reveal how femicides affect women on the axis of trauma, sexism and affect through an experimental method. Accordingly, 96 female participants between the ages of 18-35 were included in the study. Participants completed the Posttraumatic Stress Disorder Checklist (PTSD-CL), Contradictory Affective Sexism (COSS), State Anger (SES), Positive and Negative Affect Scale (PANAS) in the laboratory environment. After 48 hours, the participants came back to the laboratory and were exposed to a video about femicides. Immediately after the video, the participants again filled out the PTSD-CL, ESRQ, PSEQ and PANAS scales. Since pre-test and post-test measurements were taken, t-test analysis for dependent groups was used in the study. According to the findings, participants' protective sexism, state anger, and negative affect scores increased after the video. Hostile sexism and positive emotion scores decreased. No change was observed in posttraumatic stress disorder levels. The increase in anger and negative affect of the participants was evaluated as an important driving force in turning towards the women's movement. As a result, more media coverage of femicides was found to be important for women to empower and support each other. The findings were discussed within the framework of the literature.

Kadın Cinayetlerinin Kadınlar Üzerindeki Etkisi: Travma, Cinsiyetçilik ve Duygulanım Ekseninde Deneysel Bir Çalışma

Melike Avcı
Istanbul Üniversitesi

Özet

Araştırmanın amacı kadın cinayetlerinin kadınları travma, cinsiyetçilik ve duygulanım ekseninde nasıl etkilediğini deneysel bir yöntemle ortaya koymaktır. Bu doğrultuda araştırmaya 18-35 yaş arası 96 kadın katılımcı dahil edilmiştir. Katılımcılar laboratuvar ortamında Travma sonrası stres bozukluğu kontrol listesi (TSSBKL), Çelişik duygulu cinsiyetçilik (ÇDCÖ), Durumluk öfke (DÖÖ), Pozitif ve negatif duygu ölçeğini doldurmuştur (PANAS). 48 saat ardından katılımcılar yeniden laboratuvar ortamına gelmiş ve kadın cinayetlerine yönelik bir videoya maruz bırakılmıştır. Videonun hemen ardından katılımcılar yeniden TSSBKL, ÇDCÖ, DÖÖ ve PANAS ölçeklerini doldurmuştur. Ön test son test ölçümü alındığından araştırmada bağımlı gruplar için t test analizi kullanılmıştır. Bulgulara göre videodan sonra katılımcıların korumacı cinsiyetçilik, durumluk öfke, negatif duygu puanları artmıştır. Düşmanca cinsiyetçilik ve pozitif duygu puanları azalmıştır. Travma sonrası stres bozukluğu düzeylerinde herhangi bir değişim gözlenmemiştir. Katılımcıların öfke ve negatif duygulanımındaki artış kadın hareketine yönelmede önemli bir itici güç olarak değerlendirilmiştir. Sonuç olarak kadın cinayetlerinin medyada daha çok yer alması kadınların güçlenmesi ve birbirlerine destek olması için önemli bulunmuştur. Bulgular alan yazını çerçevesinde tartışılmıştır.

Photography in The Relation of Hegemonic Masculinity and Representation

Mert Çağıl Türkay

Mimar Sinan Fine Arts University

Abstract

Hegemonic masculinity is a notion in gender studies and sociology that refers to the culturally normative behavior of men and indicates a situation in which certain characteristics associated with masculinity are glorified. Societies that attribute different meanings to the male image also make various interventions in the forms of representation in visual culture. Especially today, with the concepts imposed by social media and popular culture, there are examples that the phenomenon of masculinity can move towards a hierarchical structure not only in the heteronormative structure but also outside the binary gender facility. When it comes to visual culture, the concept of representation reveals the various ways in which images, icons and "reality" are presented and can reproduce or invert existing normative structures. In line with the ideological examples that can be criticized in a multi-layered way and the discourses of related theorists, the main questions of this study are how the artists, who problematize their responses to the network of relations based on the supremacy of masculinity and reveal this scrutiny using the language of photography, interact with the perception of reality, the concept of masculinity and gender, and their approaches to the forms of representation in visual culture and contemporary photography. The subjective perspectives and discourses of the artists, who examine cultural debates on gender and carry them into their works, reveal their subjective perspectives and discourses on various power schemes in a political manner, allowing for readings that criticize the dominant constructs of masculinity. Related photographs can also bring new ways of seeing and aesthetic interpretations to the culture of representation. In this framework, the study discusses the possible effects of these thought constructions on the perception of gender in the context of the photographic productions of the artists who present examples of the concept of representation and its questioning. As a result of the study, the relationship between the artists who use photography in conjunction with masculinity and gender, their works and the method they use will be contextually revealed.

Hegemonik Erkeklik ve Temsil İlişkisinde Fotoğraf

Mert Çağıl Türkay

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Özet

Hegemonik erkeklik, toplumsal cinsiyet çalışmaları ve sosyolojide erkeklerin kültürel olarak normatifleştirilen davranışlarını işaret eden bir mefhumdur ve erkeklikle ilişkilendirilen belirli özelliklerin yüceltiildiği bir durumu göstermektedir. Erkek imgesine birbirinden farklı anlamlar yükleyen toplumlar, görsel kültürdeki temsil biçimlerine de muhtelif müdahalelerde bulunmaktadırlar. Özellikle günümüzde sosyal medyanın ve popüler kültürün dayattığı kavramlar ile erkeklik olgusunun yalnızca heteronormatif yapılanmada değil ikili cinsiyet tesisi dışında da hiyerarşik bir yapıya doğru gidebileceğine dair örneklerle rastlanmaktadır. Görsel kültür söz konusu olduğunda temsil kavramı, imgelerin, ikonların, "gerçekliğin" çeşitli sunulma biçimini ortaya koymaktadır ve mevcut normatif yapıları yeniden üretebilmekte ya da bunları ters yüz edebilmektedir. Çok katmanlı şekilde eleştirilebilecek ideolojik örnekler ve ilişkili kuramcılarının söylemleri doğrultusunda, erkekliğin üstünlüğüne dayalı ilişkiler ağı konusundaki karşılıklarını problemleri haline getiren ve bu irdelemeyi fotoğrafın dilini kullanarak ortaya koyan sanatçıların günümüzdeki gerçeklik algısı, erkeklik kavramı ve cinsiyet ile olan etkileşimlerinin nasıl olduğu, görsel kültürde ve çağdaş fotoğrafta temsil biçimlerine olan yaklaşımları, bu çalışmanın temel sorularını oluşturmaktadır. Toplumsal cinsiyetle ilgili kültürel tartışmaları inceleyen ve eserlerine taşıyan sanatçıların, muhtelif iktidar şemalarına olan öznel bakış açılarını ve söylemlerini politik bir

biçimde ortaya koymaları, egemen erkeklik kurgularını eleştirir nitelikte okumalar yapılabilmesine olanak sağlamaktadır. İlgili fotoğraflar, temsil kültürüne de yeni görme biçimleri ve estetik yorumlamalar getirebilmektedir. Bu çerçevede çalışma, söz konusu düşünce kurgulamalarının cinsiyet algısına yönelik inşası eşliğinde temsil kavramı ve ona ilişkin sorgulamalardan örnekler sunan sanatçıların fotografik üretimleri bağlamındaki olası etkilerini tartışmaktadır. Çalışmanın sonucunda fotoğrafı, erkeklik ve toplumsal cinsiyet beraberliğinde kullanan sanatçılar, yapıtları ve kullandıkları yöntem arasındaki ilişki, bağlamsal olarak ortaya konulmuş olacaktır.

Self-Silencing to Heterosexism, Minority Stressors, and Depression

Mertcan Mutlu, Ece Sezen Bağcı, Banu Cingöz-Ulu
Middle East Technical University

Abstract

In psychology, self-silencing has been mostly used to understand the experiences of depression of heterosexual women in intimate relationships in the literature. The different dynamics within queer relationships may not explain the relational self-silencing of sexual minorities to the same extent, and there is little research that examines the self-silencing behavior of sexual minorities. To that end, we developed a new measure of self-silencing to heterosexism, that sexual minorities' silencing and censor themselves to avoid possible negative outcomes in heterosexist environments. In line with minority stress theory, we predicted that self-silencing to heterosexism can give insight into internalized and externalized homophobia experiences of sexual minorities and their mental health (i.e., depression). Our data was quantitative, and 598 sexual minorities participated through an online survey. We found significant correlations between internalized homophobia and depression, discrimination, and depression, but no significant association between depression and social support. We also employed mediation analysis to test whether self-silencing mediates the relationship between internalized homophobia and depression and that between discrimination experiences and depression. Contrary to our expectations, the indirect effects of internalized homophobia and discrimination on depression through self-silencing were not significant. Although self-silencing to heterosexism is a promising concept for comprehending minority stress experiences of sexual minorities, future studies may investigate the separate experiences of specific sexual minorities with more distinct minority stressors since sexual minorities are not a monolithic group. Hence, a more nuanced picture of the mental health of sexual minorities in relation to self-silencing, discrimination, and internalized homophobia may be obtained.

Heteroseksizme Karşı Kendini Suskunlaştırma, Azınlık Stres Etkenleri ve Depresyon

Mertcan Mutlu, Ece Sezen Bağcı, Banu Cingöz-Ulu
Orta Doğu Teknik Üniversitesi

Özet

Psikolojide kendini suskunlaştırma, literatürde çoğunlukla heteroseksüel kadınların yakın ilişkilerindeki depresyon deneyimlerini anlamak için kullanılmıştır. Kuir ilişkilerdeki farklı dinamikler, cinsel yönelim azınlıkların ilişkisel düzeyde kendini suskunlaştırmasını aynı şekilde açıklamayabilir zira cinsel azınlıkların kendini susturma davranışını inceleyen çok az araştırma bulunmaktadır. Bu amaçla, bu çalışma kapsamında cinsel yönelim azınlıkların heteroseksist ortamlarda olası olumsuz sonuçlardan kaçınmak için kendilerini suskunlaştırma ve sansürleme davranışlarını ölçen yeni bir heteroseksizme karşı kendini suskunlaştırma ölçütü geliştirilmiştir. Azınlık stresi teorisi doğrultusunda, heteroseksizme karşı kendini suskunlaştırmanın cinsel azınlıkların içselleştirilmiş ve dışarıdan gelen homofobi deneyimleri ve ruh sağlıkları (örn. depresyon) hakkında fikir verebileceği öngörülmektedir. Çalışma nicel olup, cinsel yönelim azınlık gruplarından 598 kişi çevrimiçi bir anket aracılığıyla çalışmaya katılmıştır. İçselleştirilmiş homofobi ile depresyon, ayrımcılık ve depresyon arasında anlamlı korelasyonlar bulunurken, depresyon ve sosyal destek arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Ayrıca, kendini suskunlaştırmanın içselleştirilmiş homofobi ile depresyon ve ayrımcılık deneyimleri ile depresyon arasındaki ilişkiye aracılık edip etmediğini test etmek için aracılık analizi kullanılmıştır. Beklentilerimizin aksine, içselleştirilmiş homofobi ve ayrımcılığın kendini suskunlaştırma yoluyla depresyon üzerindeki dolaylı etkileri anlamlı bulunmamıştır. Heteroseksizme karşı kendini suskunlaştırma, cinsel yönelim azınlıklarının azınlık stres deneyimlerini anlamak için umut verici bir kavram olsa da, cinsel azınlıklar monolitik bir grup olmadığından, gelecekteki çalışmalar çeşitli cinsel yönelim

azınlıklarının spesifik azınlık stresörleriyle olan farklı deneyimlerini araştırabilir. Böylece, kendini susturma, ayrımcılık ve içselleştirilmiş homofobi ile ilişkili olarak cinsel azınlıkların mental sağlığına dair daha nüanslı bir resim elde edilebilir.

Guarding the Homeland in the Age of Anti-Communist Nationalism: Turkish Kemalist Women's Changing Politics in the Early Cold War Years

Mesadet Maria Sözman

University of California Santa Barbara

Abstract

The early Cold War years witnessed major ideological and political repositioning in Turkey's intellectual streams, both in domestic and international realms. While secular intellectual women in the early Republican period had defined Turkey as a pioneering anti-imperialist and pro-peace modernizer, they later adopted increasingly aggressive discourses – especially in matters they considered supra-political such as the Korean War, immigrants from Bulgaria, and the Cyprus question. Simultaneously, their domestic political agenda also embraced a supra-political position between the two dominant parties, built around an anti-communist interpretation of Kemalism. This research analyses how women intellectuals shaped their anti-communist guardianship narratives around their analyses on these issues based on writings in Kemalist oriented *Kadın Gazetesi*, and other writings by the journal's authors such as memoirs, opinion columns in daily newspapers, and travelogues. The study argues that Kemalist women intellectuals' discourse on guarding the homeland, which had been territorial and development oriented in the Interwar Period, became more assertive, even promoting militant expansionism occasionally, whereas their loyalty towards the political elite became more selective and conditional, and gradually even critical and demanding. The shifting discourses of guardianship in Kemalists' writings show that intellectual women took active roles in the making of anti communist nationalism in Turkey. They were neither feminist rebels nor elite collaborators. Problematizing Turkey's mainstream feminist historiography that reads the 1935-1960 years as feminism's silent years, Kemalist intellectual women's constructions of ideal Cold Warriors show how they shaped and challenged the official nationalist rhetoric while maintaining Turkish exceptionalism in a lost empire.

Anti-Komunist Milliyetçilik Çağında Vatan Savunusu: Kemalist Türk Kadınlarının Erken Soğuk Savaş Yıllarında Değişen Siyaset

Mesadet Maria Sözman

California Santa Barbara Üniversitesi

Özet

Erken Soğuk Savaş yıllarında Türkiye'de entelektüel akımlar hem ulusal hem de uluslararası alanlarda büyük ideolojik ve siyasi dönüşümler geçirdi. Türkiye, Erken Cumhuriyet yıllarında seküler kadın entelektüellerin söylemlerinde öncü, anti-emperyalist ve barış yanlısı bir modernleşmeci olarak öne çıkarken, ilerleyen yıllarda bu söylemler özellikle siyaset üstü addedilen Kore Savaşı, Bulgaristan göçmenleri ve Kıbrıs gibi konularda giderek saldırganlaşmıştır. Eş zamanlı olarak, Kemalist kadın entelektüeller iç siyasi gündemlerinde de iki başat siyasi partiye yönelik Kemalizmin anti-komunist yorumu etrafında şekillenen siyaset üstü bir söylem inşa etmişlerdir. Bu araştırma, entelektüel kadınların anti-komunist vatan savunusu söylemlerini nasıl şekillendirdiklerini Kemalist yönelimli *Kadın Gazetesi*'ndeki haberlere ve gazete yazarlarının anı, düşünce yazısı, seyahat yazıları gibi kaynaklara dayanarak analiz etmektedir. Çalışmanın temel argümanı Kemalist entelektüel kadınların iki savaş arası dönemdeki kalkınmacı ve teritoryal vatan savunusu söylemlerinin giderek agresifleşmesini, yer yer militan yayılcılığı teşvik ettiğini; bunun yanında siyasi elitlere olan bağlılıklarının daha seçici ve şartlı, hatta zamanla eleştirel ve talepkar olduğunu ileri sürmektedir. Değişen vatan savunusu söylemleri, entelektüel Kemalist kadınların Türkiye'de anti-komunist milliyetçiliğin oluşumunda aktif rol aldıklarını göstermektedir. Bu entelektüeller ne sadece işbirlikçi elitler ne de feminist kahramanlardı. İdealize ettikleri Soğuk Savaşçı kurguları bir yandan 1935-60 arasını Türkiye'de "feminizmin sessiz yılları" olarak okuyan ana akım feminist tarih

yazımını problematize ederken bir yandan da kaybedilmiş bir imparatorlukta Türk istisnacılığını sürdürdüklerini ve resmi milliyetçi retoriği nasıl şekillendirdiklerini ve ona nasıl karşı çıktıklarını gösteriyor.

The Human Rights of Migrant Women at International Borders

Müge Alaçam Böcek

Burdur Mehmet Akif Ersoy University

Abstract

This study aims to explore how gender intersects with borders. In this regard, it focuses on the impact of the securitization of migration, particularly in relation to the right to asylum, on migrant women's human rights. Policies based on the assumption that migration is a manageable phenomenon, known as 'migration management' transform the border into a zone of exception in terms of human rights by placing it in a technical context. The fact that states perceive borders as exception zones or exemption areas from human rights is a crucial point and causes a paradox in terms of human rights. In particular, migrant women face unusual difficulties and sensitivities during their journeys and border crossings. These difficulties and sensitivities become even more unbearable as authoritarian populism increasingly targets and excludes the 'other'. In terms of political economy, the experiences of migrant women at borders provide an opportunity to establish connections with underclass positions. For these reasons, the protection of the human rights of women at international borders holds critical importance in terms of international law and gender equality. This study primarily aims to examine the human rights of migrant women at international borders through United Nations documents, then relate the issue to current examples. The study intends to provide a human rights critique by addressing the border in both political theory and the context of gender. While borders already build a boundary between life and death for asylum seekers, this situation causes additional difficulties and sensitivities for migrant women in the context of gender. Protecting and supporting the human rights of women at international borders will allow the intersection of gender and borders to take a positive direction in terms of the functionality of human rights.

Uluslararası Sınırlarda Göçmen Kadınların İnsan Hakları

Müge Alaçam Böcek

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

Özet

Bu çalışma cinsiyet ve sınırların nasıl kesiştiğini keşfetmeyi amaçlamaktadır. Bu bağlamda göçün özellikle sığınma hakkıyla ilişkili olarak güvenleştirilmesinin göçmen kadınların insan hakları üzerindeki etkisine odaklanmaktadır. Göçün yönetilebilir bir olgu olduğu varsayımına dayanan 'göç yönetimi' politikaları sınırı teknik bir bağlama yerleştirerek, insan hakları açısından bir istisna bölgesine dönüştürmektedir. Devletlerin sınırları insan hakları konusunda istisna bölgeleri ya da muafiyet alanları olarak görmeleri ise kilit bir noktadır ve insan hakları açısından birçok açmaz doğurmaktadır. Özellikle göçmen kadınlar yolculukları esnasında ve sınır geçişlerinde benzersiz zorluklarla ve hassasiyetlerle karşı karşıya kalmaktadırlar. Bu zorluklar ve hassasiyetler otoriter popülizmin 'ötekili' ve dışlamayı gittikçe bir hedef haline dönüştürmesiyle daha da katlanılmaz bir hâl almaktadır. Ekonomi politik alanında ise göçmen kadınların sınırlarda yaşadığı deneyimler sınıf-altı konumlarla bağ kurmaya imkân tanımaktadır. Bu nedenlerden dolayı, kadınların uluslararası sınırlarda insan haklarının korunması uluslararası hukuk ve toplumsal cinsiyet eşitliği açısından kritik bir öneme sahiptir. Bu çalışma göçmen kadınların uluslararası sınırlarda insan haklarını öncelikli olarak Birleşmiş Milletler metinlerinde mercek altına alarak, ardından konuyu güncel örneklerle ilişkilendirerek ortaya koymayı planlamaktadır. Çalışma sınırı hem siyasal kuram hem de toplumsal cinsiyet bağlamında ele alarak bir insan hakları eleştirisi sunmayı amaçlamaktadır. Sınırlar sığınma arayışı içinde olanlar için hâlihazırda yaşam ve ölüm arasındaki sınırı da meydana getirirken, bu durum göçmen kadınlar açısından toplumsal cinsiyet bağlamında daha fazla zorluk ve hassasiyet barındırmaktadır. Uluslararası sınırlarda kadınların insan haklarının korunması ve

desteklenmesi; cinsiyet ve sınıırın kesişimini insan haklarının işlevsellik kazanması gibi olumlu bir yöne evrilmesine olanak tanıyacaktır.

Working With Men in Turkey: A Quixotic Odyssey

Murat Göç-Bilgin
Independent Researcher

Abstract

There has been a growing academic interest and documented field practice to engage men and boys in gender equality for the last three decades around the world and more recently in Turkey. Based on the discussions to how and why men and boys should be incorporated in the efforts to stop gender-based violence and disseminate more equitable roles for men boys, global attempts to work with men have now adopted a transformative approach to redefine patriarchy and masculinities. However, the history of engaging men and boys in gender equality in Turkey has followed a serpentine route, in many cases field workers and experts have been left aloof with bits and pieces of a shredded road map due to feeble endeavors to create a civil society network of pro-feminist men, increasingly suffocating anti-gender illiberalism, and lack of glocalised theoretical framework to support fieldwork. This paper, in this regard, will discuss the basic strategies and principles as well as challenges and opportunities to engage men and boys in gender equality in Turkey. As an expert in field who has worked with a plethora of groups of men, CSOs, municipalities, professional chambers, universities, and government offices for more than 10 years now, I will present my personal observations and field experiences with a comparative approach to illustrate to what extent the challenges and opportunities to engage men and boys in gender equality in Turkey resonates the global efforts and to what extent “the special conditions of men in Turkey” require specially designed gender-transformative strategies, and methodological and contextual nuances to raise awareness and transform traditional norms and practices of masculinities from a pro-feminist perspective.

Türkiye’de Erkeklerle Çalışmak: Don Kişot’un Uzun Yolculuğu

Murat Göç-Bilgin
Bağımsız Araştırmacı

Özet

Son 30 yıldır küresel düzeyde, ve yeni yeni Türkiye’de, erkekleri de toplumsal cinsiyet eşitliği mücadelesine katmak için yapılan akademik çalışmalar ve saha çalışmalarının sayısı giderek artmaktadır. Erkeklerin ve oğlan çocuklarının toplumsal cinsiyete dayalı şiddeti durdurmak ve daha eşitlikçi rolleri yaygınlaştırmak için nasıl ve neden sorumluluk alması gerektiğine dair tartışmalar temelinde ilerleyen bu çalışmalar bugün ataerkiyi ve erkeklikleri yeniden tanımlamak amacı ile dönüştürücü bir yaklaşıma odaklanmıştır. Bununla birlikte, Türkiye’de erkekleri toplumsal cinsiyet eşitliğe katma çabaları dolambaçlı bir yol izlemiştir, bir çok durumda alanda çalışan aktivistler ve akademik çalışanlar, profeminist erkeklerin sivil toplum ağları kurmak için attıkları zayıf adımlar, giderek artan illiberal toplumsal cinsiyet karşıtlığı hareketler ve toplumsal cinsiyete dair herhangi bir çalışmanın bir çırpıda şeytanlaştırılması, ve saha çalışmalarını destekleyecek ve küreselin yerelleştirilmesine dayalı bir temel prensipler çerçevesinin oluşturulamaması sebebi ile, ellerinde yırtık bir yol haritasının parçaları ile kalakalmıştır. Bu bağlamda, bu sunum Türkiye’de erkekleri toplumsal cinsiyet eşitliğine dahil etmenin temel stratejilerini ve prensiplerini olduğu kadar zorluklarını ve olanaklarını da tartışmaya açmayı amaçlamaktadır. Farklı özelliklere sahip bir çok erkek grubu, sivil toplum kuruluşu, belediyeler, meslek odaları, üniversiteler ve kamu kuruluşları ile 10 yıldan fazla bir süredir bir araya gelen bir saha çalışmacısı olarak kişisel deneyimlerimi ve gözlemlerimi paylaşmayı ve “Türkiye’nin özel koşullarının” ne ölçüde, küresel çalışmaların elde ettiği bulgularla karşılaştırılabileceğini, profeminist bir bakış açısının yaygınlaştırılması ve erkeklerin eşitlikçi savunuculuk faaliyetlerine katılmasının hangi strateji ve yöntemlerle mümkün olabileceğini tartışmayı hedefliyorum.

Gender Reassignment in Turkish Theater in the Context of Gender

Murat Uçar, Koray Üstün
Hacettepe University

Abstract

In the last quarter of the 19th century, with the increase in the visibility of positivist thought, scientific developments in the West were included in the agenda of the Ottoman intellectuals; this consciousness, which became widespread in the periodicals of the period, spread to the 20th century. Writers, who took it as their duty to share what they learned with the mission of enlightening the public, aimed to inform the wider masses about these developments by transferring what they learned from this source to the literary plane. While the writers, who followed the agenda, conveyed it in a populist style reminiscent of today's parody sketches, they also left a record of how the issues they dealt with took place in the collective imagination of their generation. In the 1930s, young Turkey was involved in a similar process under the influence of scientific news from the West. This time, in Berlin, 1931, a vaginoplasty surgery was performed. The first transsexual woman who turned from male to female by undergoing a sex change came to the agenda, and not long after, writers transferred this issue to the literary field. The gender reassignment, which was motivated for the purpose of "making the public laugh" rather than leaving a literary testimony to history, manifested itself in İbnürrefik Ahmet Nuri Sekizinci's *Nâkıs* in 1931, immediately after its appearance on the agenda. When the subject ceased to be interesting, playwrights pursued new agendas and staged different plays. In the 1970s, a transgender protagonist reappears on the stage in Aziz Nesin's *Hakkımı Ver Hakkı*. Despite the forty years that have passed, there is no difference in the interpretation of the transsexual protagonist within the boundaries of gender. From the 1970s to the 2000s, the visibility of LGBTI+'s on the stage also increased as their visibility on the streets increased. Especially in the plays written/performed after 2000, the pain of LGBTI+ individuals, their outlook on life and their struggle to be themselves were emphasized. In 2012, Ebru Nihan Celkan's play *Kimsenin Ölmeyen Bir Günün Ertesiydi* (It was the Aftermath of a Day No One Died) examines the life of a transgender person from different aspects. The aim of this paper is to reveal the presence of transsexuality in Turkish theater from a gender perspective through the three plays mentioned above. In line with this purpose, the roles assigned to transgender individuals in the characterization of the works will be examined and the parallels with the perception of transgender individuals in the collective memory and in other fields of production will be shown.

Toplumsal Cinsiyet Bağlamında Türk Tiyatrosunda Cinsiyet Değişimi

Murat Uçar, Koray Üstün
Hacettepe Üniversitesi

Özet

19. yüzyılın son çeyreğinde pozitivist düşüncenin görünürlüğünün artmasıyla birlikte Batı'daki bilimsel gelişmeler, Osmanlı aydınının gündemine dahil olmuş; dönemin süreli yayınlarında yaygınlık kazanan bu bilinç, 20. yüzyıla da sirayet etmiştir. Halkı aydınlatma misyonu ile öğrendiklerini paylaşmayı görev edinen yazarlar, bu kaynaktan öğrendiklerini yazınsal düzleme aktararak daha geniş kitleleri bu gelişmelerden haberdar etmeyi hedeflemişlerdir. Günceli takip eden yazarlar, bugünün parodi skeçlerini andırır biçimde gündemi popülist bir üslupla aktarırken aynı zamanda ele aldıkları meselelerin, içinde buldukları kuşağın kolektif imgeleminde nasıl yer tuttuğuna dair bir vesika da bırakmıştır. 1930'larda genç Türkiye, Batı'dan gelen bir bilimsel haberin etkisiyle benzer bir sürece dahil olmuştur. Bu kez, 1931'de Berlin'de vajinoplasti cerrahi ameliyatını geçirerek erkeklikten kadınlığa geçen ilk transseksüel kadın gündeme gelmiş ve aradan çok zaman geçmeden yazarlar bu meseleyi edebi sahaya nakletmişlerdir. Tarihe yazınsal bir tanıklık bırakmaktan çok "halkı güldürme" amacıyla motifleştirilen cinsiyet değişimi gündeme gelişinin hemen ardından 1931'de İbnürrefik Ahmet Nuri Sekizinci'nin *Nâkıs*'ında kendini göstermiştir.

Konunun ilgi çekiciliği ortadan kalktığında oyun yazarları çıkan yeni gündemlerin peşine düşerek farklı oyunların sahnelenmesini sağlamışlardır. 1970'lere gelindiğinde Aziz Nesin'in kaleme aldığı *Hakkımı Ver Hakkı* ile transseksüel bir oyun kahramanı yeniden sahnededir. Aradan geçen kırk yıla karşın transseksüel kahramanın toplumsal cinsiyetin sınırlarında yorumlanmasında bir farklılık söz konusu değildir. 1970'lerden 2000'lere gelindiğinde sokakta görünürlükleri artan LGBTİ+'ların sahnedeki görünürlükleri de artmaktadır. Özellikle 2000 sonrasında yazılan/sahnelenen oyunlarda bir güldürü unsuru olmaktan çıkarılmış, LGBTİ+ bireylerin acılarına, hayata bakışlarına, kendi olma mücadelelerine dikkat çekilmiştir. 2012 yılında Ebru Nihan Celkan tarafından yazılan *Kimsenin lmediği Bir Günün Ertesiydi* oyununda transseksüel birinin hayatını farklı yönleriyle mercek altına alınmıştır. Hazırlanacak bildirinin amacı, anılan  oyun üzerinden transsekselliğin Türk tiyatrosundaki varlığını toplumsal cinsiyet perspektifinden ortaya koymaktır. Bu amaç doğrultusunda eserlerin karakterizasyonunda trans bireylere biçilen roller irdelenecek ve yakın dönem Türk tiyatrosunda beliren transseksüel bireylerin kolektif bellekte yer bulan ve diğer üretim alanlarındaki algı ile paralellikleri gösterilecektir.

“Your beloved father has come and looks at us:” Representations of Fatherhood and Manhood in Lullabies.

N. İpek Hüner
Bogazici University

Abstract

This presentation primarily questions if it is possible to talk about an idealized image of manhood/fatherhood and the role of the family in creating this image. This study argues that it is impossible to speak of a uniform and standardized male image, and one has to consider age, social status, and familial relations in creating the idealized male image. After discussing how manhood is constructed in lullabies, this presentation will focus on moments of the father’s absence in lullabies. While fathers are frequently referred to, their absence is at the center—not their presence. In many lullabies referring to the fathers, they are in distant lands, in military service, at work, or on their way. Their arrival is sometimes a promise or a wish, but it is sometimes perceived as a threat. In this context, this presentation will question how fatherhood and patriarchy are reproduced via lullabies and seek nuanced-readings. This study argues that the lullabies not only reproduce the existing patriarchal system and are an outlet for complaints about absent fathers but also active tools for women to speak out. As such, the performance of the lullaby can also become a tool to question and criticize the given social hierarchies. Finally, this presentation will discuss the significance of the historical context in studying lullabies. It will contemplate the perceived “timeless”/ “contextless” condition of the lullaby collections and how written records may change our perceptions of lullabies.

“Babacığın Gelmiş Bize Bakıyor:” Ninnilerde Babalık ve Erkeklik Temsilleri

N. İpek Hüner
Boğaziçi Üniversitesi

Özet

Bu sunumda, ilk olarak ninnilerde ideal bir erkeklik/baba imgesinden bahsedilip bahsedilemeyeceği ve aile bağlarının bu imgeyi oluşturmadaki rolü tartışılacaktır. Bu çalışmanın iddiası, tekdüze ve tek tip bir erkeklikten bahsedilemeyeceği, yaş, toplumsal statü ve aile bağlarının ideal erkek imgesini oluştururken göz önünde bulundurulması gerektiğidir. Ninnilerde erkekliğin nasıl kurgulandığının tartışılmasının ardından, ninnilerde babanın yokluğundan bahseden anlara odaklanılacaktır. Ninnilerde baba sıklıkla zikredilmekle beraber, anlatılan babanın kendisi değil yokluğudur. Babaya atıfta bulunan ninnilerin büyük çoğunluğunda baba gurbette, askerde, uzakta, yolda ya da iştedir. Babanın gelmesi kimi zaman bir vaat, kimi zaman bir dilek içerir, bazense bir tehdittir. Bu bağlamda babalık ve ataerkinin ninnilerde nasıl yeniden üretildiği sorgulanırken bir yandan da yakın okumayla farklı olasılıklar değerlendirilecektir. Burada sunulan iddaa, ninnilerin salt mevcut ataerkil sistemi yeniden yaratmadığı, annenin sadece babanın yokluğundan şikayet etmediği, bununla birlikte ninnilerin bir tür dışavurum / ifade şekli olabileceğidir. Bu şekilde ninni icrası, verili toplumsal cinsiyet hiyerarşisini sorgulamak için de bir araç haline gelebilir. Üçüncü ve son olarak ise ninnilerde tarihsel bağlamın önemi tartışılacaktır. Genellikle derlenerek oluşturulan ninni külliyatlarının tarihsel arkaplandan kopukluklarının ne anlama gelebileceği ve toplumsal cinsiyet imgeleri üzerine düşünürken farklı kayıtlara (bu örnekte, mecmua v.b. el yazmalarına) atıfta bulunulmasının tartışmalara neler katabileceği ele alınacaktır.

Looking Back, Looking Forward: Masculinist Restorations in Modern Turkish History

Nazife Kosukoğlu
University of Galway

Abstract

Around the early 2010s, Turkey entered into a masculinist restoration period. From political discourse to legal interpretation, much has changed in this backlash process. In this presentation, I examine this contemporary process in conjunction with the two earlier masculinist restoration periods (1938-1960 and 1980-1998). How do such restorations happen? What do they entail? And, what lessons may we derive from them for improving our strategies of resistance? These are my main questions. In this presentation, which is based on extensive empirical research, I claim that these masculinist restorations follow a pattern. Analyzing an array of sources such as law books, legislation, reports of state agencies, parliamentary records, and decisions of the Court of Cassation, I first show that all these restorations unfolded through the production and escalation of a two-tiered crisis discourse revolving around sexual freedom and diversity on the one hand and the need for saving the family on the other. While they did not organize anti-LGBTI+ rallies, earlier restorators also weaponized this issue, promoting a similar moral panic. Second, I demonstrate that all of these restoration periods entailed the expansion of accommodations provided for gender violence in the field of law, giving more leeway to violent men. On this basis, I argue that such restorations should be seen as life-and-death matters for women and that feminist strategies of resistance must include an insistence on embracing the values of sexual freedom and diversity.

Geriyeye ve İleriyeye Bakmak: Modern Türkiye Tarihinde Eril Restorasyonlar

Nazife Kosukoğlu
Galway Üniversitesi

Özet

Türkiye 2010'ların başında eril bir restorasyon sürecine girdi. Bu gerileme sürecinde, siyasal söylemden hukuki yoruma pek çok şey değişti. Bu sunumda, devam etmekte olan bu süreci geçmişteki iki eril restorasyon süreci (1938-1960 ve 1980-1998) ile birlikte değerlendireceğim. Bu tür restorasyonlar nasıl meydana gelir? Bu süreçlerde neler olur? Ve bu süreçlerden direniş stratejilerimizi güçlendirmek için ne gibi dersler çıkarabiliriz? Bu sunumun temel soruları bunlardır. Kapsamlı bir ampirik araştırmaya dayanan bu sunumda, bu eril restorasyonların belirli bir şemayı takip ettiğini iddia ediyorum. Hukuk kitapları, kanun metinleri, devlet kurumlarının raporları, parlamento belgeleri ve Yargıtay kararları gibi çeşitli kaynaklara dayanan bu incelemede ilk olarak, Türkiye'deki restorasyon süreçlerinin hepsinin bir yanda cinsel özgürlük ve çeşitlilik, diğer yanda aileyi kurtarma ihtiyacı etrafında dönen iki katmanlı bir kriz söyleminin üretilmesi ve tırmanması ile ortaya çıktığını göstereceğim. LGBTI+ karşıtı yürüyüşler düzenlemeseler de, önceki restorasyonların öncüleri de bu meseleyi kullanmış ve benzer bir ahlaki panik üretmişlerdir. İkinci olarak, bu restorasyonların hepsinin hukuk alanında eril şiddete tanınan himayenin güçlendirilmesini ve şiddet faili erkeklere daha fazla alan açılmasını da içerdiğini göstereceğim. Bu temelde, bu tür restorasyonların kadınlar açısından ölüm kalım meselesi olarak görülmesi gerektiğini ve feminist direniş stratejilerinin cinsel özgürlük ve çeşitliliği kucaklama ısrarını mutlaka içermesi gerektiğini öne süreceğim.

Unveiling LGBTI+s' Everyday Resistances and Spatial Negotiations in Istanbul

Neyir Zerey

Middle East Technical University

Abstract

My research, rooted in ethnographic fieldwork conducted in Istanbul from 2015 to 2016, which included 20 face-to-face interviews, and numerous hours of participant observation in the field, delves into the intricate tapestry of resistance and liberation tactics employed by LGBTI+s living in Istanbul. I scrutinized both micro and macro forms of resistance, drawing from Lefebvre's conceptualization of the microgestural and macrogestural realms. Informed by Scott's theoretical framework on resistance and De Certeau's exploration of its individualistic forms, my work took into account the overlooked realm of everyday resistance. This dimension encompasses the subtle yet potent tactics of resistance, including the negotiation of sexed and gendered bodies, the expression of queerness, and the use of humor, sarcasm, and Lubunca, a unique queer slang. My presentation will delve into the complex relationship between LGBTI+s and different layers of the urban space in Istanbul. It will explore LGBTI+s' lived experiences, imaginations, and conceptions of urban life, emphasizing socio-spatial processes in identity construction, bodily expression, tactical resilience, and spatial meaning-making. Through the lenses of micro and macro resistance, I aim to illuminate mechanisms of resilience across ordinary and extraordinary occurrences, ultimately contributing to the creation of safe spaces or "cocoons", as I called them. In tandem with the conference's agenda, I believe that in times of adversity and backlash, my research would underscore the importance of understanding and amplifying these everyday forms of resistance as vital tools for advancing feminist and queer social and political agendas in Turkey.

LGBTI+'ların İstanbul'daki Gündelik Direnişleri ve Mekânsal Mücadeleleri

Neyir Zerey

Orta Doğu Teknik Üniversitesi

Özet

2015-2016 yılları arasında İstanbul'da yürüttüğüm 20 yüz yüze görüşme ve alanda katılımcı gözlemi içeren etnografik saha çalışmasına dayanan araştırmam, İstanbul'da yaşayan LGBTI+'ların gündelik direniş ve özgürleşme taktiklerinin karmaşık dokusunu derinlemesine incelemeyi hedeflemektedir. Araştırma kapsamında Lefebvre'in mikrojestüral ve makrojestüral kavramsallaştırmasından yararlanarak hem mikro ve hem makro direniş biçimlerini incelenmiştir. Scott'un direniş üzerine kurduğu teorik çerçeve ve De Certeau'nun bireysel direniş formları üzerine yaptığı çalışmalardan etkilenen araştırma, gündelik direnişin genellikle göz ardı edilen boyutunu da ele almayı hedeflemektedir. Bu boyut, bedenlerin müzakeresini, kuirliğin ifadesini ve mizah, iğneleme ve Lubunca kullanımını içermektedir. Sunumum, LGBTI+'ların İstanbul'daki kentsel mekânın farklı katmanlarıyla olan karmaşık ilişkisine odaklanacaktır. Sunumum LGBTI+'ların yaşam deneyimlerini, hayallerini ve kentsel yaşam algılarını irdelerken; kimlik oluşturma süreçlerinde, bedensel ifade, taktiksel direniş ve mekânsal anlam oluşturmada sosyo-mekânsal süreçlere vurgu yapacaktır. Mikro ve makro mercekler aracılığıyla, sıradan/gündelik ve olağanüstü olaylar karşısında gelişen farklı direniş mekanizmalarını aydınlatmayı ve bunlar sonucunda meydana gelen güvenli alanların veya benim deyimimle "kozaların" yaratılma sürecine dair bir içerik sunmayı hedeflemekteyim. Konferans gündemine paralel olarak, araştırmamın odağında bulunan bu gündelik direniş biçimlerini anlamının ve güçlendirmenin, Türkiye'deki feminist ve kuir toplumsal ve siyasi gündemine katkı sağlayacağına inanıyorum.

The Forest-Entangled Lives of Rural Women in Muğla and Their Struggles Against Deforestation

Nihan Bozok
Beykent University

Abstract

In this presentation, I will focus on the lives of women in Muğla villages intertwined with the forest ecosystem and explain how they have become the main actors in forest defense in the face of deforestation in the region. The forests along the Aegean coast of Turkey are an important part of the rich biodiversity of the Mediterranean Basin. Life in rural Muğla has been shaped by the presence of forests for centuries. Since the 2000s, Muğla has lost one-third of its forests to fires, mining, and logging. This loss constitutes nearly half of the forest loss in Turkey. In this presentation, I will discuss how women's lives have been transformed by deforestation, based on ethnographic fieldwork I conducted in Muğla's forest settlements between 2018 and 2023. I will highlight three primary themes in my presentation about how rural women and forests are intertwined in the same web of life: First, women have always had an affinity for forests and an understanding of their ecosystem, which dates back to their formative years. These roots include forest-related knowledge, fairy tales, games, and toys. Second, women participate in foraging and have a wealth of knowledge regarding food plants and non-wood forest products that thrive in forests. Women can overcome rural poverty and create a common area for female friendships in the forest by foraging. Third, women are clearing the forest cover—a crucial step in preventing wildfires—and creating a web of life on the forest's foundation that supports a variety of species by relocating their beehives, cutting grass for their animals, and grazing goats. Deforestation signifies the end of women's sustainable lifestyles and their interwoven lifestyles with the natural world. In my presentation, I'll draw on an ecofeminist viewpoint, Tsing's idea of "living in the ruins of capitalism", Kimmener's "indigenous wisdom", and Barad's "entanglement" to try to understand and explain the sociopolitical and cultural context of women's struggle against deforestation in Muğla.

Muğla'da Köylü Kadınların Ormanla Dolaşık Yaşamları ve Ormansızlaşmaya Karşı Verdikleri Mücadeleler

Nihan Bozok
Beykent Üniversitesi

Özet

Bu sunumda, Muğla köylerindeki kadınların orman ekosistemiyle iç içe geçmiş yaşamlarına odaklanarak, bölgedeki ormansızlaşma sonucunda nasıl orman savunmasının başat aktörleri olduklarını anlatacağım. Türkiye'nin Ege kıyılarındaki ormanlar Akdeniz Çanağı'nın zengin biyolojik çeşitliliğinin önemli parçasıdır. Muğla kıyısında hayat yüzyıllardır orman varlığıyla biçimlenmiştir. 2000'lerden bu yana Muğla yangınlar, madencilik ve ağaç kesimi sebebiyle ormanlarının üçte birini kaybetmiştir. Bu kayıp Türkiye'deki orman kaybının yarıya yakını oluşturmaktadır. Bu sunumunda 2018-2023 yılları arasında Muğla'nın orman yerleşimlerinde yürüttüğüm etnografik saha çalışmasına dayanarak kadınların yaşamının ormansızlaşmayla birlikte nasıl dönüştüğünü tartışacağım. Sunumda, kırdaki kadınların ve ormanların aynı yaşam ağına karışmasıyla ilgili üç ana örüntüye odaklanacağım: Birincisi, kadınların ormana dair anıları ve orman ekosistemine dair kavrayışları erken çocukluklarına kadar uzanan derin köklere sahiptir. Bu köklerde ormanla ilgili bilgiler, masallar, oyunlar ve oyuncaklar bulunmaktadır. İkincisi, kadınların ormanlarda yetişen yenilebilir bitkiler ve odun dışı orman ürünleri hakkında muazzam bilgisi vardır ve toplayıcılık yaparlar. Toplayıcılık sayesinde kadınlar kırsal yoksullukla baş ederken, ormanı kadınların arkadaşlığı için bir alan ve bir müşterek haline getirirler. Üçüncüsü, kadınlar arı kovanlarını gezdirerek, hayvanları için ot biçerek, keçi otlatarak hem ormanın örtü temizliğini yapıyor (bu önemli bir yangın önleme yoludur) hem de farklı türlerin beslendiği yaşam ağını orman

temelinde dokuyorlar. Ormansızlaşma kadınların tüm bu sürdürülebilir alışkanlıklarının ve doğayla dolaşık yaşama biçimlerinin yok olması demektir. Sunumda, ekofeminist bakış açısından beslenerek ve Tsing'in "kapitalizmin enkazlarında yaşamak", Kimmener'in "yerli bilgeliği" ve Barad'ın "dolaşıklık" kavramlarına başvurarak Muğla'da kadınların ormansızlaşmaya karşı verdikleri mücadelenin sosyo-politik ve kültürel arka planını anlamaya ve anlatmaya çalışacağım.

The September 12, 1980 Military Coup in the Focus of Political Reflections of Women's Intergenerational Memory

Nilüfer Bulut
Kadir Has University

Abstract

The September 12, 1980 military coup was one of the important turning points that changed the social, economic and political atmosphere of the Turkey. In the socialist movement, which was one of the leading political movements before the coup, women of various ages and identities took part in the movement. Nevertheless, in social memory, the socialist movement is remembered only for the struggle of socialist men and the coup d'état for the torture of these men. Women have played an important role in Turkey's struggle for human rights, in the construction of various political movements, and in linking these movements with the socialist movement, both before, during and after the coup. These women's struggles influenced the next generation, including their own daughters. Although not included in the official memory, women's struggles have created their own memory. This study examines the political repercussions of the transmission of memory between women in the pre-coup socialist movement and their daughters. My analysis will be based on a paper I wrote and defended in the Women's Studies program at Istanbul University in 2022 titled "Coup, Gender and Memory: The September 12, 1980 Coup d'état: Memory Transmission Among Women." In my thesis, I interviewed 6 women who were engaged in socialist struggle before the September 12 coup d'état, their 5 daughters and a woman who was a child during the coup d'état. In this study based on the oral history method, I will describe women's memories of their own past in the context of their present ideologies and the political attitudes of their daughters in relation to this memory.

12 Eylül 1980 Askeri Darbesi Odağında Kadınların Kuşaklar Arası Belleğinin Politik Yansımaları

Nilüfer Bulut
Kadir Has Üniversitesi

Özet

12 Eylül 1980 askeri darbesi ülkenin sosyal, ekonomik ve politik atmosferini değiştiren önemli kırılma noktalarından biri olmuştur. Darbe öncesi politik hareketlerin başında gelen sosyalist harekette çeşitli yaşlardan ve kimliklerden kadınlar hareketin içerisinde yer almışlardır. Buna rağmen toplumsal bellekte sosyalist hareket yalnızca sosyalist erkeklerin mücadelesi, darbe ise bu erkeklere yapılan işkence ile hatırlanmıştır. Kadınlar darbe öncesinde olduğu gibi darbe süreci ve sonrasında da Türkiye'nin insan hakları mücadelesinde ve çeşitli politik hareketlerin inşasında, bu hareketler ile sosyalist hareketin bağ kurmasında önemli roller edinmişlerdir. Kadınların bu mücadeleleri, içinde kendi kızlarının da yer aldığı kendilerinden sonraki kuşağı etkilemiştir. Resmi bellekte yer almasa da kadınların mücadeleleri kendi belleğini yaratmıştır. Bu çalışma darbe öncesi sosyalist harekette yer alan kadınlar ve onların kızları arasındaki bellek aktarımının politik yansımalarını incelemektedir. Yapacağım incelemede İstanbul Üniversitesi Kadın Çalışmaları programında 2022'de yazdığım ve savunduğum "Darbe, Cinsiyet ve Bellek: 12 Eylül 1980 Darbesine İlişkin Kadınlar Arası Bellek Aktarımı" başlıklı yüksek lisans tezimin bulgularından yararlanacağım. Tez çalışmamda 12 Eylül darbesi öncesi sosyalist mücadele veren 6 kadın, onların 5 kızı ve darbe sürecinde çocuk olan bir kadın ile görüştim. Sözlü tarih yöntemine dayanan bu incelemede kadınların bugünkü ideolojileri ekseninde kendi geçmişlerine dair bellekleri ve kızlarının bu bellekle kurdukları ilişki dolayısıyla politik tutumları anlatacağım.

Implementation Results of "Equality Workshop with Men" for Men Working in Textile Sector

Osman Gönülveren, Gökçesu Özgül

Mother Child Education Foundation / Equality Matters

Abstract

PURPOSE: The "Equality Workshop with Men", developed by AÇEV - Equality Matters" in 2021, aims to facilitate the gender-sensitive transformation of men working in production in the textile industry and their role in the egalitarian transformation in the workplace. The main goal of the workshop is for participants to recognize gender inequality in all areas of life, to think about what can be done as a man to achieve equality in daily and business life, and to take action. In this way, it is also seen how different workplace cultures affect men's understanding of gender equality. The workshop, which was prepared with an inclusive approach taking into account the possible resistance of the participants on the subject, was structured under the sections of masculinity roles, the impact of inequalities on women, gender inequality in business life, and what can be done to achieve equality. **METHOD:** The workshop was conducted face-to-face with 223 male employees from 19 organizations. Since it is aimed for the participants to take action on the issue, in the "What Can Be Done?" section of the workshop, concrete examples are taken from the participants about what they can do as an individual, an employee and someone close to children to ensure gender equality and egalitarian masculinity. After the workshop, participants were asked to complete an evaluation form prepared on a 5-point Likert scale and evaluate the workshop and the topic. **CONCLUSIONS:** The results of the workshop series were predominantly supportive of egalitarian transformation. It was observed that the high level of interest of managers in the workplace had positive effects on male participants. The results obtained through evaluation forms and observer notes show that men's interest in the issue has changed positively with the increase in gender equality activities in organizations.

Tekstil Sektöründe Çalışan Erkeklerle Yönelik "Erkeklerle Eşitlik Atölyesi" Uygulama Sonuçları

Osman Gönülveren, Gökçesu Özgül

Anne Çocuk Eğitim Vakfı (AÇEV) / Eşitliğe Değer

Özet

AMAÇ: AÇEV - Eşitliğe Değer tarafından 2021 yılında geliştirilen "Erkeklerle Eşitlik Atölyesi", tekstil sektöründe üretimde çalışan erkeklerin toplumsal cinsiyet eşitliğine duyarlı dönüşümlerinin ve iş yerindeki eşitlikçi dönüşümde rol almalarının kolaylaştırılması amacıyla hazırlanmıştır. Atölyenin temel hedefi; katılımcıların hayatın her alanında toplumsal cinsiyet eşitsizliğini fark etmeleri, bir erkek olarak eşitliği sağlamak için gündelik ve iş hayatında yapılabilecekleri düşünmek ve harekete geçmek olarak belirlenmiştir. Bu şekilde, farklı iş yeri kültürlerinin erkeklerin toplumsal cinsiyet eşitliği anlayışını ne şekilde etkilediği de görülmektedir. Katılımcıların konuya dair olası dirençleri dikkate alınarak kapsayıcı bir yaklaşımla hazırlanan atölye; erkeklik rolleri, eşitsizliklerin kadınlar üzerindeki etkisi, iş yaşamında toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve eşitliği sağlamak için yapılabilecekler bölümleri altında yapılandırılmıştır. **YÖNTEM:** Atölye, 19 kurumdan 223 erkek çalışana yüz yüze uygulanmıştır. Katılımcıların konuya dair aksiyon almaları hedeflendiğinden, atölyenin "Neler Yapılabilir?" bölümünde bir birey, bir çalışan ve çocuklara yakın biri olarak toplumsal cinsiyet eşitliği ve eşitlikçi erkekliği sağlamak adına yapabilecekleri konusunda katılımcılardan somut örnekler alınır. Atölye sonrasında katılımcılardan 5'li Likert ölçek üzerinden hazırlanmış değerlendirme formu iletilmiş ve atölye ile konunun değerlendirilmesi istenir. **SONUÇ:** Atölye serisinin tamamında ağırlıklı olarak eşitlikçi dönüşümü destekleyen sonuçlar elde edilmiştir. İş yerinde yöneticilerin konuya olan ilgilerinin yüksek olmasının erkek katılımcılarda olumlu etkiler gösterdiği gözlemlenmiştir. Değerlendirme formlarıyla elde edilen sonuçlar ve gözlemci notları, kurumların toplumsal cinsiyet eşitliğine yönelik aktivitelerin artmasıyla erkeklerin de konuya olan ilgilerinin pozitif yönde değiştiğini göstermektedir.

A Qualitative Evaluation on the Informed Consent of Women in Caesarean Section

Oya Özsavaş, Berna Arda
Ankara University

Abstract

The concept of informed consent means that the patient voluntarily accepts the medical intervention with his/her free will after being fully and adequately informed about the medical interventions to be performed. In the context of our thesis, which was completed at Ankara University, Institute of Social Sciences, Department of Women's Studies, Integrated PhD program, the main purpose of the study was to examine whether the informed consent of the woman was obtained within the framework of cesarean section practices, how much informed consent was obtained, and whether the informed consent was obtained properly from a bioethical perspective. The problem was approached from the perspective of women. A qualitative study was conducted with the participation of 10 women who had experienced cesarean section. The interviewees' reasons for preferring cesarean section, their thoughts on cesarean section, the decision mechanism and their value discourses on the practice of informed consent in cesarean section were obtained through in-depth interviews using a questionnaire. The data obtained from in-depth interviews were evaluated by thematic analysis method. Valuational discourses that came to the fore in the interviews were categorized into context, main theme and sub-themes. According to the findings of the study, it was observed that individual, social/environmental and physician factors played a role in the preference for cesarean section, and that vaginal delivery and fear of pain were important factors. In the context of opinions, it was observed that the number of interviewees who evaluated cesarean delivery negatively was high. Shortage of materials to learn about cesarean section. However, it was determined that the fear of vaginal delivery hindered the desire to have information. Regarding the decision on the mode of delivery, the interviewees agreed that this should be a joint decision of the physician and the woman. The method used for informed consent and the scope of the information were examined, it was found that informed consent was not duly implemented ethically and that the scope of the information given to women did not include all the elements that should be included in informed consent. As a result, in the context of our study, it was seen that the condition of informing the woman, which is a condition for giving consent autonomously, was not sufficiently provided.

Sezaryen Doğumda Kadının Aydınlatılmış Onamına Dair Nitel Bir Değerlendirme

Oya Özsavaş, Berna Arda
Ankara Üniversitesi

Özet

Aydınlatılmış onam kavramı, hastanın gerçekleştirilecek tıbbi müdahaleler konusunda tam ve yeterli bilgilendirilmesinden sonra tıbbi müdahaleyi özgür iradesiyle gönüllü olarak kabul etmesi anlamına gelmektedir. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kadın Çalışmaları Anabilim Dalı Bütünleşik Doktora programında tamamlanan tez çalışmamız bağlamında sezaryen uygulamaları çerçevesinde kadının aydınlatılmış onamının alınıp alınmadığı, ne kadar aydınlatıldığı, alınan aydınlatılmış onamın ise usulüne göre alınıp alınmadığının biyoetik açıdan incelenmesi çalışmanın temel amacını oluşturmuştur. Soruna kadınların perspektifinden yaklaşılmıştır. Sezaryen sürecini yaşamış 10 kadının katılımıyla nitel bir araştırma gerçekleştirilmiştir. Görüşmecilerin sezaryen doğumu tercih nedenleri, sezaryen konusundaki düşünceleri, karar mekanizması ve sezaryen doğumda aydınlatılmış onam uygulamasına ilişkin değersel söylemleri, hazırlanan soru formu üzerinden derinlemesine görüşmeler yapılarak elde edilmiştir. Derinlemesine görüşmelerden elde edilen veriler, tematik analiz yöntemi ile değerlendirilmiştir. Görüşmelerde öne çıkan değersel söylemler, bağlam, ana tema ve alt temalara ayrılmıştır. Araştırmanın bulgularına göre; sezaryen tercihi konusunda bireysel, toplumsal/çevresel ve hekim faktörlerinin rol oynadığı, vajinal doğum ve ağrı korkusunun önemli bir etken olduğu görülmüştür. Düşünceler bağlamında, sezaryen doğumu

olumsuz olarak değerlendiren görüşmecilerin sayısının fazla olduğuna ulaşılmıştır. Sezaryen doğum konusunda bilgi edinme konusunda materyal sıkıntısı yaşamadıkları ancak vajinal doğum korkusunun bilgi sahibi olma isteğine ket vurduğu tespit edilmiştir. Doğum şekli kararı ile ilgili olarak, bunun hekim ve kadının ortak kararı olması gerektiği konusunda görüşmeciler ortak fikir beyan etmişlerdir. Aydınlatılmış onam konusunda uygulanan yöntem ve bilgilendirmenin kapsamı hususları incelenmiş, aydınlatılmış onamın etik açıdan usulüne uygun olarak uygulanmadığı, kadınlara yapılan bilgilendirmenin kapsamının aydınlatılmış onamda yer alması gereken tüm unsurları içermediği bulgularına ulaşılmıştır. Sonuç olarak, çalışmamız bağlamında, kadın için özerk olarak onam vermenin koşulu olan bilgilendirme şartının yeterince sağlanmadığı görülmüştür.

Men's Gender Role Conflict and Father's Involvement in Child Care in Turkey

Ozan Erkovan
Bahçeşehir University

Abstract

Promoting fathers' active involvement in childcare is essential for transforming gender norms, achieving gender equality, and creating a more inclusive and egalitarian society where care responsibilities are shared by all caregivers regardless of gender. However, Gender Role Conflict (GRC), which can be defined as a psychological state in which socialized gender roles have negative consequences on the person or others, can function as a barrier to fathers' participation in childcare. Gender role conflict occurs when rigid, sexist, or restrictive gender roles result in personal restrictions, devaluation, or violation of others or self. This study, for the first time in Turkey, applies standardized scales to 244 fathers from 23 provinces to examine the relationship between father involvement in childrearing and gender role conflict. The study revealed a significant negative relationship between father involvement and GRC. The negative relationship between GRC and father involvement can potentially be elucidated by considering the psychological dynamics at play. Fathers with higher GRC levels may experience a substantial disconnect between their idealized self-image and their actual self-perception. This disparity might lead them to project their own unwanted aspects, such as feelings of incompetence, onto their children. Consequently, they could resort to controlling their children and employing punitive or negative disciplinary methods in an attempt to enforce stereotypical masculine traits. This process of projecting their insecurities onto their children may result in strained relationships and emotional turmoil for both the fathers and their offspring, contributing to a borderline psychological state in which feminine traits of fathers remain unowned. It underscores the significance of addressing and addressing these psychological issues to promote healthier and more nurturing father-child relationships. The findings also showed that there were significant associations between gender role conflict and several demographic variables such as average time spent with children, mother and father's age, educational level, and preferences regarding the gender of the next child. Fathers who experienced higher levels of GRC tended to spend less time with their children which suggests that social expectations and traditional gender roles may prevent fathers from participating in childcare activities. The research highlights the importance of addressing gender role conflict to encourage fathers' active involvement in childcare activities.

Türkiye’de Erkeklerin Toplumsal Cinsiyet Rol Çatışması ve Babaların Çocuk Bakımına Katılımı

Ozan Erkovan
Bahçeşehir Üniversitesi

Özet

Babaların çocuk bakımına aktif katılımını teşvik etmek, toplumsal cinsiyet normlarının dönüştürülebilmesi, toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması ve bakım sorumluluklarının cinsiyetlerinden bağımsız olarak tüm ebeveynler tarafından paylaşıldığı daha kapsayıcı ve eşitlikçi bir toplum yaratmak için gereklidir. Fakat toplumsal cinsiyet rollerine dair kişisel tutumları ve davranışları toplumsal beklentiler ve normlarla çatıştığında bireylerin yaşadığı gerilim ve zorlanma hali olarak tanımlanabilecek olan Toplumsal Cinsiyet Rol Çatışması'nın (TCRÇ), babaların çocuk bakımına katılmasının önünde bir engel olabileceği öngörülmektedir. Bu araştırma, Türkiye’de ilk defa baba katılımı ile TCRÇ ilişkisini incelemek için 23 ilinden 244 babaya standardize ölçekler uygulayarak babanın çocuk yetiştirme sürecine katılımının toplumsal cinsiyet rolleriyle ilişkisini incelemektedir. Bulgular, baba katılımı ile TCRÇ arasında negatif yönde anlamlı bir ilişkili olduğunu göstermiştir. Daha yüksek TCRÇ seviyelerine sahip babalar, idealize edilmiş benlik imajları ile gerçek benlik algıları arasında önemli bir kopukluk yaşayabilirler. Bu uyumsuzluk, yetersizlik duyguları gibi kendi istenmeyen yönlerini çocuklarına yansıtma yol açabilir. Sonuç olarak,

çocuklarını kontrol etmek ve basmakalıp erkeksi özellikleri dayatmak amacıyla cezalandırıcı veya olumsuz disiplin yöntemleri kullanmaya başvurabilirler. Bu yansıtmalı özdeşleşme süreçleri babaların kadınlıkla ilişkili olduğunu düşündükleri özelliklerini sahiplenmediği ve bölünmüş bir ruhsallığın ortaya çıktığı bir duruma sebep olabilir. Bu durum en temelde ikili toplumsal cinsiyet dinamiklerinin yeniden yaratılmasındaki temel dinamiklere katkıda bulunmaktadır. Bulgular, toplumsal cinsiyet rolü çatışması ile çocuklarla geçirilen ortalama süre, anne ve babanın yaşı, eğitim düzeyi ve bir sonraki çocuğun cinsiyetine ilişkin tercihler gibi çeşitli demografik değişkenler arasında da anlamlı ilişkiler olduğunu göstermiştir. Daha yüksek düzeyde TCRÇ deneyimleyen babaların çocuklarıyla daha az zaman geçirme eğiliminde olduğu görülmüştür. Bu durum, toplumsal beklentilerin ve geleneksel toplumsal cinsiyet rollerinin babaların çocuk bakım faaliyetlerine katılımını engelleyebileceğini düşündürmektedir. Araştırma, babaların çocuk bakım faaliyetlerine aktif katılımını teşvik etmek için toplumsal cinsiyet rol çatışmasını ele almanın önemini vurgulamaktadır.

Gender Identity of religious women and Im/possibility of Gender Politics

Pınar Melis Yelsalı Parmaksız
Bahçeşehir University

Abstract

This study investigates the impact of Turkey's changing gender regime since 2002, under AKP rule, on the daily perceptions and experiences of religious women. The gender regime of the past two decades is examined in light of existing critical literature, taking into account feminist backlash, anti-gender and pro-family discourses and political interventions. While some religious women identify as Muslim feminists and hold critical views, this research focuses on those who may not actively engage in public activism. The primary objective of this study is to comprehend the boundaries of self-perceived gender identity among religious women within the context of the AKP's religious conservative gender regime. Data for this investigation were gathered through semi-structured interviews conducted with 16 self-identified religious women who entered education or the workforce after 2000. These interviews, conducted between July and August 2023, explored a wide range of topics, including family dynamics, experiences in the public sphere, social relationships, modernity, secularism, the headscarf movement, feminism, and politics. Participants were selected using snowball sampling, with ages ranging from 20 to 31 and an average age of 24. Nine participants were employed, while seven were university students. All participants were unmarried, except for one. Eleven of them resided in Istanbul, with the others living in cities such as Ankara, Kahramanmaraş, Karaman, Rize, and Giresun. On average, the interviews lasted approximately 69 minutes. This study aims to shed light on the lived experiences of religious women in a rapidly evolving gender landscape influenced by political and social forces.

Dindar Kadınların Cinsiyet Kimliği ve Cinsiyet Politikasının İmkânı/İmkansızlığı

Pınar Melis Yelsalı Parmaksız
Bahçeşehir Üniversitesi

Özet

Bu çalışma, 2002'den bu yana Türkiye'nin değişen cinsiyet rejiminin dindar kadınların cinsiyet kimliği ile kişisel deneyimleri üzerindeki etkisini araştırmaktadır. Son yirmi yılın cinsiyet rejimi, mevcut eleştirel literatürde sıklıkla başvurulan feminizm karşıtlığı, cinsiyet karşıtlığı ve aile yanlısı politikalar çerçevesinde ele alınmıştır. Bu çalışmanın odağında kendini dindar olarak tanımlayan, ancak zorunlu olarak herhangi bir kamusal eylemlilik içinde bulunmayan kadınların kişisel deneyimleri bulunmaktadır. Bu çalışmada deneyimine başvurulan kadınlar 2000 yılından itibaren eğitim ya da çalışma hayatına girmiş olan ve kendini dindar olarak tanımlayan kadınlar. Bu çerçevede Temmuz-Ağustos 2023 aylarında kartopu yöntemiyle ulaştığım 16 kadınla yüz yüze ve online olarak yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmeler gerçekleştirdim. Bu görüşmelerde ele alınan konular aile dinamikleri, kamusal alan deneyimleri, sosyal ilişkiler, modernite, laiklik, başörtü hareketi, feminizm ve siyaset gibi geniş bir yelpazeyi kapsamaktadır. Katılımcılar kartopu örneklem yöntemi kullanılarak araştırmaya dahil edildi. Yaşları 20 ila 31 arasında değişmekteydi ve ortalama yaşları 24'tü. Dokuz katılımcı çalışırken, yedi katılımcı üniversite öğrencisiydi. Tüm katılımcılar, biri hariç olmak üzere bekarlardı. On bir tanesi İstanbul'da yaşarken, diğerleri Ankara, Kahramanmaraş, Karaman, Rize ve Giresun gibi şehirlerde yaşıyordu. Görüşmeler yaklaşık 69 dakika sürdü. Görüşmeler, cinsiyete yönelik siyasal ve toplumsal etkenlerin hızla dönüştürdüğü bir çerçevede dindar kadınların yaşam deneyimlerine yakından bakarak cinsiyet kimliği ile cinsiyet deneyimi arasındaki ilişkiye dair kavramsal bir açıklama sunma amacıyla analiz edildi.

Redefining Gender Parity through the Male Lens: An Intersectional Analysis of SistersLab in STEM and the Evolutionary Dynamics of Masculinity

Rüveyda Çınar, Merve Güngör, Nihal Güngör
Selçuk University

Abstract

This study embarks on an explorative journey into the often-neglected role of men in the discourse of gender equality, specifically within the realms of science and technology. It scrutinizes the paradigm-shifting contributions of male participants in SistersLab - Women in Science and Technology Association, a vanguard entity challenging the conventional gender narratives in STEM fields. This examination employs Pierre Bourdieu's "habitus" framework and Anthony Giddens's "theory of structuration" to contextualize these experiences within the broader historical evolution of masculinity in Turkey, as well as across diverse generational social experiences. The paper delves into the profound implications of recent technological transformations in Turkey, especially their impact on reshaping perspectives towards global citizenship through a gendered lens. It critically examines the dynamic evolution of men's attitudes towards gender norms and roles within this technological milieu, highlighting the interplay between technological advancements and gender equality practices in fostering global citizenship. In the era of the digital revolution, the potential for using digital platforms to share experiences related to gender and to cultivate awareness is unprecedented. In this context, male members of SistersLab emerge as pivotal agents in redefining masculinity, leveraging digital technologies to foster a new paradigm of gender interaction and understanding. The research provides an indepth analysis of the interactions, transformations, communication strategies, and achievements of men within SistersLab. It presents insightful evidence on their role in the gender equality movement, focusing on their contributions to the transformative processes within a community dedicated to gender parity. Additionally, it critically evaluates the transformative impact of SistersLab on the evolution of masculinity in Turkey, dissecting the complex consequences of this interplay. This study, by unraveling the intricate relationship between technological evolution and gender equality, underscores the crucial significance of understanding this nexus within the expanding sphere of civic engagement. It aims to contribute a nuanced, theoretically informed perspective to the ongoing discourse on gender parity in STEM fields.

Erkeklerin Gözünden SistersLab: (STEM Alanlarında) Toplumsal Cinsiyet Eşitliğini Yeniden Yazmak veya Maskülenitenin Evrimi

Rüveyda Çınar, Merve Güngör, Nihal Güngör
Selçuk Üniversitesi

Özet

Toplumsal cinsiyet eşitliği konusu, genellikle kadın ve kız çocuklarının hakları bağlamında ele alınmakla birlikte, erkeklerin bu alandaki katkıları sıklıkla göz ardı edilmektedir. Ancak bilim ve teknoloji alanlarında toplumsal cinsiyet eşitliğini destekleyen SistersLab - Bilim ve Teknolojide Kadın Derneği, bu genel yaklaşıma meydan okumaktadır. Bu çalışma, dernekte aktif olarak yer alan erkek katılımcıların deneyimlerini, Türkiye'deki erkekliğin tarihsel gelişimi ve farklı jenerasyonların sosyal deneyimleri bağlamında Bourdieu'nun "habitus" kavramı ve Giddens'in "yapısal dönüşüm/yapılaşma teorisi" ile analiz etmektedir. Türkiye'de son dönemlerde yaşanan teknolojik dönüşümler, bireylerin küresel vatandaşlık perspektiflerini derinden etkilemektedir. Bu tebliğ, erkeklerin bu süreçteki toplumsal cinsiyetle ilgili norm ve rollerine yönelik bakış açılarının nasıl değiştiğini mercek altına almakta; teknolojik gelişmelerin, küresel vatandaşlık edimine olan katkısını toplumsal cinsiyet eşitliği bağlamında incelemektedir. Dijital devrimin, bireylerin cinsiyetle ilgili tecrübelerini paylaşma ve bu alanda farkındalık yaratma potansiyelini artırdığı göz önünde bulundurulursa SistersLab Derneğindeki erkek üyeler, bu dijital olanakları kullanarak maskülenitenin

yeniden tanımlanmasında kritik bir rol üstlenmektedirler. Bu araştırma; SistersLab içerisindeki erkeklerin etkileşimlerini, kazanımlarını, dönüşümlerini ve iletişim yöntemlerini detaylı bir şekilde irdelemekte olup toplumsal cinsiyet eşitliğini savunan bir topluluk içerisinde erkeklerin bu değişim sürecinde nasıl rol aldığına dair açıklayıcı bulgular sunmaktadır. Ayrıca SistersLab'ın bu alandaki dönüştürücü rolünün, Türkiye'de maskülenitenin evrimine olan etkilerini ve bu etkileşimin getirdiği sonuçları detaylıca analiz etmektedir. Teknolojik evrimin ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin birbiriyle olan bu karmaşık ilişkisinin anlaşılması, sivil katılımın sürekli genişleyen sahasında kritik bir öneme sahip olduğunu göz önüne seren bu çalışma, konuya dair derinlemesine bir perspektif sunmayı hedeflemektedir.

A Research on the Motivations Behind the Resistance of Women Who Took Their Headscarves Off in Turkey

Sena Özcanlı
Istanbul University

Abstract

This study investigated the motivations behind the resistance of thousands of young women who have been portrayed in the media as "women who take off their headscarves." These women are raised by a generation who stood with the "headscarf freedom" movement against "headscarf ban" that began with the 1980 Coup. For the first time, hundreds of women shared their experiences of uncovering their hair through the #10YearChallenge on the social media platform Twitter in 2018, stating they had "freed themselves." Unstructured interviews were conducted with 37 women who had abandoned the practice of covering their heads and two arguments discussed accordingly. First, the concrete results of the neoliberal Islamist transformation of the last 20 years and the expression of the objections against it by women who were raised by Islamist conservative families. The second is the generation of girls who define their experience of removing the headscarf as "freedom" as opposed to the generation who fought for "headscarf freedom."

Türkiye'de Başörtüsünü Çıkararak Kadınların Direniş Motivasyonları Üzerine Bir İnceleme

Sena Özcanlı
İstanbul Üniversitesi

Özet

Bu çalışma, medyaya "başörtüsünü çıkaran kadınlar" olarak yansıyan binlerce genç kadının örtünmeyi reddetme motivasyonlarını ele almaktadır. 2018 yılında yüzlerce kadın, Twitter aracılığıyla, 10 yıl önce ve 10 yıl sonraki fotoğraflarını paylaştıkları "10YearChallenge" etiketli sosyal medya akımına katılmıştır. Kadınlar, saçlarını açma deneyimini karşılaştırdıkları bu fotoğraflarını, "özgürleştirdim" yorumuyla paylaşmıştır. Yapılandırılmamış sohbet tekniği kullanılarak başörtüsünü çıkarmış 37 kadın ile yapılan görüşmelerde iki konu incelenmiştir. Birincisi, son 20 yıllık neoliberal İslamcı dönüşümün somut sonuçları ve buna karşı gelişen itirazların, dinci muhafazakar aileler elinde yetiştirilmiş kadınlar tarafından ifade edilmiştir. İkincisi ise 1980 Darbesi ile başlayan "türban yasağı" tartışmalarının bir uzantısı olarak "başörtüsüne özgürlük" diyen kuşağın yetiştirdiği kız çocuklarının, başörtüsünü çıkarma deneyimini "özgürlük" olarak tanımlamasıdır.

A Feminist Glance at Masculinities, Fatherhood(s) and Their Grassroots Organizations in Turkey: Involved Fatherhood Organizations

Selin Sezen

Istanbul Bilgi University

Abstract

What might be urgent or important about talking about fathers? In the context of the gender regime in Turkey, men who have been circumcised, joined the military, made money, married with children are among the privileged groups who "have it all" at home, in the market and on the street. However, in recent years, the number of men/fathers organizing in areas associated with "femininity" has been increasing in Turkey, as in many parts of the world. On the other hand, studies addressing the issue from a feminist perspective with reference to gender, care and family policies in Turkey's neoliberal and conservative context are limited. This study focuses on involved fatherhood grassroots organizations in Turkey that advocate a different understanding of fatherhood/masculinity than the normative perceptions and practices of fatherhood and masculinity. It problematizes the potential contributions of involved fatherhood organizations towards gender equality by focusing on how they deal with hegemonic masculinity throughout their organizational processes. Research data was collected through semi-structured interviews with 21 representatives from 6 cities, public document analysis and participant observation methods. The findings are discussed in the light of interdisciplinary literature, especially critical masculinity studies. The research results indicate that even though involved fatherhood organizations have potential for contributing gender equality, there are also many contradictions as a result of conflicts and negotiations arising from gender-based power relations. It reveals that the possible contributions of involved fatherhood to the transformation of (normative) masculinity are more complex than assumed. Hence it aims to increase the interest of local, national and international actors who prioritize men's engagement in gender equality. It is hoped that the results, which shed light on the recent history of public-civil society relations in the context of gender policies in Turkey, will contribute to the feminist struggle as well as critical masculinity studies literature, especially in a context where right-wing populist movements and anti-gender men/father organizations are building their capacity in impact.

Türkiye’de Erkeklikler, Babalıklar ve Örgütlülük Hallerine Feminist Bir Bakış: İlgili Babalık Örgütleri

Selin Sezen

İstanbul Bilgi Üniversitesi

Özet

Babalar üzerine konuşmanın acil veya önemli tarafı ne olabilir? Türkiye’deki toplumsal cinsiyet rejimi bağlamında, sünnet olup askere gitmiş, iş gücü sahibi olarak evlenmiş ve çocuk sahibi olmuş erkekler evde, piyasada ve sokakta “her şeye sahip olan” ayrıcalıklı gruplar arasındadır. Bununla beraber son yıllarda, dünyanın birçok yerinde olduğu gibi Türkiye’de de, kadınlıkla ilişkilendirilen alanlarda örgütlenen erkeklerin/babaların sayısı artış göstermektedir. Buna karşın konuyu feminist bir perspektif aracılığıyla, Türkiye’nin neoliberal ve neomuhafazakar bağlamında cinsiyet, bakım ve aile politikalarına referansla ele alan çalışmalar kısıtlıdır. Bu çalışma, Türkiye’de normatif babalık ve erkekliğe ilişkin algı ve pratiklerden farklı bir babalık/erkeklik anlayışını savunan ilgili babalık örgütlerine odaklanmaktadır. İlgili babalık örgütlerinin, örgütlenme süreçleri boyunca hegemonik erkeklikle hesaplaşmalarını merkezine alarak toplumsal cinsiyet eşitliğine yönelik potansiyel katkılarını sorunsallaştırmaktadır. Araştırma verileri, 6 şehirden 21 temsilciyle yürütülen yarı yapılandırılmış görüşmeler, kamu dokümanları analizi ve katılımcı gözlem yöntemleri aracılığıyla toplanmıştır. Bulgular, eleştirel erkeklik çalışmaları başta olmak üzere disiplinlerarası bir literatür ışığında tartışılmaktadır. Araştırma sonuçları, ilgili babalık örgütlerinin toplumsal cinsiyet eşitliğinin

sağlanması için potansiyeller barındırmakla birlikte, cinsiyete dayalı iktidar ilişkilerinden doğan çekişmeler ve müzakereler sonucunda birçok çelişkiyi de beraberinde getirdiğine işaret etmektedir. İlgili babalığın erkekliğin (eşitlikçi) dönüşümüne olası katkılarının varsayılandan daha çetrefilli olduğunu ortaya koymakta ve toplumsal cinsiyet eşitliği için erkeklerin katılımını önceleyen yerel, ulusal ve uluslararası aktörlerin konuya yönelik ilgisini artırmayı amaçlamaktadır. Türkiye’de toplumsal cinsiyet politikaları bağlamında kamu-sivil toplum ilişkilerinin yakın tarihine ışık tutan sonuçların özellikle sağ popülist akımların ve toplumsal cinsiyet karşıtı erkek/baba örgütlerinin güç kazandığı bir bağlamda feminist mücadeleye ve eleştirel erkeklik çalışmaları literatürüne katkı sunması umut edilmektedir.

Crises of Masculinity of Disabled Protagonists in 2000s Turkish Novels

Sevcan Tiftik

Mimar Sinan Fine Arts University

Abstract

In my doctoral dissertation titled "Experiences of Disabled Masculinity in Post-Republican Turkish Novels", I set out from the question of what disability corresponds to in the transformation of masculinities in Turkish novels from the Republic to the present. In the novels I analyzed, I found that disabilities and masculinities are transformed simultaneously. One of the aims of my thesis is to look at disabled masculinities through a queer feminist and intersectional lens and to pursue the alliances established between able-bodiedness and masculinity through the disability experiences of male protagonists with bodies whose "completeness/integrity/ability" has been deformed in novels published from the Republic to the present day. On the other hand, to examine whether literature has continued the ableist politics that have been constructed from the Republic to the present day, and to examine literature's support for ableism. In this context, in this paper, I will examine *Har: Bir Kıyamet Romanı* [Flare: An Apocalyptic Novel] (2008) by Murat Uyrkulak, *Fransız Balkon* [French Balcony] (2012) and *Acuka* [Ajika](2014) by Ahmet Balad Coşkun, *Felç* [Paralysis] (2014) by Turgay Yılmaz and *Alocu Tilki'nin Serencamı* [The Swindler Fox's Adventures] (2014) by Emrah Polat, I intend to show the various experiences and performances of disabled masculinity that the protagonists share, resemble or differ from each other. In the novels discussed in this paper, there are commonalities such as criticism of the lack of equal access to the city, criticism of the state's body politics, criticism of neoliberal health policies, staying at a place-home, imposing "hierarchy of experience" on those who become disabled after them, being a guide for those who have just begun their disability experience, and assuming the role of savior for those with temporary disability experience. However, beyond the 5 novels here, in the 9 novels I analyzed in my thesis, the dominance of a robust heteronormative discourse and the characters' rush to maintain their masculinity are common. In conclusion, by showing the commonalities and differences of the disabled protagonists in the 5 novels I will examine here, I will try to reveal the answer to the question of how masculinities are in crisis in their experiences.

2000'ler Türkçe Romanındaki Sakat Baş Karakterlerin Erkeklik Krizleri

Sevcan Tiftik

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Özet

"Cumhuriyet Sonrası Türkçe Romanda Sakat Erkeklik Deneyimleri" başlıklı doktora tezimde Cumhuriyet'ten günümüze Türkçe romanda erkekliklerin dönüşümünde sakatlığın neye tekabül ettiği sorusundan yola çıkıyorum. İncelediğim romanlarda, sakatlıkların ve erkekliklerin eş zamanlı olarak dönüştüğünü tespit ettim. Tezimin amaçlarından biri, sakat erkekliklere queer feminist ve kesişimsel bir lensten bakarak Cumhuriyet'ten günümüze kadar yayımlanmış romanlarda "tamlığı/bütünlüğü/sağlamlığı" deformasyona uğramış bedenlere sahip erkek başkarakterlerin sakatlık deneyimlerinden hareketle sağlamlık ve erkeklik arasında kurulan ittifakların peşine düşmek. Bir yandan da Cumhuriyet'ten günümüze, inşa edilen sağlamsı beden politikalarını edebiyatın da sürdürüp sürdürmediği ve edebiyatın sağlamsılığa desteğini incelemek. Bu kapsamda bu bildiride, tezde ele aldığım romanlardan Murat Uyrkulak'ın *Har: Bir Kıyamet Romanı* (2008), Ahmet Balad Coşkun'un *Fransız Balkon'u* (2012) ve *Acuka* (2014) romanları, Turgay Yılmaz'ın *Felç* romanı (2014) ve Emrah Polat'ın *Alocu Tilki'nin Serencamı* (2014) romanlarını karşılaştırarak baş karakterlerin birbiriyle ortaklaşan, benzeşen ya da birbirinden farklılaşan çeşitli sakat erkeklik deneyimlerini, performanslarını göstermek niyetindeyim. Bu bildiride ele alınan romanlarda; kente tüm yurttaşlarla eşit erişim imkânlarının olmayışının eleştirisi, devletin bedene ilişkin politikalarının

eleştirisi, neoliberal sağlık politikaları ve tıp eleştirisi, bir mekânda-evde kapalı kalma, kendilerinden sonra sakat kalan kişiler üzerinde deneyim tahakkümü kurma, sakatlık deneyimi yeni başlamış kişilere kılavuz olma, geçici sakatlık deneyimine sahip olanlar için kurtarıcı rolü üstlenme gibi ortaklıklar mevcuttur. Ancak buradaki 5 romanın ötesinde tezimde incelediğim 9 romanda, sağlamcı heteronormatif söylemin hâkim olması ve romandaki karakterlerin erkekliklerini sürdürme telaşı asıl olarak ortaklık gösteriyor. Sonuç olarak burada inceleyeceğim 5 romandaki sakat baş karakterlerin ortaklık ve farklılıklarını göstererek, deneyimlerinde erkeklikler nasıl krize giriyor sorusunun cevabını ortaya koymaya çalışacağım.

Big Family Meeting: Anti-LGBTQIA+ Movement in Turkey

Soner Cem Gür
Sabancı University

Abstract

Anti-gender and anti-LGBTQIA+ movements have been rising worldwide in the last decade. These movements demand a reversal of the policies that aim to actualize gender equality for women and LGBTQIA+ individuals and call for policies designed according to traditional family values. Turkey is no exception with a growing anti-gender movement and state policies that limit access to or violate a wide spectrum of human rights for women and LGBTQIA+ individuals. Starting from September 2022, a platform called Union in Idea and Struggle [Fikir ve Mücadelede Birlik Platformu] organized a series of events named Big Family Meeting(s) [Büyük Aile Buluşması] with a slogan of “Say No to LGBT Imposition” [LGBT Dayatmasına Dur De] in nine cities of Turkey including İstanbul, Ankara and İzmir. First, I situate the event in the context of Turkey, by summarizing the policies against LGBTQIA+ visibility and the violation of human rights regarding LGBTQIA+ individuals and associations in Turkey. Then, by analyzing the YouTube video of the İstanbul meeting and the platform’s website, I identify the major discursive strategies and the accompanying moral emotions of the Big Family Meeting including efforts to avoid hate-speech charges, the victimhood frame, and the (anti)imperialism link. By analyzing the actors of the movement and the aftermath of the event, I aim to show how the movement and the government cooperate in working towards an anti-LGBTQIA+ ideal. Finally, by comparing Turkey’s and Russia’s anti-LGBTQIA+ movements, I seek to demonstrate how they are linked globally, although they have differing qualities depending on the legislation and political climate in their respective countries.

Türkiye’de LGBTQİA+ Karşıtı Hareket: Büyük Aile Buluşması

Soner Cem Gür
Sabancı Üniversitesi

Özet

Toplumsal cinsiyet karşıtı ve LGBTQİA+ karşıtı hareketler son on yılda dünya çapında yükselişte. Bu hareketler, kadınlar ve LGBTQİA+lar için toplumsal cinsiyet eşitliğini hayata geçirmeyi amaçlayan politikaların tersine çevrilmesini ve geleneksel aile değerlerine göre tasarlanmış politikalar geliştirilmesini talep ediyor. Türkiye de benzer bir biçimde kadınların ve LGBTQİA+ların geniş bir yelpazedeki insan haklarına erişimini kısıtlayan veya bu hakları ihlal eden, giderek de büyüyen toplumsal cinsiyet karşıtı hareketleri ve devlet politikalarıyla bir istisna değil. Fikir ve Mücadelede Birlik Platformu adlı platform, Eylül 2022'den itibaren “LGBT Dayatmasına Dur De” sloganıyla İstanbul, Ankara ve İzmir dahil Türkiye'nin dokuz şehrinde Büyük Aile Buluşması isimli bir dizi etkinlik düzenledi. Bu sunumda, öncelikle, Türkiye'deki LGBTQİA+ görünürlüğüne karşı politikaları ve LGBTQİA+ların ve bu alanda çalışan derneklere yönelik insan hakları ihlallerini özetleyerek bu mtinigi Türkiye bağlamına oturtuyorum. Ardından, platformun İstanbul mitinginin YouTube videosunu ve web sitesini analiz ederek, Büyük Aile Buluşmasının temel söylemsel stratejilerini ve buna eşlik eden, nefret söylemi suçlamalarından kaçınma çabaları, mağduriyet çerçevesi ve (anti-)empeyalizm bağını içeren ahlaki duyguları tespit ediyorum. Hareketin aktörlerini ve olayın sonrasını da analiz ederek, hareketin ve hükümetin LGBTQİA+ karşıtı bir ideale yönelik çalışmada nasıl işbirliği yaptığını göstermeyi amaçlıyorum. Son olarak, Türkiye ve Rusya'nın LGBTQİA+ karşıtı hareketlerini karşılaştırarak, kendi ülkelerindeki mevzuat ve siyasi iklimle bağlı olarak farklı niteliklere sahip olsalar da küresel olarak bu hareketlerin nasıl bağlantılı olduklarını göstermeye çalışıyorum.

Melek, A Medusa in the Kuşdili Meadow

Süheyla Abanoz
Bogazici University

Abstract

In her text "The Laugh of Medusa," Helene Cixous talks about how a woman can transform her established "language" by breaking free, turning it into a magic. Sevim Burak, as one of the female writers who discovered her own 'narrow passageways' within the male-dominated language, has flown her language over the chasm of her absence in the dominant historical narrative, constantly transmitting the secret of her enchantment to the future through numerous techniques, thus building her own bridge. Without a manifesto, Burak narrates, through her avant-garde style, the dream scene she created in the third part of the play 'İşte Baş, İşte Gövde, İşte Kanatlar.' She tells the story of how the laughter traces, shaking the dominance of women, and the dysfunctionality of specific actions of the chosen characters turn the dream into a nightmare. In the third part of the text, Melek's laughter, as the narrative progresses, transforms into a gradually fading voice that bridges with the author's other texts. Melek, who had kept her voice suppressed for many years, is constantly stirred awake by the appearances of the 'FOTOĞRAFÇI,' 'AVUKAT,' and Nivart disguised as a sailor in Kuşdili Meadow. In a sense, they become witnesses and advocates of history, stealing laughs and taking flight for a night from fate. When Melek starts to fly, prompted by the appearances of the 'MEZAR TAŞÇI,' her laughter, which 'sends the woman's language flying, escaping from its darkness,' begins to be pierced and overshadowed. In this flow, Melek, resisting solitude and unfamiliarity, becomes defenseless against the patriarchal domination that constantly reminds her of the persistent presence of the past. Once again, she is overthrown. In this context, I will examine the representations of the photographer, lawyer, and tombstone carver in Burak's narrative through their actions of "speaking," "defending," "keeping as it is," and "watching and showing." I will discuss how the author performatively addresses the dysfunctionality of these actions, especially in the context of excluding Melek's laughter, the Other, from the 'written history of the Republic.' Additionally, I will consider Nivart's accompanying Melek in the 'sailor guise' as one of Burak's dark spells that reverses dreams.

Kuşdili Çayırı'nda Bir Medusa: Melek

Süheyla Abanoz
Boğaziçi Üniversitesi

Özet

Helene Cixous "The Laugh of Medusa" adlı metninde kadının kurulu olan "dili uçurarak" onu kendisini "uçuran" bir büyüye dönüştürmesinden söz eder. Sevim Burak da erkek egemen dilin içerisinde kendi "narrow passageways" lerini keşfeden, büyüünün gizini sayısız teknikle sürekli geleceğe aktaran kadın yazarlardan biri olarak egemen tarih anlatısındaki yokluğunun uçurumu üstünde dilini uçurmuş, kendi köprüsünü kurmuştur. Burak "manifestosuz", avangard tarzıyla "İşte Baş İşte Gövde İşte Kanatlar" adlı oyununun üçüncü bölümünde yarattığı düş sahnesini kadının egemen olanı sarstığı kakhaha izleği ve seçtiği karakterlerin belirli eylemlerinin düşü kabusa çeviren işlevsizlikleri üzerinden anlatır. Metnin üçüncü bölümünde Melek'in kakhahaları anlatı ilerlerken yazarın diğer metinleriyle köprü kuran, git gide tonu azalan bir sese dönüşür. Uzun yıllar boyunca sesini içine kaçırarak Melek Kuşdili Çayırı'nda "FOTOĞRAFÇI", "AVUKAT" ve bahriyeli kılığındaki Nivart'la, bir nevi tarihin tanıkları ve savunucularıyla, felekten bir gece çalıp kakhahalar atmaya, uçmaya başladığında "MEZAR TAŞÇI" nın belirişleriyle dürtülerek sürekli uyandırılır. "Dilin kadını uçuran, karanlığından kaçırarak düşü delinmeye ve gölgelenmeye başlar. Bu akış içerisinde tanıksızlık ve tek başlılıkla direnen Melek geçmişin sürekli varlığını hatırlattığı patriyarkanın üzerinde kurduğu tahakküme karşı savunmasız kalır. Yine, yeniden alaşağı edilir. Bu minvalde Burak'ın anlatısına yerleştirdiği fotoğrafçı, avukat ve mezar taşı temsilcilerini bu mesleklerin icra ettikleri "konuşmak", "savunmak", "olduğu gibi saklayabilmek", "izlemek ve göstermek" eylemleri

üzerinden irdeleneceğim. Öteki olan Melek'in kahkahasının "yazılı Cumhuriyet tarihinin dışında bırakılması" özelinde bu eylemlerin işlevsizliklerinin yazar tarafından nasıl performatifleştirildiğini tartışmaya açacağım. Bununla beraber düşünde ona eşlik eden bu mesleklerin yanı sıra Nıvart'ın da "bahriyeli kılığında" Melek'e eşlik etmesini Burak'ın, düşleri tersine çeviren kara büyülerinden biri olarak ele alacağım.

A Model Trial on Understanding the Resilience of Women Exposed to Incestuous Assault in Turkey

Türküler Erdost, Özlem Cankurtaran
Hacettepe University

Abstract

The literature discusses the relationship between incestuous assault and resilience, primarily focusing on dimensions of pathology and adaptation. While resistance in the context of resilience is often considered pathological, adaptation, as the opposite of resistance, can be seen as the fundamental focus of resilience strategies. Therefore, feminist empowerment can often lose its visibility within the knowledge produced in the patriarchal order. Unequal power relations, a gender regime based on oppression and domination, and a familial ideology not only provide the necessary conditions for the invisibility of feminist empowerment but also fulfil the conditions for their own reproduction. In this qualitative research, conducted with a feminist methodology, focusing on the "feminist and multidimensional resilience" beyond survival for individuals exposed to incestuous assault, in-depth interviews were conducted with 15 women. The conceptualization of incestuous assault in the study takes into account the bonds of blood, space, care, and trust. Through reflexive thematic analysis, the resilience in incestuous assault was systematically analysed in four dimensions: the "Individual Empowerment Dimension," the "Critical Consciousness Dimension," the "Resistance and Overcoming System Dimension," and the "Collective, Solidary and Transformative Action Dimension." Significant agents of incestuous assault, namely the system, perpetrator, witnesses, and the women exposed, as well as the interaction between these four agents, were attempted to be revealed in each dimension. The narratives indicate that active individuals use their identities reconstructed through critical consciousness, incorporating solidarity actions into the process, as a resistance force in transforming the system. Hope plays a crucial role in this activism, opening up the horizon of resilience in incestuous assault. The analysed narratives along with the direct recommendations of the women have allowed for the concrete formulation of proactive and reactive suggestions that could lead to the restructuring of social work policy and practice with a feminist empowerment-focused and anti-oppressive perspective.

Türkiye’de Encest Saldırısına Maruz Bırakılan Kadınların Kendilerini Toparlama Güçlerini Anlamaya Yönelik Bir Model Denemesi

Türküler Erdost, Özlem Cankurtaran
Hacettepe Üniversitesi

Özet

Alanyazın, encest saldırı ve kendini toplama gücü bağıni çoğunlukla patoloji ve uyum boyutlarında ele almaktadır. Kendini toplama gücü bağlamında direnç göstermek patoloji olarak nitelendirilirken, direncin karşıtı olarak uyum kendini toplama stratejilerinin temel odağı olarak görülebilmektedir. Bu nedenle feminist güçlenme, patriyarkal düzende üretilen bilgi içerisinde görünürlüğünü çoğu zaman kaybedebilmektedir. Eşitsiz güç ilişkileri, baskıcı ve tahakküme dayalı cinsiyet rejimi ve aileci ideoloji, bu feminist güçlenmenin görünmezliği için gerekli ortamı sağladığı gibi, kendilerinin yeniden üretilmelerinin koşullarını da yerine getirmektedirler. Encest saldırıya maruz bırakılmış öznelerin kendilerini toplama güçlerinin hayatta kalmanın ötesinde “feminist ve çok boyutlu bir kendini toplama gücü” olma haline odaklanan, feminist metodolojiyle yürütülmüş bu nitel araştırmada, 15 kadınla derinlemesine görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Araştırmada, encest saldırının kavramsallaştırılması ise kan, mekân, bakım ve güven bağı gözetilerek yapılmıştır. Refleksif tematik analiz yöntemi ile çözümlenen anlatılar doğrultusunda, encest saldırıda kendini toplama gücü, “Öznel Güçlenme Boyutu”, “Eleştirel Bilinçlilik Boyutu”, “Dirençlilik ve Sistemi Aşma Boyutu” ve “Kolektif, Dayanışmacı ve Dönüştürücü Eylemlilik Boyutu” olmak üzere dört boyutlu bir örüntü odağında sistematik bir şekilde analiz edilmiştir. Herbir boyutta encest saldırının

önemli unsurları olarak sistem, fail, tanıklar ve maruz bırakılan ile bu dört unsur arasındaki etkileşim ortaya konulmaya çalışılmıştır. Anlatılar, etkin öznelerin, eleştirel bilinçlilik ile dönüştürerek yeniden inşa ettikleri kimliklerini, dayanışmacı eylemliliği de sürece katarak sistemi dönüştürmede bir direniş gücü olarak kullandıklarına işaret etmektedir. Bu eylemlilikte umut, ensest saldırıda kendini toparlama gücünün ufkunu açmaktadır. Çözümlenen anlatılar ile öznelerin doğrudan önerileri, sosyal hizmet politika ve uygulamasının, feminist güçlenme odaklı ve baskı karşıtı bir perspektifle yeniden yapılandırılmasına yol açacak proaktif ve reaktif önerilerin somutlaştırılmasına olanak tanımıştır.

Turkish Migrant Women in Europe: Diasporic Identity and Solidarity Formation

Yağmur Erdoğan

Instituto Universitário de Lisboa

Abstract

The proposed research will examine Turkish migrant women's identity construction through an intersectional lens and how it can be understood in relation to individual and collective processes, such as well being and solidarity networks. By exploring psychosocial factors associated with diasporic identity (e.g., social positions, ontological insecurity, social support), and if and how these factors relate to the construction of local and transnational solidarities, the study will explore gendered experiences of identity, culture and diaspora and how they might relate with individual and collective consequences of well-being and collective action. Women's experiences of diaspora will be understood by situating their narratives in their wider sociocultural and political context, following the premises of socio-constructionist and intersectional approaches. In doing so, the study will adopt different qualitative methods (including scoping review, analysis of online data, individual interviews and focus groups). The study will contribute to the social and cultural psychological literature by analyzing the diversity of Turkish migrant women's processes of diasporic identity, online space and social change through an intersectional transnational lens.

Avrupa'da Türkiyeli Göçmen Kadınlar: Diasporik Kimlik ve Dayanışma

Yağmur Erdoğan

Lizbon Üniversitesi

Özet

Bu araştırma, Türk göçmen kadınların kimlik inşasını kesişimsellik merceğiyle inceleyecek ve bunun refah ve dayanışma ağları gibi bireysel ve kolektif süreçlerle ilişkili olarak nasıl anlaşılabilirliğini ortaya koyacaktır. Çalışma, diasporik kimlikle ilişkili psikososyal faktörleri (ör. sosyal konumlar, ontolojik güvensizlik, sosyal destek) ve bu faktörlerin yerel ve ulusötesi dayanışmaların inşasıyla ilişkili olup olmadığını ve nasıl ilişkili olduğunu araştırarak, cinsiyete dayalı kimlik, kültür ve diaspora deneyimlerini ve bunların refah ve kolektif eylemin bireysel ve kolektif sonuçlarıyla nasıl ilişkili olabileceğini keşfedecektir. Kadınların diaspora deneyimleri, sosyo-inşacı ve kesişimsel yaklaşımların öncüllerini takip ederek, anlatılarını daha geniş sosyokültürel ve siyasi bağlamlara yerleştirerek anlaşılacaktır. Bunu yaparken, çalışmada farklı nitel yöntemler (kapsam belirleme incelemesi, çevrimiçi verilerin analizi, bireysel görüşmeler ve odak grupları dahil) benimsenecektir. Çalışma, Türk göçmen kadınların diasporik kimlik, çevrimiçi alan ve sosyal değişim süreçlerinin çeşitliliğini kesişimsel ulusötesi bir mercekte analiz ederek sosyal ve kültürel psikoloji literatürüne katkıda bulunacaktır.

Conceptualization of Childhood and Gender in Turkish Children's Literature

Yasemin Yılmaz Yüksek
Istanbul Technical University

Abstract

Children's book play an important role in the internalization of gender roles through the social norms and values they present. Books full of stereotypical representations of gender are influential in the adaptation of gender identities approved in the countries they are published and sold. The visual details and language patterns also include cultural prejudices. In other words, social attitudes towards gender are culture-specific behaviors and approaches that reflect the intricate and changing relationship of a particular culture with gender. In this respect, this study will analyse the changes in gender discourse in children's literature in Turkey since the 19th century. Accepted as the onset of children's literature in Turkey, The Constitutional period was a time when the need for books written specifically for children came to the fore. Sudden changes in the social and cultural life of the Ottoman period made it necessary to give priority to the education of children, the future of the empire. Early Republican period, in line with its nationalistic ideology, portrayed women in children's books as the mother responsible for the upbringing and education of children. It was aimed to create an educated public for the newly founded Republic. While men were given the role to work for the economic welfare of the family, women were kept at home with her domestic duties. On the other hand, the second half of the twentieth century highlighted the notions of equality and human rights as a result of the increasing social movements around the world and the political tension in Turkey. In the novels and short stories of the period, male and female characters were portrayed as agents taking responsibilities and able to take initiative. As a culturally determined concept, childhood eventually started to be a subject of interdisciplinary studies, childhood culture was pronounced more by the scholars in the field. As childhood as studied through the lens of childhood theories, both child and childhood were accepted as culturally contingent and non-universal categories. Children's literature in the twenty-first century stands out as a literature which question and even reject conventional gender roles and portray characters as free from strict gender codes. A chronological analysis of the effect of magazines during the Constitutional period, the publications of the early Republican era and the changing paradigm of the second half of the twentieth and early twenty first centuries on children's literature reveals that childhood in Turkey has a cultural continuity. For this reason, evaluating how childhood has been shaped by social and cultural changes will uncover how other categories like gender have been determined. This in turn will give an idea about the process of gender identity formation in childhood under the influence of the books they read.

Türkçe Çocuk Edebiyatında Çocukluğu Kavramsallaştırmak ve Toplumsal Cinsiyet

Yasemin Yılmaz Yüksek
İstanbul Teknik Üniversitesi

Özet

Çocuk edebiyatı kitapları çocuklara toplumsal norm ve değerleri erken yaşlarda sunarak cinsiyet kimliğinin yerleşmesinde önemli bir rol oynarlar. Stereotipik cinsiyet temsilleriyle dolu kitaplar, basılıp satışa sunuldukları ülkelerde onaylanan cinsiyet kalıplarının benimsenmesinde etkindir. Baskılardaki görsel detaylar ve dil özellikleri kültüre özgü önyargıları da içinde barındırır. Bir başka deyişle, cinsiyetle alakalı toplumsal tutumlar belirli bir kültürün toplumsal cinsiyet kodlarıyla zaman içerisinde gelişen çetrefilli ilişkisini yansıtan kültüre özgü tavır ve davranışlardır. Bu bağlamda, bu çalışma Türkiye'de 19.yüzyıldan günümüze çocuk edebiyatında cinsiyet olgusunun ve söylemlerinin değişimini irdedecektir. Türkiye'de çocuk edebiyatının başladığı dönem olarak kabul edilen Meşrutiyet dönemi özellikle çocuklar için yazılmış kitaplara olan ihtiyacın gündeme geldiği bir zaman olmuştur. Osmanlı toplumsal ve kültürel yaşamında meydana gelen ani değişimler

imparatorluğun geleceği olarak görölmeye başlanan çocukların eğitiminin ön plana alınmasını gerekli kılmıştır. Erken Cumhuriyet dönemi ise sahip olduğu milliyetçi ideoloji çerçevesinde çocuk kitaplarındaki kadın karakterleri çoğunlukla çocukların yetiştirilmesinden ve eğitiminden sorumlu anne rolünde resmetmiştir. Yeni kurulan Cumhuriyet için eğitimli bir toplum yaratılması hedeflenmiş, cinsiyet roller erkekleri ailenin ekonomik refahını sağlayacak, kadınları ise ev içi görevlerde tutacak şekilde belirlenmiştir. Öte taraftan, yirminci yüzyılın ikinci yarısı dünya genelinde artış gösteren toplumsal hareketler ve Türkiye'deki politik tansiyonun da etkisiyle eşitlik ve insan hakları kavramlarını gündeme taşımıştır. Dönemin roman ve hikayelerinde inisiyatif alan kararlı kadın ve erkek karakterler resmedilmeye başlanmıştır. Kültürel olarak koşullanmış bir kategori olarak çocukluk nihayet disiplinler arası çalışmaların konusu olmuş, çocukluk kültürü kavramı alan uzmanları tarafından dillendirilmeye başlanmıştır. Çocukluk, belirli çocukluk kuramları çerçevesinde çalışıldıkça, hem çocuk hem de çocukluk kültürel olarak belirlenen ve evrensel olmayan kategoriler olarak kabul edilmiştir. Yirmi birinci yüzyıl Türkiye'sinde çocuk edebiyatı geleneksel cinsiyet rollerini sorgulayan, reddeden ve karakterleri katı toplumsal kodlardan kurtarılmış bireyler olarak resmeden bir edebiyat olarak ortaya çıkmaktadır. Meşrutiyet döneminde çıkan dergilerin, erken Cumhuriyet dönemi yayınlarının ve yirminci yüzyıl sonu ve yirmi birinci yüzyıl başlangıcı yılların değişen paradigmasının çocuk edebiyatı üzerindeki etkisinin kronolojik analizi Türkiye'de çocukluğun kültürel bir devamlılığa işaret ettiğini göstermektedir. Bu sebeple, çocukluğun toplumsal ve kültürel değişimlerle nasıl şekillendiğini irdelemek cinsiyet gibi kültürel olarak koşullanmış diğer kategorilerin de nasıl belirlendiğini ortaya çıkaracaktır. Bu da beraberinde çocuklarda karşılarına çıkan kitapların etkisiyle cinsiyet kimliğinin oluşumu sürecine ışık tutacaktır.

Semiotic Ruptures: How to Deal with Male Violence in Reha Erdem Movies

Zehra Çiftçi

Middle East Technical University

Abstract

Male violence is a recurring theme in Reha Erdem's movies. This type of violence is primarily depicted as a tool within power dynamics, often targeting characters, especially women characters, through actions like rape, harassment, physical aggression, and emotional abuse. The female characters' resilience in the face of this violence is portrayed through semiotic ruptures that include, in the Kristevan sense, silences, meaningless hummings, songs, and unconventional syntaxes. Consequently, the films showcase characters who experience the effects of violence but do not yield to its dominance. This paper focuses on two of Erdem's films where abuse plays a dominant and pervasive role throughout the narrative: *Hayat Var (My Only Sunshine)* (2008) and *Şarkı Söyleyen Kadınlar (Singing Women)* (2013). Across his films, these semiotic disruptions play a pivotal role by encouraging resistance, showcasing alternative coping strategies, and circumventing male hegemonic power dynamics. They depict instances where women establish avenues for emancipation, whether it involves leaving their homes or expressing themselves through singing. The films effectively convey the violent nature of specific actions while maintaining a safe emotional distance from the viewers, which, as a result, has a cathartic function where stress elements are purified. My overall argument is that by employing these semiotic disruptions, the coping mechanisms exhibited by the female characters offer alternative approaches to empower women, shedding light on the established roles they occupy throughout their lives via the instances in the movies, displaying their strength and tenacity.

Semiyotik Kesintiler: Reha Erdem Filmlerinde Erkek Şiddetiyle Nasıl Başa Çıkılır

Zehra Çiftçi

Orta Doğu Teknik Üniversitesi

Özet

Erkek şiddeti, Reha Erdem'in filmlerinde sıkça karşılaşılan bir tema. Bu tür şiddet, genellikle güç dinamikleri içinde bir araç olarak tasvir edilir ve sıkça kadın karakterlere, tecavüz, taciz, fiziksel saldırı ve duygusal istismar gibi eylemlerle hedeflenir. Bu şiddete karşı kadın karakterlerin direnci, Kristeva'nın anlamında, sessizlikler, anlamsız mırıltılar, şarkılar ve geleneksel olmayan sözdizimleri içeren semiyotik kesintiler aracılığıyla tasvir edilir. Sonuç olarak, filmler, şiddetin etkilerini deneyimleyen ancak onun hakimiyetine boyun eğmeyen karakterleri sergiler. Bu makale, şiddetin anlatı boyunca baskın ve yaygın bir rol oynadığı Erdem'in iki filmine odaklanmaktadır: *Hayat Var (2008)* ve *Şarkı Söyleyen Kadınlar (2013)*. Filmler boyunca, bu semiyotik kopmalar direnci teşvik ederek, alternatif başa çıkma stratejilerini sergileyerek ve erkek hegemonik güç dinamiklerini atlayarak önemli bir rol oynarlar. Kadınlar, evlerini terk etmeyi veya şarkı söyleyerek kendilerini ifade etmeyi içeren özgürleşme yolları açarlar. Filmler, belirli eylemlerin şiddetli doğasını etkili bir şekilde aktarırken, izleyicilerle duygusal olarak güvenli bir mesafeyi korur, bu da stres unsurlarının arındırılmasında katartik bir işlev görür. Genel argümanım, filmlerin bu semiyotik kesintileri kullanarak, kadın karakterlerin gösterdiği başa çıkma mekanizmalarını, kadınları güçlendirmek için alternatif yaklaşımlar olarak sunduğudur. Filmler bunu, kadınların güç ve azmini sergileyerek ve toplum tarafından belirlenmiş rollere ışık tutarak gerçekleştirirler.

Invisible Warriors: Exploring Gendered Migration Experiences during the COVID-19 Pandemic

Zekiye Gürün

Leuphana Universität Lüneburg

Abstract

As the COVID-19 pandemic gripped the world, it intensified pre-existing vulnerabilities, sharply emphasizing the intersections of gender and migration. Deeply rooted in feminist paradigms, this study spotlights the experiences of migrant women in Turkey during this period. Not only did they grapple with severe economic hurdles, but they also faced significant barriers in accessing healthcare, were subjects of amplified social stigmatization, and frequently occupied frontline roles, escalating their susceptibility to the virus. Notably, many women operating invisible businesses faced further marginalization. Central to this investigation is the dual marginalization borne by these women, stemming from their migrant status and gendered identities. The study probes the shifts in their domestic roles due to pandemic restrictions, vulnerabilities in their typically informal employment, and the challenges of securing support, given their migrant profiles. However, the migrant women's admirable tenacity overshadows these hardships. Even when overshadowed by prevailing narratives, their efforts to assert their rights, obtain critical resources, and foster communal togetherness shine out. Positioned within Turkey's complex tapestry of migration and gender, this research recognizes the challenges and celebrates the victories of migrant women in this unparalleled global crisis. Through this lens, the emphasis is on enriching dialogues on gender, migration and social justice, and advocating for refined and inclusive policies in Turkey and beyond.

Görünmez Savaşçılar: COVID-19 Salgını Sırasında Toplumsal Cinsiyete Dayalı Göç Deneyimlerinin Araştırılması

Zekiye Gürün

Lüneburg Üniversitesi

Özet

COVID-19 salgını dünyayı etkisi altına alırken, önceden var olan kırılganlıkları yoğunlaştırmış, toplumsal cinsiyet ve göçün kesişim noktalarını keskin bir şekilde vurgulamıştır. Kökleri feminist paradigmalara dayanan bu çalışma, bu dönemde Türkiye'deki göçmen kadınların deneyimlerine ışık tutmaktadır. Kadınlar sadece ciddi ekonomik zorluklarla boğuşmakla kalmamış, aynı zamanda sağlık hizmetlerine erişimde önemli engellerle karşılaşmış, daha fazla sosyal damgalamaya maruz kalmış ve sıklıkla virüse karşı duyarlılıklarını artıran ön cephe rollerini üstlenmişlerdir. Özellikle, görünmez işletmeler işleten birçok kadın daha fazla marjinalleşmeyle karşı karşıya kalmıştır. Bu araştırmanın merkezinde, bu kadınların göçmen statüleri ve toplumsal cinsiyete dayalı kimliklerinden kaynaklanan çifte marjinalleşme yer almaktadır. Çalışma, pandemi kısıtlamaları nedeniyle ev içi rollerindeki değişimleri, tipik olarak kayıt dışı istihdamlarındaki kırılganlıkları ve göçmen profilleri göz önüne alındığında destek sağlamanın zorluklarını araştırmaktadır. Ancak, göçmen kadınların takdir edilesi direnci bu zorlukları gölgede bırakıyor. Baskın anlatıların gölgesinde kalmalarına rağmen, haklarını savunma, kritik kaynaklara ulaşma ve toplumsal dayanışmayı pekiştirme çabaları dikkat çekiyor. Türkiye'nin çeşitli göçmenlik ve cinsiyet meseleleri arasında yer alan bu çalışma, eşsiz bir küresel kriz döneminde göçmen kadınların yüzleştiği güçlükleri gözler önüne seriyor ve onların bu süreçteki dirençlerini ve elde ettikleri başarıları önemsiyor. Bu mercek aracılığıyla toplumsal cinsiyet, göç ve sosyal adalet konularındaki diyalogları zenginleştirmek, Türkiye'de ve ötesinde rafine ve kapsayıcı politikaları savunmak öne çıkmaktadır.

Examining Women's Glass Ceiling Perceptions, Experiences and Coping Strategies

Zeynep Şen Hastaoğlu, Eda Keser Açıkbaş
Ege University

Abstract

Today, women and men do not have equal rights in many areas. The basis of this inequality is the patriarchal structure and various social and cultural values. In the patriarchal social structure, women are positioned as objects, which causes them to be responsible for more private areas such as housework and child care. This inequality is experienced in many different ways in professional life. Compared to men, women participate less in the workforce (63% for women, 94% for men), receive less salary, and have difficulty in reaching managerial positions. The Glass Ceiling Effect is defined as invisible and artificial obstacles arising from behavioral and institutional prejudices that prevent women from reaching upper-level management positions (Ayrancı & Gürbüz, 2012). According to the United Nations Women's Glass Ceiling Index, the countries where women are least discriminated against in business life are Iceland, Norway, Sweden and Finland, while Turkey ranks 27th on this list. In our country, women hold only 12.2% of managerial positions. In this study, the glass ceiling perceptions, experiences and methods of coping strategies of a total of 166 women, aged between 25 and 67 (M=37.32, SD=10.12), who are involved in business life in our country where the patriarchal system is intensely experienced, are investigated. Participants were evaluated with the Demographic Information Form, Glass Ceiling Obstacles Scale (Yavuzer & Özkan, 2020) and Stress Coping Styles Scale (Folkman & Lazarus, 1985). In the study, qualitative measurements were also taken with open-ended questions to evaluate the participants' glass ceiling perceptions and experiences. Participants reported that the glass ceiling effect resulted from multiple roles and stereotypes, and it was determined that they often coped with stress with a "Self-Confident Approach". Participants also reported that they thought they were heavily discriminated against due to their gender⁴, and that they also had similar experiences in their professional lives.⁵ The data analysis process is still ongoing. After the analyses are completed, the study's findings will be discussed in light of the current literature.

Kadınların Cam Tavan Algılarının, Deneyimlerinin ve Stresle Baş Etme Yöntemlerinin İncelenmesi

Zeynep Şen Hastaoğlu, Eda Keser Açıkbaş
Ege Üniversitesi

Özet

Günümüzde hala kadınların ve erkeklerin pek çok alanda eşit haklara sahip olmadığı görülmektedir. Bu eşitsizliğin temelinde ataerkil yapı, çeşitli toplumsal ve kültürel değerler yatmaktadır. Ataerkil toplum yapısında, kadınlar nesne olarak konumlandırılmakta, bu durum kadınların daha çok ev işleri ve çocuk bakımı gibi özel alanlardan sorumlu olmasına neden olmaktadır. Bu eşitsizliğin mesleki yaşamda da pek çok farklı şekilde deneyimlendiği görülmektedir. Kadınlar erkeklere kıyasla iş gücüne daha az katılmakta (kadınlar %63, erkekler %94), daha az maaş almakta, yönetimsel konumlara gelmekte zorluk yaşamaktadırlar. Cam Tavan kavramı, kadınların üst kademe yönetim pozisyonlarına ulaşmasını engelleyen davranışsal ve kurumsal önyargılardan kaynaklanan, görünmez ve yapay engelleri tanımlamak için kullanılmaktadır (Ayrancı ve Gürbüz, 2012). Birleşmiş Milletler Kadın Cam Tavan Endeksi'ne göre, kadınlara iş yaşamında en az ayrımcılık uygulanan ülkeler İzlanda, Norveç, İsveç ve Finlandiya iken, Türkiye bu listede 27. Sırada yer almaktadır. Ülkemizde yönetici pozisyonların sadece %12,2'si kadınlar tarafından doldurulmaktadır. Bu çalışma

⁴ "Even the laws in Turkey do not allow women to be active in business life. However, people's general and cultural prejudices also prevent women from coming to the fore in business life." "The pregnancy process of women can create an unfair process, especially during the recruitment."

⁵ "As a female lawyer, in my 20-year career, I have seen that my male colleagues are preferred in receiving cases, but especially in divorce cases, female lawyers are preferred. There is no basis for this."

kapsamında, ataerkil sistemin yoğun bir şekilde yaşandığı ülkemizde iş yaşamına dahil olan ve yaşları 25 ila 67 arasında değişen (Ort=37.32, SS=10.12) 166 kadının cam tavan algıları, deneyimleri ve stresle başa çıkma yöntemleri araştırılmıştır. Katılımcılar Demografik Bilgi Formu, Cam Tavan Engelleri Ölçeği (Yavuzer ve Özkan, 2020) ve Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeğini (Folkman ve Lazarus, 1985) doldurmuştur. Çalışmada katılımcıların cam tavan algılarını ve deneyimlerini değerlendirmek amacıyla açık uçlu sorular sorularak niteliksel bir ölçüm de alınmıştır. Katılımcıların, cam tavan etkisinin çoklu roller ve kalıplaşmış önyargılardan kaynaklandığını bildirdiği ve sıklıkla “Kendine Güvenli Yaklaşım” ile stresle başa çıktıkları görülmüştür. Aynı zamanda, kadınların yoğun olarak cinsiyetleri nedeniyle ayrımcılığa uğradığını düşündüklerini⁶, kendilerinin de mesleki yaşamlarında benzer deneyimler yaşadığını⁷ bildirmişlerdir. Çalışmanın sonuçları analiz aşamasındadır

⁶ “Türkiye’de kanunlar bile kadınların çalışma hayatında etkin olmasına yönelik değil. Ancak insanların genel ve kültürel önyargılarından da kadınların iş hayatında öne çıkmasında engel teşkil ediyor.” “Özellikle işe alım süreçlerinde kadınların hamilelik süreci adil olmayan bir süreç oluşturabiliyor.”

⁷ “Kadın bir avukat olarak 20 yıllık meslek yaşamımda tahsilat işlerinde erkek meslektaşlarımdan tercih edildiğimi ve fakat boşanma davalarında ise özellikle kadın avukatların tercih edildiğini görüyorum. Bunun herhangi bir dayanağı yoktur.”

The Appearance of Gender Stereotypes in Judicial Decisions

Züleyha Keskin
Van Yüzüncü Yıl University

Abstract

Gender stereotypes, formed by traditional practices based on masculine norms, shape societal expectations of the 'subordinate' role of women and girls. There is a clear link between social expectations and gender discrimination. This connection is evident in judicial decisions. This study aims to evaluate the decisions of the Constitutional Court and the Council of State in which gender stereotypes have been used from past to present within the framework of constitutional norms and the objectives of the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW). Article 10 of the Constitution, the main reference norm for gender equality, includes provisions on equality before the law, prohibition of discrimination, and positive discrimination. It can be argued that many special provisions in the Constitution, in which women are the subjects of norms, also include positive discrimination. However, there is a group of positive action provisions in the Constitution that envisage protective measures for women, which do not include positive discrimination or special measures for women. The contributions of regulations containing affirmative action and positive discrimination to achieving equality are different. In some decisions, the judiciary, by misinterpreting the purpose of these regulations, contributes to the perpetuation of traditional gender roles. In judicial decisions, 'privileged(!)' practices for women, along with emphasis on roles of mother and wife, are deemed compatible with equality through vague concepts such as "family unity", "public order" and "service requirements". Protective approaches based on gender stereotypes may be seen as a remedy for the disadvantages arising from the 'secondary' position of women in the short-term. However, in the long run, they perpetuate women's 'secondary' position. Emphasizing gender equality in judicial decisions in line with the objectives of CEDAW, rather than protective approaches based on gender stereotypes to sustain cultural and social structures, could contribute to the solution of this problem.

Toplumsal Cinsiyet Stereotiplerinin Yargı Kararlarındaki Görünümü

Züleyha Keskin
Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

Özet

Erkeklik normlarına dayalı geleneksel uygulamalarla oluşan cinsiyet stereotipleri, kadınların ve kız çocuklarının 'ikincil' rolüne ilişkin toplumsal beklentileri şekillendirir. Toplumsal beklentiler ile cinsiyet ayrımcılığı arasında çok açık bir bağlantı vardır. Bu bağlantı, yargı kararlarında açıkça görülmektedir. Bu çalışma, geçmişten günümüze toplumsal cinsiyet stereotiplerinin kullanıldığı Anayasa Mahkemesi ve Danıştay kararlarını anayasal normlar ve Kadınlara Karşı Her Türü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi'nin (CEDAW) amaçları çerçevesinde değerlendirmeyi hedeflenmektedir. Cinsiyet eşitliği için temel referans norm olan Anayasa'nın 10. maddesi; yasa önünde eşitlik, ayrımcılık yasağı ve pozitif ayrımcılık düzenlemeleri içermektedir. Anayasa'da kadınların norm öznesi olduğu bir çok özel nitelikli düzenlemenin de pozitif ayrımcılık içerdiği söylenebilir. Bununla birlikte, Anayasa'da kadınları kapsayan koruyucu önlemler öngören pozitif eylem niteliğindeki bir grup düzenleme vardır. Bunlar, kadınlar için pozitif ayrımcılık ya da özel nitelikli önlemler içermezler. Pozitif eylem ve pozitif ayrımcılık içeren düzenlemelerin eşitliği sağlamaya yönelik katkıları farklıdır. Yargı, bazı kararlarında, bu düzenlemelerinin amaçlarını yanlış yorumlayarak geleneksel toplumsal cinsiyet rollerinin sürdürülmesine neden olmaktadır. Yargı kararlarında kadınlara yönelik 'ayrıcalıklı(!)' uygulamalar, anne ve eş pozisyonlarına yapılan vurgularla birlikte; "aile birliği", "kamu düzeni" ve "hizmet gerekleri" gibi belirsiz kavramlarla eşitliğe uygun bulunmaktadır. Toplumsal cinsiyet stereotiplere dayanan korumacı yaklaşımlar, kısa

vadede kadınların 'ikincil' konumundan kaynaklanan dezavantajlara bir çare olarak görülebilse de uzun vadede kadınların 'ikincil' pozisyonlarının devamını sağlamaktadır. Yargı kararlarında, kültürel ve sosyal yapıların devamını sağlamak için toplumsal cinsiyet stereotiplere dayanan kadınları koruyan yaklaşımlar yerine CEDAW'ın amaçları doğrultusunda toplumsal cinsiyet eşitliğine vurgu yapılması bu sorunun çözümüne katkı sunabilir.